

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 14 • 16 NOVEMBER 2005 • UKE 45 • 30. ÅRGANG

DEBATT SIDE 12

Nils M. Knutsen, 1.amanuensis:
Det er ingen ting som er verre for et universitet, enn å få ry på seg for å være for slepphendte med toppkarakterene.

DEBATT SIDE 13

Anikken Greve, 1.amanuensis:
Handlemåten til Knutsen skader renomméet til Det humanistiske fakultet som et trygt studiested.

LEDER SIDE 2

Askild Gjerstad, ansvarleg redaktør:
Denne debatten reiser for viktige prinsipielle spørsmål til at Utopia kan oversjå den.

BLE TILSKUER TIL FADESEMØTE

Koordinator for Internasjonalt seminar, Åsne Refsdal, ble vitne til at et så vidt beslutningsdyktig studentstyre fordelte 2,7 millioner kroner på 25 minutter.

side 4,5 og 6

Ulovlig reklame på campus?

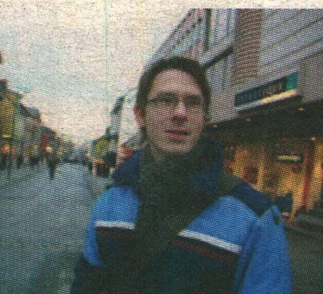
Det hersker full forvirring om reklamebestemmelsene på UiTø.

side 11

Barnehageprisene øker
Statsbudsjettet gir ikke SiTø noe valg: Studentbarnehagene blir dyrere.

side 7

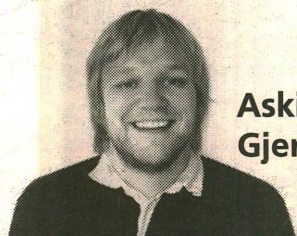
På poesiens vinger

Møt Morten Wintervold, studenten som nesten ble sendt til Chicago.

side 10

På heisatur i Tommyland

Side 10

Askild
Gjerstad

ANSVARLIG REDAKTØR redaktor@utropia.no

Eit forum for studentuthenging?

Tysdag for vel ei veke sidan mottok Utopia eit debattinnlegg som vekte stor oppsikt i redaksjonen. Fyrsteamanuensis Nils Magne Knutsen rettar i innlegget kritikk mot eit fagmiljø som har latt ein student levera ei, etter hans syn, uferdig masteroppgåve. Dette gjer Knutsen ved å gå til angrep på innhaldet i masteroppgåva, samtidig som han rettar endå sterkare kritikk mot veiledaren og eksamenskommissjonen som han meiner har gjort slett arbeid. Kva gjer dette til ei sak i Utopia? Jo, i mai i år intervjuja me studenten som på sensasjonelt vis hadde skrevet masteroppgåve på tre veker med karakteren A som resultat. Vår erfaring er at mange masterstudentar las intervjuet med den aktuelle studenten i vår med stor interesse. Mange lot seg imponera av at ein medstudent hadde oppnådd beste karakter på masteroppgåva etter tre veker skrivning, samtidig som dette sette eit grelt lys på deira eigen skriveprosess og tidsbruk.

Det er sjølv sagt uventa og oppsiktsvekkjande at ein fyrsteamanuensis vel å gå så hardt til angrep på arbeidet til ein navngitt mastergradsstudent. Samtidig opnar Knutsen sitt debattinnlegg for fleire spørsmål som er viktige for alle studentar. Kva for vitenskapelege krav skal stillast til ei masteravhandling? Er det mulig å skriva masteroppgåve på tre veker? Og kva med masterstudentar som skriv på normert eller lengre tid, er dei late eller berre udugelege? I lys av dette kan me også stilla spørsmål omkring normering av studietid og korleis karakterskalaen blir praktisert på ulike fakultet.

Sjølvs om innhaldet i innlegget reiser viktige spørsmål i academia, set den også Utopia i eit utfordrande etisk dilemma: Korleis skal me greia å ivareta den angrepne studenten samtidig som me set Knutsen sitt innlegg på trykk? I vår varsom-plakaten punkt 4.14 heiter det: "Dei som vert utsette for sterke skuldningar, skal så langt det er råd, ha høve til å imøtegå faktiske opplysningar samtidig." Utopia tok derfor umiddelbart med kontakt med studenten sin veileidar Rolf Gaasland, studenten sjølv og leiaren i eksamenkommi-

sjonen. Me ynskte å la alle desse koma til orde i Utopia, for å kunne forsvare seg mot den sterke kritikken Knutsen kjem med. Etter vårt syn blir studenten ivaretatt ved at me lar alle dei tre impliserte partane koma til orde. Rett nok er det ikkje enkelt for ein mastergradsstudent å forsvare seg mot fagleg kritikk frå ein fyrsteamanuensis, men med støtte frå innlegga til eksamenskommissjon og veileidar meiner me at Andersen vert ivaretatt i denne saka.

Ved sida av desse tre partane, har debattinnlegget til Knutsen også kome fyrsteamanuensis i allmenn litteratur Anikken Greve i hende. Ho kritiserer i sterke ordelag både Knutsen og Utopia si framferd i denne saka. Greve spør om Knutsen si handling ved å skriva dette innlegget er så etisk uakseptabel at Utopia burde ha stoppa det? Det er liten tvil om at Knutsen må ha sett det etiske dilemmaet som Greve gjer grundig greie for i sitt innlegg. Er det Utopia si oppgåve å overprøva Knutsen si etiske vurdering, slik Greve meiner at me burde ha gjort? Etter vår mening er svaret nei. Utopia har ingen grunn til å tvila på at Knutsen er i stand til å sjølv stå inne for denne etiske vurderinga.

Greve stiller det betimelege spørsmålet om det er rett av studentane sitt eige organ å bli forum for vitenskapeleg tilsette sitt angrep på studentar sitt forskingsarbeid. Masteravhandlinga til denne studenten er offentleg tilgjengeleg forskingsarbeid, kor ein debatt som denne ikkje rokkar ved karaktersettjninga. Den aktuelle studenten, eller snarare kandidaten, har også vist seg kompetent til å diskutera Hamsun med Knutsen før. På forsommaren i år deltok dei begge i ein oppheta debatt om Hamsun i Nordlys, kor dei framstod som jevnbyrdige motdebattantar. Er debatten i Utopia å forstå som ei (kanskje ufin?) forlenging av sommaren Nordlys-debatt, eller til og med eit uttrykk for djupare konfliktar mellom fagfolk og -miljø? Utopia er ikkje blind for at også universitetet kan husa slike konfliktar. Men denne debatten reiser for viktige prinsipielle spørsmål til at Utopia kan oversjå den.

La fagene selv overta Ex. Phil.

UTROP

Karstein Eig, stipendiat ved Institutt for Geologi stiller seg bak Viggo Rossværs forslag om å integrere etikk og vitenskapsteori i de ordinære fagene, og illustrerer i samme stunda hvorfor dette kan komme til å bli en svært dårlig ide. Eig forstår det slik at Ex.phil. skal "gjøre studentene bevisste på [?] vitenskapsteori, etikk og filosofi. Det høres ut som en heller privat forståelse av ex.phils tiltenkte rolle. Ex.phil er ment som et innføringskurs til universitetsstudiet overhode. Ikke bare er universitetet oppstått i og med filosofien, universitetets ide er også tuftet på filosofiens forutsetninger, nemlig den "frie, eller vi kunne si kritiske tanke". En fri tanke er en tanke som kan forstå sine egne forutsetninger og plassere den blant andre mulige tanker. På en høyskole eller annen høyere yrkesrettet utdanning kan man kanskje klare seg med at "lærerressursene" stapper kunnskap inn i hodet på studentene, som de straks er i stand til å omsette i handling. Det som skiller universitetsstudenten ut i denne situasjonen er at denne bør være i stand til å *forholde seg til* sin egen kunnskap.

Hvis jeg tilslutter meg Richard Dawkins teorier om forholdet mellom gener og organismer, er jeg da en atomistisk materialist, eller er jeg idealistisk dualist? Uansett om man finner - eller er interessert i å finne posisjonene som underligger ens kunnskap, så må vel min-

stemålet på en universitetsstudent/ansatt være at han eller hun er kjent med at enhver kunnskap om forhold i verden også inneholder en måte å se verden på - som ikke er den eneste. (Disse gamle gubbene i filosofihistorien som Eig referer til, representerer nettopp slike mulige måter å se verden på, og er således i seg selv langt fra irrelevante. Måten stoffet formidles er et annet spørsmål!!!) Følgende sitat fra Eigs innlegg illustrerer at dette minstemålet er langt fra å bli oppfylt i hans tilfelle: "Hvilken betydning har det for oss at Platon mente at den egentlige verden er en ideverden som vår bare er en kopi av - så lenge vi uansett må innrette våre liv etter at verden er virkelig?" Ja det var dette med virkelig og verden. Eig, som har kommet så langt som til å bli stipendiat uten å innse hva det vil si å studere på et universitet, skal altså muligens komme til å bli ansatt med ansvar for undervisning, og da etter eget forslag også undervisningen i etikk og vitenskapsteori. Det skal han da etter eget sigende øve opp studentene i "praktisk erkjennelse [?], vitenskapsteori, moral og etikk. For vitenskapen "har for en stor del allerede gitt svar på det alle disse gamle gubbene har grublet over "... (Akk, for en spilt møye). For å understreke poenget i dette innlegget kan jo da Eig starte med å redegjøre for hvordan han vil legge opp undervisningen i det han kaller for *praktisk erkjennelse*.

SVEIN ANDERS NOER LIE
STIPENDIAT I FILOSOFI

Utopia er et organ for studentene i Tromsø. Avisutgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

Thoralf
Fagertun

Bli hørt!

Kronikk: 4500 - 5000 tegn
Kommentar: 3000 - 4000 tegn
Utrop: maks 3000 tegn

REDAKSJONSMØTER:

Onsdag 16/11 klokka 20.00 på Driv.

Mandag 21/11 kl 16.15 på desken i Breiviklia.

NYHETSREDAKTØR

nyhet@utopia.no

Kontor 77 64 59 03
Mobil 47 76 18 83

3

ONSDAG 16 NOVEMBER 2005

NEWS IN BRIEF

Budget budes SiTø's offers

The new budget is not conducive towards bringing more students to Tromsø, as the travel grant for students still is as good as gone. – Very few of the promises made by the red-green government during the election campaign have been followed through, says Frode Henriksen. He is also worried that it's too late to bring back the travel grant to an acceptable level. On top of this, prices for SiTø's kindergartens have to be raised, as there is no money for student-run kindergartens in the budget. – We will have to raise our prices to the max level, 2.250 kroner. We don't like it, but there is no other choice, says Hanne Hansen, board leader of SiTø.

Money in no time

2.7 million kroner were split between several student organizations in less than half an hour. The reason the student board was so efficient with its distribution was that it took half an hour to get enough delegates to be able to officially start the meeting, and then one of them had to leave after 25 minutes to go to work. The one representative from the student organizations who was following the meeting, Åsne Refsdal from International Seminar, says the meeting felt rushed, and that there was no room for discussion. Frode Henriksen, leader of the student board, claims that much work had been done before the meeting, and as such the haste of the meeting itself was understandable.

Foreign ministry travels

Jonas Gahr Støre, Norway's new Foreign Minister, paid a visit to Tromsø last week, and in addition to promising future work on fisheries and oil, he also placed great significance on knowledge in general, and the University in particular. – The Universities will be key players in the government's north area politics, particularly regarding the vast resources and to ensure that the sustainable development is environmentally safe.

Kunnskap skal bygge Europa

DEBATT

AV: JONAS EILERTSEN, LEDER
TROMSØSTUDENTER FOR EU

vordan skal fremtidens Europa se ut? Jeg er hverken påmann eller planøkonom, så det kan jeg ikke gi detaljer om. Det eneste vi vet er at det skal være et samfunn basert på kunnskap. Dagens industriarbeidsplasser er i ferd med å bli utflyttet til Kina og andre deler av den tredje verden, det er direkte bakstreversk å tro at de skal komme tilbake. Derfor må vi istedenfor tenke på hvordan vi skal omstille oss til den nye økonomien, økonomien som er tufta på menneskelige ressurser, kunnskapsøkonomien. For å lykkes med å skape det gode samfunn i den nye økonomien, trenger vi de best utdannede menneskene. Det betyr at vi trenger de beste universitetene, eller i hvert fall tilgang på de beste universitetene.

Et fenomen med globalisering er den globale konkurransen. Jeg tror oppriktig at når økonomien og utdanningssystemene blir global, så politikken også bli global.

Nasjonalstaten er i ferd med å utspille sin rolle på en del områder, og vi er nødt til å ta konsekvensene av dette og tenke nytt. Europeerne ser nå at våre universiteter må ta opp konkurransen med de amerikanske, og det gjøres best i fellesskap. EU startet Bologna-prosessen for å sikre europeiske studenter retten til å studere i Europa man ønsker, kall det gjerne fri flyt av studenter i Europa. Dette har gjort det slik at nå er det Bachelor og Master som gjelder i hele Europa. Det er derfor mye lettere å ta et halvår i et annet europeisk land og få graden sin godkjent på det europeiske arbeidsmarkedet. Personlig mener jeg at man kan gå enda lengre. Jeg tror vi trenger et europeisk universitet. Man har lenge snakket om å legge ned Europaparlamentet i Strasbourg (som er en del av et gammelt kompromiss på 1950-tallet for å blidgjøre franskmennene, derfor flytter parlamentet hver fjerde uke fra Brussel til Strasbourg). Men hva skal man gjøre med bygningen? Nå snakker man om å gjøre det om til et Europauniversitet. Et felles universitet for alle Europeere. Et universitet basert på EUs tankegang;

for felles utfordringer, skaper vi felles løsninger. Der burde norske studenter og norske fagfolk være med.

EU trengs også for å sikre en mer felles finansiering av utdanningsinstitusjonene, slik at ikke et land sitter med hele regninga. Det er et paradoks for mange studenter i Norge som ønsker å ta utdanningen sin i Storbritannia at de må betale 10000 pund (ca.120 000 kr) årlig i skolepenger. Samtidig vet de at svensken ved siden av betaler 1150 pund (ca. 14000 kr) for den samme utdanningen. Den eneste grunnen til at det er slik, er at vi ikke er medlem i EU.

Eller vi er jo egentlig med i EU, som en del av EØS. Vi er en del av det indre marked (unnatt når det gjelder fiskeri- og landbrukspolitik). Vi deltar i Schengen-samarbeidet. Vi deltar i EUs felles sikkerhets- og forsvarspolitik. Vi betaler store summer til oppbyggingen av de gamle sovjetstatene som nylig har tatt det store spranget fra diktatur til demokrati, en prosess som nok ikke hadde vært gjennomført, hvis det ikke hadde vært for EU. Alt dette gjør at

vi i praksis nesten er medlem, men vi har valgt å si nei til en ting, stemmerett. Vi norske borgere har ingen makt over alle de beslutninger som taes i EU hver dag, som har enorm innflytelse på vår hverdag. De som derimot bestemmer for oss er borgere i Luxembourg, Malta og Hellas. Det beste som kan sies om EØS-avtalen (rent bortsett fra at den er helt avgjørende for at vi i det hele tatt kan ha sikre og stabile arbeidsplasser) er at vi får meget god lovgivning fra 25 andre lands eksperter, nesten helt gratis. Likevel mener jeg det er bra at Norge har valgt å betale EU for de felles løsningene på felles problemer. Men jeg ønsker ikke å bare betale for lovgivninga, jeg vil ha medbestemmelsesrett.

Den franske arkitekten bak EU prosjektet, Jean Monnet, ønsket å sikre fred på det europeiske kontinent. Monnet mente at økonomisk og politisk integrasjon var den beste garantien mot krig. Man skyter ikke handelspartnere sin. Monnets memoarer avsluttes med: «Nøkkelordet er fred».

REDAKSJONEN

Andreas Jensen
Bente Jensen
Bård Follerås
Calle Manøver
Christian Bjørno

Clemet Askheim
Dragica Vidovic
Emilie Ekeberg
Endre Gabrielsen
Espen Sandberg

Frithjof Eide Fjeldstad
Glenn Fagervik
Harald Ziegler
Helene Skjeggstad
Ida Løken Killie

FORDELING AV SEMESTERMIDLAR

REAGERER: Koordinator for Internasjonalt seminar, Åsne Refsdal, reagerer på gjennomføringa av studentstyret sitt møte 2. november.

Pinleg fordelingsmøte i studentstyret

Forsinka, uførebudd og så vidt beslutningsdyktig, fordelte studentstyret 2,7 millioner kroner på 25 minuttar.

TEKST ASKILD GJERSTAD/
THORALF FAGERTUN
FOTO ESPEN SANDBERG

Kvar haust tildeler studentstyret dei store studentorganisasjonane i Tromsø økonomisk støtte gjennom semesteravgiftsmidlane. I år var den totale potten nesten 2,7 millionar kroner. Koordinator for Internasjonalt Seminar, Åsne Refsdal, var tilstades på møtet og vart vitne til ein merkverdig førestilling:

- Som ein av dei som søkte støtte, reagerte eg på at me måtte venta ein halvtime på at ti representantar var på plass slik at studentstyret skulle bli vedtaksdyktig. Det var berre åtte representantar der då møtet skulle starta klokka fire. Etter ein ringerunde greidde dei å skaffa to representantar til slik at studentstyret vart ved-

taksdyktig. Studentstyret er samansett av 19 representantar. 11 av dei var altså fråverande då årets viktigaste møte skulle gå av stabelen. Då minimumsantallet endeleg var på plass og møtet kunne starta, vart det klart at tida var i ferd med å renna ut. - Ei av dei åtte som opprinneleg møtte kunne berre bli på møtet i ein time, fordi ho skulle på jobb seinare på ettermiddagen. Dette gjorde at heile semesteravgiftsfordelinga måtte gjerast på mindre enn ein halvtime, seier Refsdal.

Dårleg førebudd

- Vart sakshandsaminga prega av hastverk?
- Sjølv sagt, sidan det ikkje var tid til å opna for ein større diskusjon. Samtidig verka det som om representantane var svært dårleg førebudde til møtet, dei hadde ikkje lest søknadane frå dei ulike studentorganisasjonane før dei kom til møtet. Rett nok hadde representantane lest innstillinga frå komitéen, men dette var eit for lite grunnlag å diskutera søknadane på. Sjølv om det blei tid til ein kort

debatt om fordelinga, reagerte Refsdal på det manglende engasjementet.

- Eg forventa å få ein diskusjon om fordelinga av semesteravgiftsmidlane. Når studentstyret ikkje har tid eller har førebudd seg til møtet, så er det ikkje noko grunnlag for å diskutera fordelinga.

Etterlyser organisasjonane

Det var ikkje berre dei fleste styrermedlemmene som glimra med sitt fråver. Sjølv om møtet var ope for alle studentorganisasjonane, var Refsdal frå Internasjonalt Seminar der einaste som møtte frå studentorganisasjonane som hadde søkt om støtte gjennom semesteravgiftsmidlane. - Eg meiner at organisasjonane burde ha vore tilstades. De kjem opp spørsmål om organisasjonane som ingen på møtet kan svara på, og organisasjonane risikerer å mista pengane fordi dei ikkje er tilstades for å forsvare søknaden. For å få ein betre og meir grundig behandling, burde studentorganisasjonane få presentera søknadane sine på møtet.

NOEN Å SNAKKE MED?

Studentenes sosialtjeneste er et rådgivingskontor hvor du kan komme til individuelle samtaler om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold – eller delta i en av våre grupper/kurs. Du kan også få info om studenters rettigheter i forbindelse med trygd, sosiale rettigheter, fastlegeordning, psykolog og helsefond etc.

Hvor: I kjelleren på SV- FAK bygget (egen inngang ved busstoppet)
Treffetid: kl. 10.00 – 15.00 hver dag.
ÅPEN TIME hver dag kl. 13.00 – 14.00 uten timebestilling på forhånd.
Ekspedisjonen tlf: 776 49050
Epost: sosialtjenesten@sito.uit.no

FORDELING AV SEMESTERMIDLAR

Grundig forhåndsarbeid

Studentstyreleder Frode Henriksen synes det er synd at mange av representantene uteble fra møtet, men tror ikke det hadde noen effekt på resultatet.

TEKST THORALF FAGERTUN
FOTO ESPEN SANDBERG

- Det er jævlig synd at medlemmene ikke møter opp på et så viktig møte. Fordelingen av semesteravgiftsmidlene er en av de viktigste tingene vi holder på med. Vi har hatt godt oppmøte på de andre studentstyremøtene i høst, så at det skulle bli så dårlig på akkurat dette møtet er nok tilfeldig, mener Henriksen.

Studentstyrelederen synes også at det er beklagelig at møtet måtte gjennomføres på en knapp halvtime.

- Det er selvfølgelig veldig synd at møtet ble avvirket slik som det ble, sier Henriksen, men understreker:

- Det er ikke bare på dette møtet det har blitt arbeidet med fordelingen av midlene. Vi begynte på denne saken en måned i forveien. Det ble satt ned en komité til å jobbe med den, og alle de som søkte om midler ble kalt inn til intervju. Resultatet ble sendt ut på høring, slik at alle berørte parter hadde anledning til å gi sin kommentar. Det ble også sendt et revidert

forslag, der organisasjonene og studentstyremedlemmene hadde anledning til å komme med innspill. Innstillingen til komiteen var godt forankret i studentstyret, og alle de som har søkt har hatt rikelig anledning til å komme med innspill.

Urimelige forventninger

På bakgrunn av komiteens grundige forberedelse, mener Henriksen at det er misvisende å si at fordelingen av midlene ble gjort på 25 minutter.

- Det ble gjort på en måned og 25 minutter. Jeg har full tillit til at komiteen har gjort en god jobb.

Refsdal kritiserer også studentstyremedlemmene for å komme til møtet uforberedt, slik at en grundig diskusjon om fordelingen ble umuliggjort. Henriksen ser poenget, men mener det ikke kan forventes mer av representantene.

- Det hadde vært gunstig å diskutere fordelingen mer, men jeg tviler på at det ville ha endret utfallet av prosessen. Søknadene fra studentorganisasjonene har vært tilgjengelig for representantene, men det er urimelig å forvente at folk som sitter i ubetalte tillitsverv skal ha tid til å lese et hundretalls sider søknadspapirer. Dette er noe av årsaken til at vi satte ned en komité, for å ta litt av byrden med å vurdere søknadene. Komiteen har lagt ned ganske mange timer ubetalt arbeid.

Alle har blitt hørt

- ISU har både tale- og stemmerett i studentstyret. Dette gjelder også under fordelingsmøtet. Er det ikke problematisk at en organisasjon som er blant søkerne til semesteravgiftsmidlene, selv er med på å bestemme fordelingen av dem?

- Nei. Jeg har ikke reflektert mye over det, ut over at jeg synes det er naturlig at de skal ha plass i studentstyret. ISU og Samisk studentforening representerer spesielle interessegrupper og minoritetsgrupper som det er viktig at blir hørt og de er med gjennom hele året, ikke bare på dette møtet. Studentstyret mottar også selv støtte over semesteravgiftsmidlene. Vi måtte ha ekskludert samtlige studentstyremedlemmer hvis alle som søker støtte skal ekskluderes fra fordelingsprosessen.

- Refsdal foreslår at alle organisasjonene som søker om støtte, burde være representert på møtet. Bør det bli slik?

- Vi har ingen retningslinjer på det, men organisasjoner som ønsker det, kan være til stede, så er det opp til studentstyret om de blir innvilget talerett. Jeg er av den oppfatning at i en hver prosess burde de berørte parter bli hørt i så stor grad som mulig. I dette tilfellet har organisasjonene som har søkt om midler, hatt rikelig anledning til å gi uttrykk for sitt syn i forkant av møtet.

FORDELING AV SEMESTERAVGIFTA

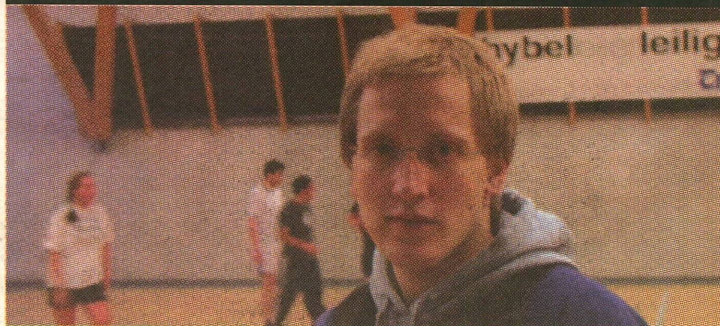
Søker	Søknad	I fjor	Innstilling	Avvik fra fjoråret	Avvik (søknad)
Utopia	500000	290000	350000	60000	-150000
UNIS	30000	21000	10000	-11000	-20000
UKA	70000	70000	50000	-20000	-20000
Studentstyret	220000	200000	175000	-25000	-45000
Samfunnet	470000	450000	430000	-20000	-40000
Driv	650000	630000	610000	-20000	-40000
TSI	700000	622000	611000	-11000	-89000
ISU	154600	50000	50000	0	-104600
Int.sem.	40000	0	20000	20000	-20000
Jusshjelpe	130000	100000	90000	-10000	-40000
Andre	300000	250000	280000	30000	-20000
SUM	3264600	2683000	2675000		

• Kvar student betaler 800 kroner i året i semesteravgift, kor omlag 440 av desse går til frivillige studentorganisasjonar i Tromsø.
• I år vart nesten 2,4 millionar fordellet mellom dei store organisasjonane.
• I tillegg er 280 000 sett av til dei

små studentorganisasjonane, som får tildelt pengar til våren.
• Ein komité på fire medlemmer frå studentstyret samt velferdansvarleg i arbeidsutvalget leverte eit forslag til innstilling til deling av semesteravgiftsmidlane 10. oktober.
• Organisasjonane fekk mulighet til

å gi tilbakemelding på forslaget til innstillinga.
• Komiteen la fram innstillinga for studentstyret 2. november.
• Det kom tre endringsforslag til komiteen si innstilling på møtet. Alle tre blei nedstemt.

TSI

ROGER JOHAN PETERSEN, LEIAR I TROMSØ STUDENTENES IDRETTLAG (TSI)

- *Kvifor var TSI misnøgde med innstillinga på 611 000?*

- Eg er ganske godt nøgd med 611 000, men samtidig hadde me eit håp om meir fordi utgiftene og aktivitetsnivået til undergruppene har auka mykje. Pengane som TSI får i støtte går primært til undergruppene og i mindre grad til administrasjon. Ein auke i støtta ville ha gått rett til undergruppene for å styrka aktiviteten i TSI.

- *TSI er den studentorganisasjonen med størst egenkapital. Er det ikkje naturleg at dåke får mindre støtte på grunn av dette?*

- Nei, fordi over 400 000 av desse er sett av i bundne fond for å kunna kjøpa eit naust til padlegruppa og klubblokale til dykkargruppa. TSI har spart til desse prosjekta over fleire år.

- *Kor mange medlemmer har TSI?*

- Det er vanskeleg å sei, fordi databasen på Kraft vart lagt om i haust. Me regnar likevel med at me har 7-800 aktive medlemmer i dei over 20 undergruppene til TSI, og mellom 1500 og 2000 medlemmer tilsaman på Kraft. TSI er eit av Nord-Norge sine største idrettslag.

- *Kva er TSI sine største utgiftspostar?*

- Reising til bortekampar og turneringar, innkjøp av utstyr og utgifter til avgifter og lisensar. Disse tre postene utgjør omlag 90% av dei totale kostnadene i undergruppene. Administrasjonsutgiftene er små sammenlikna med dei andre store studentorganisasjonane.

- *Kva synes du om gjennomføringa av studentstyremøtet kor midlane vart fordelt?*

- Eg er faktisk litt overraska over at representantane er så lite engasjert i ei av dei

viktigaste sakene studentstyret har oppe i løpet av året, dei sit faktisk og fordeler 2,7 millionar kroner.

- *Kva synes du om at ISU har forslags- og stemmerett i studentstyret når dei sjølv har søkt støtte frå semestermidlane?*

- Generelt har det vore slik at dersom ein sit i styret i ein studentorganisasjon som søker om midlar, så har ein erklært seg inhabil i studentstyret. Det er pussig at ISU ikkje må følge denne generelle regelen.

- *Korleis ser du på at andre studentorganisasjonar brukar ein stor andel av budsjettet til lønsutgifter?*

- Eg er veldig imot den utviklinga som skjer kor ein stadig større del av semesteravgiftene går til utbetaling av løn til ansatte i organisasjonane. I løpet av det siste året har både Utopia og studentstyret auka lønningane relativt kraftig. Det gjer at det går mindre pengar til tiltak retta direkte mot studentane.

Utdrag frå TSI sin søknad

- TSI har nesten ingen lønskostnader, ein sivilarbeidar tar seg av store delar av administrasjonen.

- TSI er den studentorganisasjonen med størst egenkapital, nemleg 530 000 kroner. 400 000 av desse er plassert i fond.

- TSI var den einaste organisasjonen som leverte innspel til komiteen sitt forslag til deling av semesteravgiftsmidlane.

Komiteen si innstilling

TSI fekk ein kraftig auke i støtte frå 2004 til 2005 på 150 000 kroner, derfor innstiller komiteen TSI til ein liten reduksjon i år. 611 000 er 11 000 mindre enn i fjor.

TEKST: ASKILD GJERSTAD
FOTO: THERESE-MERETHE LINDSETH

SAMFUNNET

YEMI AWOYEMI, LEIAR I STUDENTSAMFUNNET I TROMSØ

- Er det ikkje litt underleg at ein studentorganisasjon med om lag 300 medlemmer mottar ein såpass stor andel av semesteravgiftsmidlane?

- Nei, fordi me har ei rekkje tilbod som rettar seg mot heile studentmassen. Café Bodega og studentrabattordninga er tilbod som alle studentane på universitetet nyt godt av. Me har for eksempel også hatt øltelt på campus dei siste åra.

- Studentsamfunnet har vore ein aktiv konsertarrangør i studentmiljøet i mange år. Kvifor har dåke valgt å setja vekk frivillige studentengasjementet til Driv?

- For det fyrste har Tromsø blitt ein by kor det er tøffare å arrangera konsertar fordi det er større konkurranse. Dessutan blir dette ryddigare for oss økonomisk sett, fordi det har vore veldig krevjande å vera konsertarrangør. Driv-avtalen er eit prøveprosjekt, og ein god inngangsport til eit nærare samarbeid mellom samfunnet og Driv.

- Kva er årsaka til at dåke har valgt å setja ein stor del av eigenkapitalen i fond?

- Desse pengane er øymerka til framtidige investeringar. Det er usikkert kva dette skal bli, men me ynskjer å bruka pengane på ei større og varig investering. Poenget med å setja desse pengane i fond, er at me skal unngå at dei blir brukt opp i den ordinære drifta av samfunnet.

Utdrag frå søknaden

- Samfunnet har inngått eit omfattande samarbeid med Driv i 2005. Felles frivilligfestar og -goder og samarbeid om konsertar er to av tiltaka i samarbeidet.
- Samfunnet har ein eigenkapital på totalt 410 000. 270 000 av desse er plassert i fond.

Komiteén si innstilling

Samfunnet har fått betre økonomistyring det siste året, og organisasjonen vil derfor tåla eit kutt på 20 000 frå i fjor. Tildeling: 430 000.

TEKST: ASKILD GJERSTAD
FOTO: NIKOLAY GEROV

DRIV

TONE MARIE MYKLEVOLL, STYRELEIAR PÅ DRIV

- Kvifor har Driv søkt om 650 000?

- Me har søkt om det samme som me har søkt om kvart år sidan Driv opna, det vil 100 kroner per student. Sidan det er 6100 studentar ved universitetet i år, har me i praksis fått den summen me har søkt om.

- Synes du det er rett at Driv mottok så mykje i støtte når studenthuset har over 4 millionar i lønsutgifter?

- Det er truleg ingen studenthus i landet som har så dårlege rammebetingelsar som Driv. Det er eit stort hus som er ressurskrevjande å driva, og dersom me skulle hatt lågare lønsutgifter, ville me ha vore avhengige av mange fleire frivillige. Eg synes dessutan ikkje at 100 kroner per student er så mykje, når ein tenker på alt studentane får tilbake på Driv. Samtidig synes eg det er merkeleg at studentane støttar Driv med nesten like mykje som høgskulen og universitetet til saman. Eg synes at dei rike institusjonane kunne betalt meir av drifta på Driv.

- Kva synes du om gjennomføringa av studentstyremøtet?

- Studentstyret bør ikkje få kritikk for dette, problemet er heller at studentane generelt velger å ikkje engasjera seg. Dessutan har alle studentorganisasjonane som har søkt om pengar hatt rett til å uttala seg om innstillinga frå komiteen.

Utdrag frå Driv sin søknad

- Sterkt fokus på at Driv har vore inne i positiv utvikling det siste året.

- Fortsatt satsing som både studenthus og kommersiell aktør i kurs- og konferansesektoren.

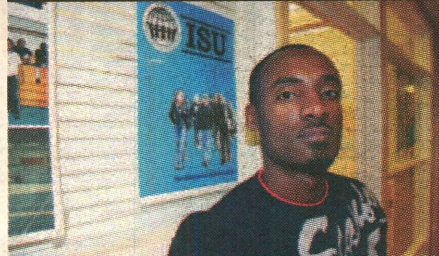
- Regnskap 2004: 4,3 millionar i lønsutgifter og 1,8 millionar i husleigeutgifter. Driftsutgifter totalt: omlag 15 millionar.

Komiteen si innstilling

Driv får etter sedvane eit driftstilskot på 100 kroner per student. Det vil sei 610 000 kroner.

TEKST: ASKILD GJERSTAD
ARKIVFOTO: FRITHJOF EIDE
FJELDSTAD

ISU

GEMECHU JEMEL, PRESIDENT I INTERNATIONAL STUDENT UNION (ISU)

- Kvifor søkte dåke om 150 000, når dåke berre fekk 50 000 i fjor?

- For det fyrste er det fleire internasjonale studentar enn nokon gong før i haust. Dessutan er det større aktivitet og fleire arrangement i ISU-regi enn før til neste år, me aukar både den sosiale aktiviteten og integreringsarbeidet vårt. For det tredje skal men opnar me no ISU for norske studentar, dette gjer oss større utgifter til festar, ekskursjonar osv.

- Er ISU nøgd med tildelinga på 50 000?

- Nei, den er me svært uenige i tildelinga. I fjor fekk me 50 000 med mykje lågare utgifts- og aktivitetsnivå. Me er svært usikre på korleis men no skal greia oss økonomisk gjennom 2006. Me har planlagt mange nye aktivitetar, og denne støtta gjer oss ikkje ein gong mulighet til å ha same aktivitetsnivået som i år.

Utdrag frå søknaden til ISU

- ISU understrekar at dei er den mest aktive internasjonale studentorganisasjonen i landet, og at dei treng meir støtte for å bli endå meir aktive.

- Budsjett 2006: To store utgifts-postar: Reisekostnader til sosiale turar. Den andre store utgifts-posten er festar og andre sosiale arrangement.

Komiteén si innstilling

- ISU si grunngeving for å få auka støtte er mellom anna at dei no opnar organisasjonen for norske medlemmer. Komiteen kan ikkje sjå at dette vil gje ISU større utgifter, og innstiller på 50 000 kroner i støtte som er det same som ISU fekk i 2005.

ISU i studentstyret

ISU har forslags- og stemmerett i studentstyret i saka om fordeling av semesteravgifter.

TEKST: ASKILD GJERSTAD
FOTO: NIKOLAY GEROV

JUSSHJELPA

CHRISTIAN HANSSSEN, DAGLEG LEDER I JUSSHJELPA

- Er Jusshjelpa fornøyd med tildelinga på 90 000?

- Vi synes selvsagt det er uheldig med en nedgang på 10 000 fra i fjor, særlig siden vi også opplever nedgang i bidrag fra flere kommuner. Administrasjonen er slanka ned til et minimum og vi har effektivisert driften betydelig, men skal det kuttes mer kommer det til å gå utover antallet ansatte og dermed også tilbudet vi kan gi.

- Hva bruker dere pengene fra studentstyret til?

- Pengene fra samskipnaden i Tromsø og de andre samskipnadene i Nord-Norge inngår i driftsbudsjettet vårt. Midler til lønn får vi fra Justisdepartementet. Vi har 23 ansatte og de fleste har 20% eller 40% stillinger og alle er jusstudenter, men arbeidsmengden de legger ned tilsvarer ofte nesten det dobbelte av det de får lønn for og består av frivillig og idealistisk innsats.

- Hva synes du om gjennomføringa av studentstyremøtet?

- I og med at jeg ikke vet nok om verken hvordan dette foregikk eller hvorfor det foregikk slik, er det vanskelig for meg å vurdere det, men det virker meget betenkelig ut at en så stor avgjørelse blir tatt med så få representanter til stede og på så kort tid.

Utdrag fra Jusshjelpa sin søknad

- Rimelig at studentene er med og støtter driften, i og med at de utgjør en stor del av klientene.

- Peker på svekkelsen av fri retts-hjelp i Norge og at dette styrker behovet for Jusshjelpa.

- Jusshjelpa behandler omtrent 2 000 saker i 2005.

Komiteen sin innstilling

Komiteen har prøvd å ta hensyn til at flere kommuner i Nord-Norge har redusert sitt bidrag til Jusshjelpa det siste året, men har også her sett seg nødt til å kutte tildelinga med 10 000. Tildeling: 90 000

TEKST: CLEMET ASKHEIM
FOTO: THERESE M. LINDSETH

Dyrere barnehage

Tilskuddet til studentbarnehagene er fjernet fra statsbudsjettet. – Vi er nødt til å skru opp prisen fra nyttår, sier styreleder i SiTø, Hanne Hansen.

TEKST: THORALF FAGERTUN
FOTO: THORALF FAGERTUN

- Det er ikke avsatt midler i statsbudsjettet til studentbarnehager. Vi har heller ikke fått økt velferdstilskuddet. Det betyr at vi er nødt til å øke våre priser til makspris, det vil si 2.250 kroner. Prisøkningen vil tre i kraft fra nyttår og vil bety en årlig merutgift på knapt 4.000 kroner. Det er mye penger for enkelte studenter. Men vi har ikke noe valg, varsler Hansen. Det var i regjeringen Bondeviks forslag til budsjett at det årlige tilskuddet til studentbarnehagene ble strøket. Regjeringen Stoltenberg omgjorde ikke beslutningen og dermed går SiTø glipp av en million kroner

øremerket barnehagene.

Håper på kommunen

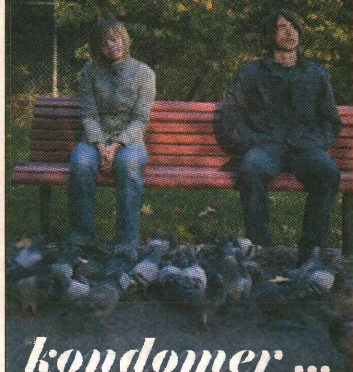
- Vi er ikke så veldig glad i verken den gamle eller den nye regjeringen akkurat nå. Det er irriterende at regjeringen Stoltenberg, som hevder å satse så mye på utdanning og barnehager, ikke verdsetter studentenes behov. Det hører ikke hjemme noe steds, understreker Hansen, som imidlertid opplyser at det finnes en liten

mulighet for at studentbarnehagene til kan beholde sin lave pris.

- Mange kommuner har såkalt inntektsgradering, som gjør at de med lav inntekt betaler mindre for barnehageplassen. Det har ikke Tromsø. Vårt eneste håp for å holde prisen på dagens nivå er at kommunen innfører inntektsgradering.

MÅ SKRU OPP PRISEN: Styreleder i SiTø, Hanne Hansen, varsler dyrere studentbarnehager fra nyttår.

De kan komme til å trenge

kondomer ...

Bli med på designkonkurransen «Kle opp kondomet»

Frist 25. november

Vinnerkåring

Verdens aidsdag 1. desember
Tvbitt i Tromsø

www.ungohelse.no/kondom/

Sosial- og helsedirektoratet

- Toget har gått for reise stipendet

Studentstyret ved UiTø er svært skuffet over regjeringen Stoltenbergs fremlagte statsbudsjett.

TEKST: THORALF FAGERTUN

- Svært få av lovnadene SV, AP og SP kom med i valgkampen er fulgt opp, og endringen fra regjeringen Bondeviks budsjettforslag er minimal, sier studentstyreleder Frode Henriksen.

Studentstyret er spesielt skuffet over at reise stipendet ikke er styrket.

- Vi er redde for at toget nå har gått i forhold til å få gjeninnført reise stipendet, sier velferdsansvarlig Martin Osima.

- At regjeringen ikke tar inn over seg at det er svært dyrt å studere ved institusjoner i Nord-Norge når man er bosatt i andre deler av landet, er en skuffelse, og en trussel mot lik rett til utdanning uavhengig av bosted, mener han.

Henriksen påpeker at Bondevikregjeringens forslag til kutt i støtten til studentbarnehager er videreført.

- Dette hadde vi virkelig ikke forventet fra en regjering som i så stor grad har profilert seg på en barnehagesatsning. Alt i alt er dette et budsjett vi studenter får svært lite ut av.

Kritikken mot budsjettet fra studentorganisasjonene er massiv. Studentenes Landsforbund (StL) er en av organisasjonene som er svært lite fornøyd, blant annet med økningen i lån og stipend.

- Regjeringen viderefører Bondevik-regjeringens forsiktige økning på 140 kroner pr.måned. StL hadde håpet at etterslepet grunnet manglende regulering fra 2002 hadde blitt fulgt opp i dette budsjettet, men må konstantere at økningen lar vente på seg, heter det i en pressemelding fra organisasjonen. Organisasjonen er også kritisk til at studenter som har passert 30 år, ikke får rabatt på lokal kollektivtrafikk.

- StL har lenge vært imot den gjeldende ordningen hvor studenter over 30 år ikke har krav på studentrabatt på lokal kollektivtrafikk. Det ser ikke ut til at den sittende regjeringen ønsker å avskaffe diskrimineringen. Studenter over 30 år teller nærmere en tredel av studentmassen, og det er ingenting som tyder på at studenter over 30 år har bedre råd enn sine yngre kolleger

Sør-Amerika

Santiago de Chile 6795,-
Rio de Janeiro 6295,-
Buenos Aires 6695,-

Caracas 6595,-
Quito 7995,-
Lima 7995,-

Flyprisene gjelder t/r fra Oslo, inkl flyplassavg.

Opplevelser & adventure

KILROY tilbyr over 800 forskjellige turer for enhver smak....Velg selv!

Argentina, Brasil 17 dg 6330,-
Peru 8 dg 4216,-
Venezuela 15 dg 9400,-
Galapagos 6 dg 7950,-
Bolivia 11 dg 3540,-
Costa Rica 9 dg 4190,-
Chile, Argentina 13 dg 4320,-
Brasil 16 dg 9870,-
Spansk kurs Equador 1 uke 1950,-

Vi er Nordens største reisebyrå for ungdom og studenter!

Besøk oss i Strandgata 36

Prisene gjelder for selve landarrangementet eks. flyreisen. Det varierer litt fra tur til tur hva som er inkl., men det kan være alt fra lokal transport, overnatting, mat og aktiviteter underveis. Spesielle betingelser.

Tlf: 026 33
kilroytravels.no

KILROY
travels

ULOVLIG REKLAME: Friele reklamerer foran Teorifagskantina.

Reklamefri sone?

Ifølge retningslinjene fra Universitetsdirektøren har kommersielle bedrifter ingenting på Universitetet i Tromsø å gjøre. Likevel reklamerer kaffe-produzenten Friele på store, fargerike plakater rundt inngangen til Universitetets storstue, Teorifagskantina.

TEKST/FOTO: EMILIE EKEBERG OG TALE DALSOR

I "Retningslinjer for bruk av fellesområder ved Universitetet i Tromsø" står det at de eneste aktuelle brukere av universitetsområdet er organisasjoner tilknyttet studentene eller ansatte ved universitetet og ellers andre ideelle- eller ikke-kommersielle foreninger. Aktører som er kommersielle eller driver virksomhet som er konkurrerende med UiTø's er ikke tillatt å bruke fellesområdene. Utopia tok på seg reklamebrillene og tok en tur rundt på campus for å undersøke om

vi ble utsatt for noen form for kjøpsoppfordringer likevel.

Ulovlig reklame

Utenfor ett av de mest besøkte områdene på campus, Teorifagskantina, sto det ikke mindre enn fire store plakater som reklamerte for Friele sin kaffe, reklame som åpenlyst kolliderer med retningslinjene for bruk av fellesområder. I følge studenter vi snakket med har plakaten stått der i ukevis. - Det er studentsamskipnaden som har satt opp disse plakaten. De har ikke forhørt seg med oss. Ifølge retningslinjene skal enhver bruk av fellesarealer klareres av Teknisk avdeling. Vi har derfor tatt ned disse Friele-plakatene nå. Formålet med plakaten var, fra samskipnaden sin side, å informere om at kantina selger rettferdig kaffe. Men da burde de laget egne plakater med sin egen logo, og ikke brukt Friele-logoen, sier Kathrine Julin Pettersen, teknisk direktør ved Universitetet i Tromsø

Glipper kan skje

- Det er veldig mange firmaer

som ønsker å profilere seg her på universitetet. Det er vanskelig for oss å ha oversikt over hele campus, og når ting settes opp uten at vi har fått vite om det kan det skje glipper. Vi har ikke fått vite om Friele sin reklame før nå, sier Julin Pettersen. Det er teknisk avdeling, og dermed teknisk direktør, som skal forvalte retningslinjene for reklame. Kathrine Julin Pettersen tolker retningslinjene slik ingenting som noen tjener penger på skal få innpass på universitetets fellesområder.

Full forvirring i ledelsen

Mange av studentene Utopia har snakket med undrer seg over at lokalavis Nordlys selger abonnementer på universitetet ved semesterstart, siden dette er kommersiell aktivitet. Informasjonsavdelingen og Teknisk etat skal i samarbeid forvalte retningslinjene som er utformet av Universitetsledelsen. Dette er svarene vi fikk fra ledelsen:

Jarle Aarbakke, rektor:

I utgangspunktet, ja. Hvis vi åpner opp for reklame er det ikke grenser for hvor mange som vil ha lyst til å reklamere her. Da blir vi fort en eneste stor plakat.

Martin Osima, velferdsansvarlig i Studentstyret:

Ja, i utgangspunktet. Det er ikke de private som betaler ut-

danningen til folk. Jeg ser helst at vi ikke har reklame her i det hele tatt.

Kenneth Mikalsen, studenter statsvitenskap og engelsk:

Ja. Det bør det være. Enhver utdanningsinstitusjon skal være skjermet fra kjøpepresset. Dette er viktig for å bevare uavhengigheten og dermed integriteten til universitetet.

Torgunn Wærås, fungerende informasjonsdirektør ved UiTø:

- Universitetet er så stort at vi ikke har mulighet til å ha kontroll med alle som setter opp stand på campus. Derfor har de antakeligvis stilt seg opp uten tillatelse.

Kathrine Julin Pettersen,

teknisk direktør ved UiTø:

- Universitetsledelsen har unnatt lokalavisene Tromsø og Nordlys fra vedtektene om at det ikke skal være kommersiell aktivitet på campus.

Jarle Aarbakke, rektor ved UiTø:

- Nordlys og Tromsø har veldig lyst til å komme hit. De klager hvert år fordi de ikke får lov, så dette kan jeg ikke skjønne.

VIL HA REKLAMEFRI: Medisinalfirmaer skal ikke være her på Universitetet, mener Hanne Boksasp Sveggen.

Vil slippe reklame på MH

Medisinalfirmaer stiller ut medisinsk utstyr på MH-bygget. – Det er irriterende at de skal få lov å ta opp plassen vår, sier medisinerstudent Hanne Boksasp Sveggen.

likevel, sier Sveggen.

Ingen samarbeid med legemiddelindustrien

- For noen år siden hadde vi et samarbeid med legemiddelindustrien, som var ivrige på å smøre medisinstudentene, og

blant annet holdt seminarer her. Dette samarbeidet har vi ikke lengre, og Den Norske Legeforening, som medisinföreninga i Tromsø hører under, har vedtatt at vi ikke lengre skal samarbeide med legemiddelindustrien, forteller Hanne

Boksasp Sveggen.

I vår var medisinerstudentene bedt på middag på SAS-hotellet av en insulinprodusent. Før middagen fikk studentene to timers informasjon om produktet. - Man kan selvfølgelig ikke pålegge folk å ikke dra

på et privat arrangement. Jeg kjenner ikke til denne aktuelle middagen, men NMF ville aldri støttet opp om et sånt prosjekt, sier Sveggen.

I forbindelse med konferanser og seminarer på MH-bygget får firmaer som leverer medisinsk utstyr til Universitet og Universitetssykehuset lov til å sette opp stands i korridorene utenfor auditoriene. - Dette er selskaper som selger mikroskoper, pipetter og lignende. På MH har vi plassproblemer fra før. Dette er arbeidsplassen vår, og noen mener det er irriterende at disse selskapene skal få ta opp plassen, sier Hanne Boksasp Sveggen, som studerer medisin på andre året. Ifølge retningslinjene for fellesarealer ved Universitetet i Tromsø skal kommersielle bedrifter ikke kunne reklamere på universitetet sin område. - Hva er det som gjør at dette ikke er reklame? Selv om jeg ikke føler denne reklamen er rettet direkte mot meg som student, men heller mot de som jobber på sykehuset, så er det jo reklame

Driver opplysningsvirksomhet

Ifølge fakultetsdirektør, Eilif Nilssen, på medisinsk fakultet er promotering av medisinsk utstyr på MH å anse som opplysningsvirksomhet. Universitetsdirektør Jan Larsen mener derimot at dette er problematisk.

TEKST: EMILIE EKEBERG OG TALE HALSØR

- Her på MH kjøper vi mye medisinsk utstyr. For å slippe å reise rundt på messer har vi istedenfor valgt å la leverandørene av dette utstyret hit. Det

gjør vi fordi forskningsmiljøene på huset ønsker det og vi vurderer i hvert tilfelle nytten av å la dem komme hit, sier Eilif Nilssen, fakultetsdirektør ved medisinsk fakultet.

- Vil det si at dere inviterer bestemte selskaper eller er det selskaper som selv tar kontakt for å vise fram produktene sine som kommer hit?

- Det varierer, men ofte er det fagmiljø som ønsker å få besøk av spesielle firma.

- Studenter vi har snakket med sier det er dårlig med plass her på MH og undrer seg derfor over valget om å la kommersielle aktører fylle opp kor-

ridorene.

- Vår viktigste prioritet er alltid primæraktiviteten, det vil si forskning og undervisning. Enhver aktivitet utenom dette skal selvfølgelig ikke være til hinder for hverken undervisning eller forskning. Jeg oppfatter det slik at de utstyrsleverandørene som kommer hit driver med opplysningsvirksomhet og mener derfor ikke dette er noe brudd på retningslinjene for kommersiell aktivitet på UiTø, sier Nilssen.

Problematiske fremstøt

Retningslinjene for bruk av fellesarealer ved Universitetet i Tromsø er ut-

formet av Universitetsdirektøren.

- Ifølge retningslinjene skal ikke kommersielle bedrifter tillates på fellesarealer ved UiTø. Leverandører av medisinsk utstyr stiller ut varene sine på fellesarealer på MH-bygget. Strider dette mot retningslinjene?

- Ja, jeg synes dette er problematisk. Vi har ikke ført noe veldig hardt regime på dette, for vi er jo ingen politistat heller. Men jeg vil takke for tipset, og drøfte dette med teknisk avdeling, som har ansvar for den praktiske forvaltningen av retningslinjene, sier Universitetsdirektør Jan Larsen.

Studentstuntpoeten

Dråpen henger der ikke. Morten er der noen ganger. Vi er på Cirka og forsøker å trenge igjennom Wintervolds ytterste skall.

TEKST: HARALD ZIEGLER
FOTO: ESPEN SANDBERG

I 2002 ga han ut diktsamlinga *Utfall*, og i oktober i år kom den nye samlinga *I slekt* på Damm forlag. Han går for tiden på historie her i Tromsø. Før det gikk han forfatterstudiet ved Universitetet i Tromsø, men han har også vært innom samme studium i Bø i Telemark. Deltakelse på Poesi Slam i Tromsø, gjorde at han kom til NM-finalen i Oslo. De gamle er selvsagt gamle, men også best. Det endte med at seksti år gamle Torgeir Pedersen vant, med Tromsøs Morten Wintervold på en god andreplass, milevis foran de andre deltakerne. Førsteplass i Slamen ville ført ham til Chicago for å delta i verdensmesterskapet i poesi.

Ikke gråtepoesi

Han er ganske høy, har på seg en jakke og lue, og snakker ganske sakte og avansert. Det er tromsødialekt han snak-

ker, men mindre gatepreget enn ungdommene på bussen. Setningene hans fester seg til minnet mitt. En person som driver aktivt med produksjon av poesi vil være opptatt av ord, og Morten har nettopp gitt ut mange ord i samlingen *I Slegt*. Førsteopplag er på atten hundre eksemplarer, fem hundre flere enn den første diktsamlinga. Han er også en mann av sin tid, og har et sterkt ønske om at folk skal lese mer poesi, eller lese mer moderne poesi. Historiestudenten ønsker at moderne poesi skal få høyere, eller like høy status som de gamle verkene det skrives om i litteraturhistorien. Derfor tror han at poesi slam er en god ting, at det kan vekke bermens interesse for poesi. Kommunikasjonen med publikum gjør at diktene blir folkets eie. Morten tro ikke at en kresen publikummer ønsker å høre om hjerte og smerte.

- Jeg vil ikke at folk skal sitte med lukkede øyne og sukke av min poesi, så jeg kommer ikke til å tilby den typen poesi. Jeg er opptatt av temaet kropp, og kjønnsproblematikk. Diktsamlingen *I Slegt* tar blant annet for seg temaet slekt. For å illustrere at ikke all ny poesi er til å grine av, gjør han

meg oppmerksom på at det nye tidsskriftet Kraftsentrums første nummer handler om Bæsj.

Barndomshistorier

At Morten ikke er en tilhenger av hjerte og smerte er tydelig. Han er heller ikke det perfekte intervjuobjekt, for når jeg forsøker å fiske etter grunner til at han begynte med skiving, fleiper han det hele bort mens han flirer litt.

- Det blir veldig ofte litt trist da, å snakke om motivasjon for i det hele tatt å begynne å skrive, da det er veldig lett å lage myter rundt dette her. At det kanskje er hendelser i barndommen som man tilskriver stor verdi. "Jeg husker godt da jeg ble lest for" eller noe sånt, man lager enkle årsaksforklaringer. Så har du også det romantiske tankegodset med at det er en genialitet knytta til det å skrive. Det tror jeg vel heller lite på.

Morten mener altså at det ikke er noen grunn for å hevde at sterke barndomsopplevelser gjorde ham til poet. Men interessen har vært der siden sekstenårsalderen. På Kongsbakken videregående gjorde han sitt første ordentlige forsøk på å skrive dikt.

- Sosialt sett her det aldri vært noe problem å interessere seg for poesi fremfor andre ting, og forfatterstudiet har generert en del interesse for poesi, så vi ser konturene av et nytt miljø i kjølvannet av forfatterstudiet. Jeg lurer på om forfatterne i Tromsø er bohemer, og Morten forsøker så godt han kan å avkrefte myten om forfattere som absindrikkere og dagdrivere. - De fleste forfatterne jeg kjenner er hardt arbeidende mennesker. På grunn av de relativt frie arbeidsforholdene kan en som forfatter styre arbeidstiden selv. Jeg tror ikke absint er noen god kreativ utløser.

Unyttighetens viktighet

En spør hva Morten gjør sånn ellers, og svaret er som forventet.

- Bli ikke det litt dumt å snakke om hva jeg gjør på fritida? Jo altså, jeg har sesongkort på Alfheim. Før pleide jeg å spille fotball. Det blir jo litt ut av kontekst å snakke om hva jeg gjør?

Jeg forsikrer om at et portrett bør inneholde litt om sanneling også. Vi går over til å snakke om poesi og samfunnets krav til nytthet.

- Forfatterstemmen, eller stemmen fra poeten, er genuint

løsrevet fra alle institusjoner. Nettopp derfor er den viktig, spør du meg. Den er uten samfunnsmessig funksjon, og den kan gi rom for ettertanken i et nytthetstyranni.

For å illustrere nytte/unytte, trekker han frem et eksempel på noen som gjorde en fullstendig meningsløs ting.

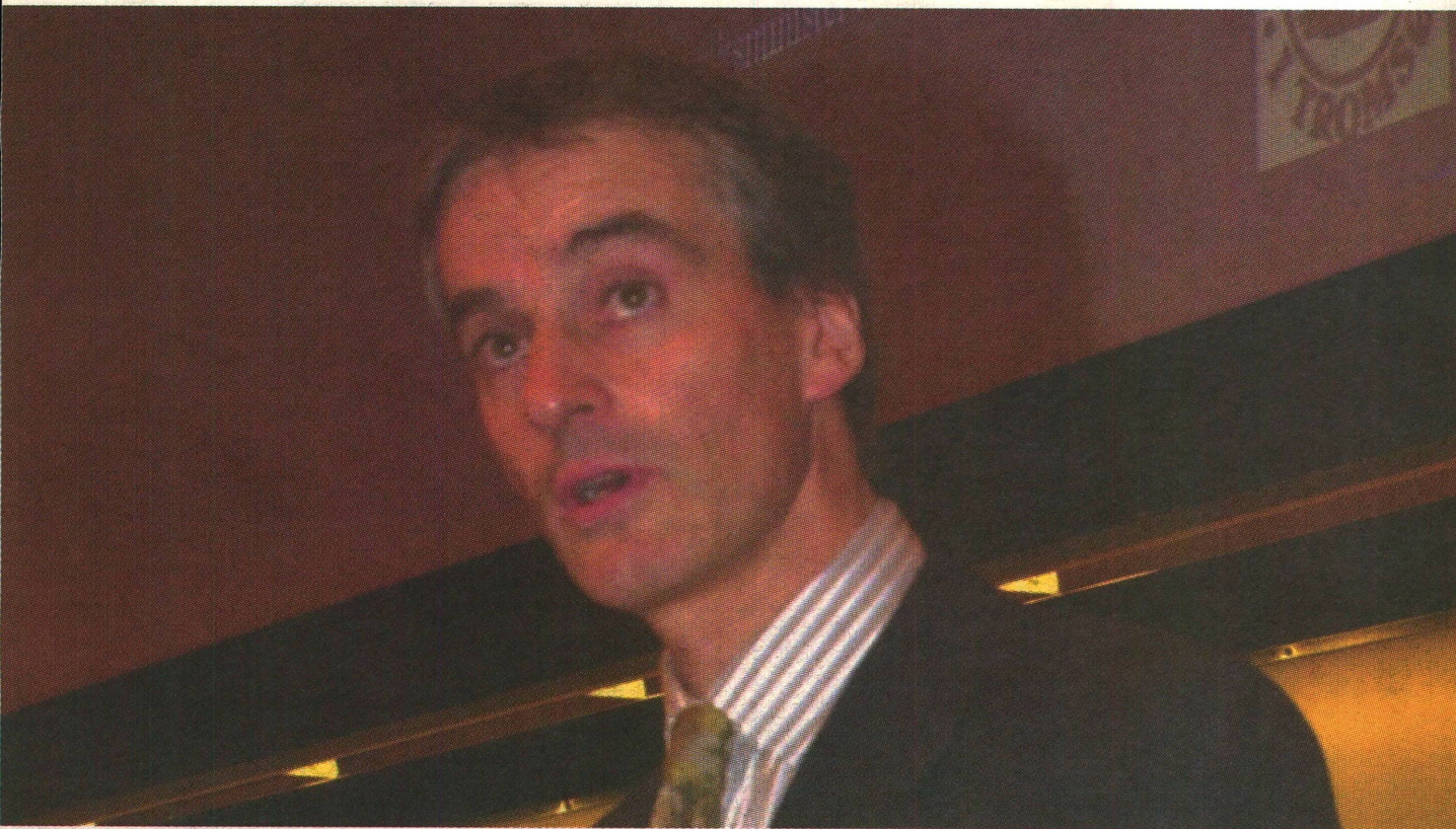
- En teatertrupp i Lillehammer ved navn Baktruppen, holdt en forestilling kun for kyr.

Det var ute på et jorde, eneste publikum var en mengde kyr.

Høy barnevognfaktor

Cirka ble foreslått som sted å møtes denne dagen, men Morten påpekte at det var risiko for barnevogner utenfor stedet, på denne tiden av døgnet. Den unge forfatteren vet slikt. Etter å ha vurdert situasjonen, går vi inn allikevel. Det var to barnevogner utenfor.

Morten har nettopp vært med på fotosession, og stått midt i Storgata for å bli tatt bilde av. Solen har nettopp gått ned bak bryggeriet og de andre store bygningene nederst i sentrum. Kvelden har kommet over oss. Klokka er litt over ett, Morten er foreviget billedlig.

KLAR TALE: Utenriksminister Jonas Gahr Støre vil satse på universitetene.

Visjoner for en ny politikk i nord

Med flere hundre tilhørere presenterte utenriksminister Jonas Gahr Støre den nye regjeringas visjoner for en aktiv og skapende politikk for nordområdene, hvor kunnskap vil stå som en sentral byggestein.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN
FOTO: NIKOLAY GEROV

I en tale på en knapp time la den nye utenriksministeren Jonas Gahr Støre fram regjeringas satsning på nordområdene. Foruten å dreie seg om å håndheve norsk suverenitet i fiskerisonene og satsning på oljeboring i Barentshavet, var det spesielt ett felt som framhevet som særlig viktig i dette arbeidet; kunnskapen.

- Universitetenes kommer til å være nøkkelspillerne i regjeringas nordområdepolitikk. Gjennom kunnskap utvikler vi muligheter, særlig knyttet til petroleumsvirksomhet, ikke minst de mange miljøutfordringene som ligger på dette området. Vi må ha en politikk som utnyttet våre ressurser på en miljømessig forsvarlig måte. Her kommer universitetene og forskermiljøene til å være aktive aktører, sa Støre etter talen.

Arbeidet allerede startet

Foruten økte bevilgninger til kultur og kommunene i nord, vil regjeringa også gi 10 millioner kroner til forskningsprosjekter i nordområdene. Arbeidet for å etablere Norge som en ledende kunnskapsnasjon er allerede godt i gang, skal vi tro utenriksministeren.

- Disse pengene er bare en start. Pengene er tenkt som en inspirasjonskilde til forskningsprosjekter og samarbeid mellom ulike miljøer i forbindelse med regjeringas økte satsning på nordområdene, kunne Støre fortelle til Utopia etter talen.

Barents-samarbeid sentralt

Men regjeringa vil ikke bare satse på en politikk isolert til kun Norge. Gjennom prosjektet Barents 2020 skal man bygge en bred og kunnskapsrik basis for en aktiv og nyskapende nordområdepolitikk. Gjennom Barents 2020 skal man knytte ulike akademiske institusjoner og fagmiljøer i ulike land, sammen. Dette gjelder særlig Russland og Norge. Barents 2020 skal også bidra med å binde sammen stat, næringsmiljøene og akademien.

- Viktige satsningsfelt her er sjøtransport, fisk og ikke minst olje- og gassutvinning, hvor dette må sees i sammenheng med miljøspørsmålene som knyttes til dette. Vi må identi-

fisere kunnskapshull og tette disse. For å få til dette, må vi bygge en bred kunnskapsbase, hvor prosjektet Barents 2020 vil spille en sentral rolle. Om Russland starter petroleumsvirksomhet på egen sokkel, så er det viktig at man styrker miljøperspektivet på dette. Det vil derfor være sentralt å knytte til oss russiske forskningsmiljøer gjennom prosjekter som Barents 2020, sa utenriksministeren i talen sin.

Delvis videreføring av tidligere politikk

I talen sin poengterte Støre at mye av arbeidet i forbindelse med nordområdene er en videreføring av den forrige regjeringas politikk, hvor Nordområdemeldingen som ble lagt fram av Bondevik-regjeringa i april i år, står sentralt. Samtidig er det også noe nytt, mener Støre.

- Den forrige regjeringas Nordområdemelding var i grunn veldig god, men samtidig kom den for seint og det er noen saker vi mener ikke var godt nok fokus på. Det er dette vi vil ordne opp med den nye satsningen vår, kunne Støre fortelle.

Fra nordområdene til Afghanistan

Avslutningsvis lurte Utopias journalist på et annet tema som har vært slått opp i media i de siste dagene, nemlig den nye regjeringas forhold til

Afghanistan. Norge skal trekke ut bidragene til USAs offensive militæroperasjon i landet: Operation Enduring Freedom, hvor Norge i dag har et ukjent antall spesialstyrker, men samtidig trappes bidraget til de Nato-ledede Isaf-styrkene opp. Særlig regjeringas vedtak om å sende F-16-kampfly til Isaf-styrkene har møtt kraftige protester fra fredsbevegelsen og deler av Stortingsgruppa til SV.

- Du frykter ikke disse flyene kan bli brukt i samband med Operation Enduring Freedom, hvor regjeringa nå trekker tilbake Norges bidrag?

- Nei, disse flyene opererer under FN-mandatet som er gitt til Nato-styrkene, og har utelukkende en støttefunksjon til Isaf.

- Men det er jo offensive kampfly, samtidig som Isaf, i alle fall fram til nå, har en sikkerhets- og fredsbevarende funksjon?

- Om det skulle oppstå situasjoner hvor mannskap i Operation Enduring Freedom er i behov av assistanse, så er kan det hende at disse flyene vil bli brukt for å bistå her, men de er i utgangspunktet underlagt Natos og Isafs kommando.

Hey!

Det beste tipset i semesteret belønnes med reisegavekort fra Kilroy Travels til en verdi av 4000 kroner. Send tips til: tips@utopia.no

Reisebyrået for studenter!

KILROY
travels

Master på tre uker

MASTER

I Utopia 5/5 2005 kunne vi lese at Bjørn Inge Andersen våren 2004 skrev sin masteravhandling i allmenn litteraturvitenskap - ikke på tre semestre, som ville vært normalt, ikke på tre måneder, som ville vært sensasjonelt, men på *tre uker!* Og som om ikke det var nok: Karakteren på avhandlingen ble A!

Dette er oppsiktsvekkende lesning for alle masterstudenter og for alle oss som fungerer som veiledere, og uvilkårlig må vi spørre oss selv: Hvorfor preser vi våre studenter til å slite i semester etter semester med avhandlingene sine, når det burde kunne gjøres unna på tre uker?

Men vi må også spørre: Skjer det geniale saker på allmenn litteraturvitenskap? Eller er det bare snakk om en klar feilbedømmelse av en uferdig masteravhandling?

Etter nå å ha lest Andersens avhandling på 84 luftige sider, vil jeg hevde at det dessverre er det siste som er tilfelle.

Det er ikke vanlig å anmelde masteravhandling i avisene, men når Andersen velger å stå offentlig fram som han gjør, er vi nødt til å diskutere kvaliteten på hans arbeid. Det vil si - det vi egentlig må diskutere, er eksamenskommissjonens bedømmelse, og den kan bare diskuteres i form av kommentarer til Andersens avhandling. Jeg skal derfor i det følgende ta for meg noen av de trekk ved hans avhandling som etter mitt skjønn gjør karaktersettinga uforståelig.

Problemstillinga

Andersens prosjekt er å analy-

sere Hamsuns *Mysterier*, med særlig vekt på Nagel og Minutten. Problemstillinga formuleres på tre linjer: Er Nagel og Minutten "interessante og fascinerende karakterer slik Hamsun ønsket de skulle være og slik forskerstanden (Andersen mener formodentlig her enkelte Hamsun-forskere?) mener at de er".

Problemstillinga er vag og den er altfor snau, det vil si den er ikke dekkende for det som skjer utover i avhandlingen. Det Andersen gjør, er i hovedsak å analysere Nagel som moralsk individ, blant annet ut fra Nagels egne ideer om "store menn". Dette kobles blant annet til en diskusjon om selvinnsikt, og her trekkes Minutten inn som Nagels mer sympatiske motpol.

I siste del av avhandlingen utvider så Andersen perspektivet for diskusjonen gjennom å sammenligne Nagel med Dostojevskijs Raskolnikov, og til slutt drøfter han om Nagel kan sies å være en modernistisk skikkelse. Alt dette er i og for seg i orden, men det er et alvorlig minus ved avhandlingen at Andersen ikke formulerer en problemstilling som er dekkende for det han faktisk foretar seg. Å kunne formulere en presis og dekkende problemstilling er et grunnleggende krav i alt vitenskapelig arbeid.

Sekundærlitteraturen

Et annet elementært krav til en vitenskapelig avhandling er at forskningshistorikken klarlegges. Velger man å skrive om en mye omskrevet forfatter, er det et tidkrevende arbeid å sette seg inn i tidligere forskning.

Hva gjør Andersen med den store forskningslitteraturen om *Mysterier*? - Han nøyer seg

stort sett med å oppsummere den oppsummeringa Lars Frode Larsen har i sin biografi *Tilværelsens utlending* (2002). Et par steder i Andersens avhandling finner vi sitater som ikke er hentet direkte fra Larsen, men hovedmønsteret er klart, noe Andersen heller ikke legger skjul på.

Andersens ærlighet på dette punkt er sympatisk, men hans praksis er et brudd på vitenskapelig arbeidsmåte.

Teksttolkninger

Plassen tillater ikke å gå detaljert inn på alle de diskuterte teksttolkninger man finner i Andersens avhandling; jeg nøyer meg med to eksempler:

I romanen overrasker Nagel alle da han plutselig begynner å spille fiolin som en virtuoside. For Andersen er det imidlertid viktig at absolutt alt ved Nagel er bløff, også fiolinspillet, derfor tolker han scenen slik: "Han gir også inntrykk av å ha evne til å spille fiolin, selv om dette mest sannsynlig er et engangstilfelle. Det er meget mulig at Nagel har lært seg et par akkorder og ingenting annet og dypere av musikk-kyndige innsikter".

Her er absolutt alt galt:

I romanen gir Nagel ikke inntrykk av at han *kan* spille fiolin, han gir tvertimot inntrykk av at han *ikke* kan spille; fiolinkassen er full av skittentøy. Men så spiller han altså likevel, som en mester, og det mener Andersen er et "engangstilfelle", som om å spille fiolin er noe man kan lære på tre dager og glemme den fjerde! På en fiolin bruker man forresten heller ikke akkorder, så på alle nivåer er det tydeligvis ikke Nagel, men Andersen som mangler "musikk-kyndige innsikter". Denne feiltolkninga av fiolinscenen

trekker Andersen med seg inn i sin totalvurdering av Nagel, som derved nødvendigvis blir haltende.

Et eksempel til:

Andersen oppfatter Minutten som et renlinjet og anstendig menneske. På slutten av romanen kommer det imidlertid fram at han har begått et overgrep mot Martha Gude.

I dette ligger det en dramatisk dreining av det bilde vi inntil da har fått av Minutten, og denne dreininga har stått sentralt i Hamsun-forskingas arbeid med denne skikkelsen. Hvordan forholder så Andersen seg til Minuttens overgrep? - *Han nevner det ikke!* Men å ignorere de tekstelementene som ikke passer inn i ens eget skjema, er ikke akseptabelt i et vitenskapelig arbeid.

Språket

Språklig er avhandlingen svak og slurvete: Her er trykkfeil og sitatfeil og kommafeil og skrivefeil ("triologi"), og gjennomgående er språket upresist ("viljen til å forbløffe er en bevisst *handling*", side 60), og det er tungt og underlig oppstyttet. Ett av mange mulige eksempler på dette er det jeg nylig siterte om Nagel og musikk: Andersen kunne her ha skrevet musikalsk kunnskap eller musikalsk innsikt, men han legger smør på flesk og skriver "musikk-kyndige innsikter". Tungt og oppstyttet. Og typisk, dessverre.

Innledninga

Jeg kan ikke avslutte denne kommentaren til Andersens avhandling uten å nevne starten på innledninga, der han sammenligner Nagel med Hamsun i 1949 da han ga ut *På gjengrodde stier*. Begrunnelsen for det er at debatten rundt Hamsun i 1949 "finner litterært sett sin klareste parallell i skikkelsen til Johan Nilsen Nagel i *Mysterier*".

"Klareste parallell"? Jeg kan faktisk tenke meg adskillig klarere paralleller enn denne, for Nagel er verken gammel eller døv eller arrestert eller anklaget for landsforræderi. Men la det ligge; det som virkelig er oppsiktsvekkende, er omtalen av boka *På gjengrodde stier*. Andersen er formodentlig den første som har kunnet skrive om denne boka, uten å nevne krigen og anklagen om landsforræderi med ett eneste ord. Hvorfor skrev så Hamsun boka? - For å renvaske seg? - Nei, ifølge Andersen skrev han

den av økonomiske årsaker!

I beste fall er dette sterkt misvisende, og misvisende er i grunnen mesteparten av det som står på den første sida i avhandlingen.

Uferdig

Andersen sier til Utopia at han er godt fornøyd med den veiledning han har fått. Det har han liten grunn til. Veilederen burde bedt ham om å gå hjem og gjøre den uferdige avhandlingen ferdig - det vil si stryke den håpløse starten, jobbe mer selvstendig med sekundærlitteraturen, presisere og utdype problemstillinga, omarbeide de uholdbare teksttolkningene, fjerne faktafeilene (Segelfoss gods et "handelssted", side 5), og, ikke minst: Stramme opp språket.

Men disse rådene har studenten dessverre ikke fått, ser det ut til, og derved er avhandlingen blitt som den er blitt.

Skadelig

Det hender fra tid til annen at det oppstår sterk uenighet om bedømmelsen av et vitenskapelig arbeid. Men jeg har aldri opplevd noen uenighet om at masteravhandling skal innfri noen grunnleggende krav til vitenskapelig og språklig standard. Flere av disse kravene innfris ikke i Andersens avhandling, og derfor er karakteren A for meg helt uforståelig. Deler av avhandlingen står jo faktisk til stryk!

Og derved er vi ved sakens kjerne, som ikke er avhandlingen, men *bedømmelsen* av den. Det er fullt tillatt for en student å levere en uferdig avhandling, men så skal eksamenskommissjonen i neste omgang gi en sakkyndig vurdering ut fra alminnelige krav til vitenskapelig arbeidsmåte. Det har, etter min mening, ikke skjedd i dette tilfelle.

Det er også viktig å huske på at denne saken ikke bare er skadelig for faget allmenn litteratur; den er skadelig for oss *alle*: Det er ingenting som er verre for et universitet, enn å få ry på seg for å være for slepphendte med toppkarakterene.

Til slutt en takk til Utopia for å ha brakt denne saken fram i dagen, og et tips til alle studenter som etter oppslaget i Utopia 5/5 har fått inntrykk av at det fins snarveier til mastergraden: Det *fins* kanskje snarveier, men ingen av dem er å anbefale.

Rolf Gaasland og Bjørn Inge Andersen har fått tilbud om å imøtegå Knudsen sin kritikk i denne utgåva av Utopia. Dei har begge valgt å svara i neste utgåve av Utopia som kjem ut 30.november

ASKILD GJERSTAD,
ANSVARLEG REDAKTØR

Komiteen står ved bedømmelsen

TEKST: THORALF FAGERTUN

Eksamenskomisjonen som vurderte Andersen oppgave til toppkarakter, besto av professor i allmenn litteraturvitenskap ved UiTø, Rolf Gaasland, førsteamanuensis

i allmenn litteraturvitenskap ved UiTø, Even Arntzen og professor i allmenn litteraturvitenskap ved Universitetet i Bergen, Ellen Mortensen.

På vegne av eksamenskomisjonen sier Mortensen: - Jeg har ingen kommentar til

Knutsens utspill annet enn at det selvfølgelig står ham fritt å vurdere oppgaven slik han vil. Den faglige kommisjonen som ga kandidaten A var en kommisjon bestående av to professorer og en førsteamanuensis i faget allmenn

litteraturvitenskap. Vurderingen som ble gjort er unntatt offentlighet, men det var en enstemmig komite som vurderte oppgaven til karakteren A. Komiteen står ved bedømmelsen.

gjort ham til en skattet person hos lærere og studenter.

Knutsens innlegg aktualiserer imidlertid et annet spørsmål: hans eget læreretiske nivå. I en og samme artikkel fremmer han en kritikk som har tre adresser: forfatteren av masteroppgaven (som skal ha gjort et slett faglig arbeid), komiteen (som har satt karakteren A, mens masteroppgaven i følge Knutsen befinner seg ikke langt unna stryk), og dessuten veilederen (som har sluppet igjennom et så svakt arbeid). Det er læreretisk ABC at en ikke kobler sammen kritikk av studentarbeid og kritikk av fagfeller for deres befattning med studentarbeidet i en og samme artikkel.

Grunnen til dette blir tydelig dersom en spør seg selv hvem Knutsen ønsker å diskutere med. Hvis han vil diskutere med Andersen, vil denne måtte forsvare noe han ikke har det ringeste ansvar for: karakteren. Hvis han vil diskutere med kollegene, i dette tilfelle 1. amanuensis Even Arntzen, professor Rolf Gaasland (begge ved Universitetet i Tromsø) og professor Ellen Mortensen (Universitetet i Bergen), har han i samme slengen sørget for å henge ut en student. I så tilfelle er Andersen blitt brukt i en intern fagkamp eller konflikt mellom vitenskapelig tilsatte. Knutsen snakker som om det er vanskelig å gjøre det ene uten å gjøre det andre i denne saken. På dette punktet tar han feil. Det er bare dårligere hoder enn Knutsens som ikke er i stand til å finne fremgangsmåter i denne saken som skåner forfatteren av masteroppgaven.

Knutsen har rett til å mene og å ytre det han mener om det faglige nivået – både på observasjonene, argumentasjonen og konklusjonene – i denne masteroppgaven, og han har rett til å mene og å ytre det han mener om kvaliteten på veilederens arbeid og komiteens karaktersetting i denne saken. Men han kan ikke slå disse sakene sammen uten å gi nåvæ-

rende og fremtidige studenter inntrykk av at de ved å studere ved Det humanistiske fakultet risikerer å bli offer for interne konflikter og fagkamper mellom tilsatte, med hele universitetssamfunnet som bivånere. At Andersen er blitt intervjuet av studentavisen om sitt gode resultat på en mastergrad som ble gjennomført på under normalt tid, gjør ham ikke til et fritt bytte for veilederens kolleger. Handlemåten til Knutsen skader renomméet til Det humanistiske fakultet som et trygt studiested.

Normalt er det dekanens oppgave å sørge for at slike forhold for studentene ikke får utvikle seg ved et fakultet. Den nåværende dekanen ved fakultetet, Rolf Gaasland, kan ikke uten videre ta på seg denne oppgaven i denne saken, fordi han både er den kritiserte veilederen og medlem av den kritiserte komiteen. Jeg vil derfor oppfordre dekanens overordnede, rektor Jarle Aarbakke, om offentlig å ta avstand fra Knutsens handlemåte.

Utopias rolle i alt dette er en sak for seg. Studentavisen er nå blitt et forum der studenter ved Universitetet i Tromsø risikerer å bli hengt ut av vitenskapelig tilsatte. Hvorfor trykker Utopia dette innlegget fra Knutsen? Er det fordi redaktøren ikke ser det etisk uakseptable i Knutsens handling? Er det fordi han ikke har mot til å melde fra til en faglig autoritet som Knutsen om at handlemåten hans er uakseptabel, og at studentavisen ikke kan være en arena for oppgjør mellom vitenskapelig tilsatte der studenten må betale den høyeste prisen? Studentene i Tromsø fortjener bedre. De fortjener en Utopia-redaktør med sterkere vurderingsevne og ryggrad enn det Askild Gjerstad har demonstrert i denne saken.

ANNIKEN GREVE

1. AMANUENSIS I ALLMENN
LITTERATURVITENSKAP
DET HUMANISTISKE FAKULTET

Læreretikkens ABC

MASTER

I sitt innlegg i dette nummeret av Utopia diskuterer 1. amanuensis Nils Magne Knutsen en masteroppgave om Hamsun skrevet ved allmenn litteraturvitenskap, med professor Rolf Gaasland som veileder. Kritikken gjelder både avhandlingens faglige nivå, veilederens arbeid og eksamenskomiteens konklusjon: Masteroppgaven ble gitt karakteren A.

Kritikken av masteroppgavens faglige innhold er kandidaten som har skrevet den, Bjørn Inge Andersen, fullt ut i stand til å svare på selv. Rolf Gaasland kan redegjøre for den veiledningsmetodikken som har vært praktisert i arbeidet med masteroppgaven. Begge disse tilsvarene til Knutsen vil først kunne komme i neste nummer av Utopia. Jeg vil imidlertid allerede nå påpeke en misforståelse fra Knutsens side av Bjørn Inge Andersens uttalelser til Utopia. Knutsen later til å tro at arbeidet med hele avhandlingen tok tre uker. Det korrekte er at det var *utskrivningen* av oppgaven som tok tre uker. Da hadde Andersen arbeidet metodisk med teksten i to semestre. Han hadde hauger med skriftlige forarbeider liggende, i tillegg til at han hadde utarbeidet en detaljert disposisjon.

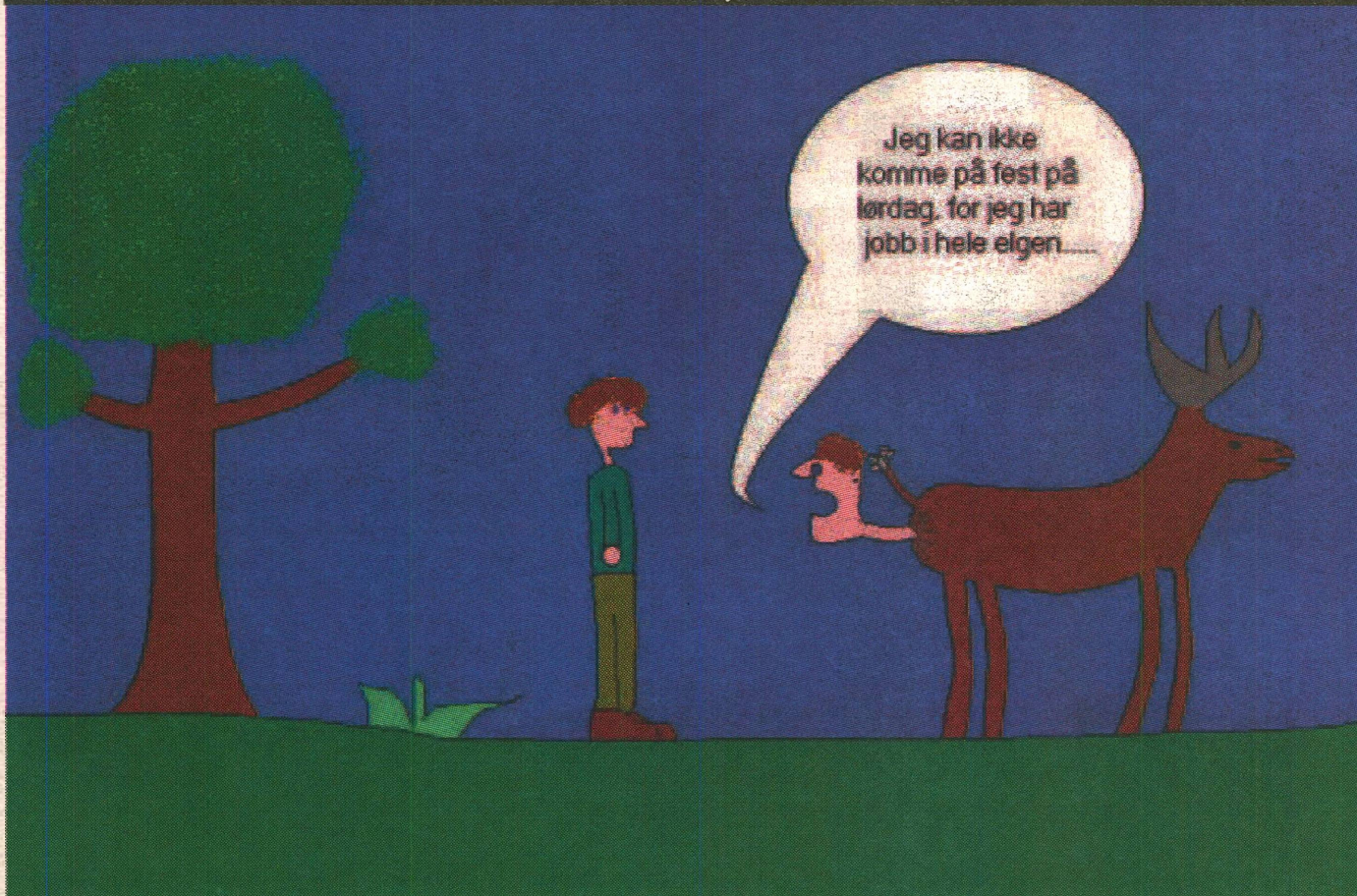
Jeg har vært Bjørn Inge Andersens lærer ved allmenn littera-

turvitenskap. Videre har jeg som medlem av forskningsgruppen Textpraxis vært med på å utvikle det systemet for metodisk tekstanalyse som ligger til grunn for masteroppgaven og den veiledningsmetodikken som er utviklet i tilknytning til analysemetodikken. Utover det har jeg ikke hatt noe med arbeidet med masteroppgaven å gjøre.

Imidlertid har jeg lest den. Min egen vurdering av den kan oppsummeres på denne måten: Den inneholder helt klart diskuterbare tolkningsmomenter, den har ortografiske feil og også noen språklige svakheter (slik mine egne arbeidere har det og slik de fleste akademiske arbeidere har det). Det er samtidig hevet over tvil at den har betydelige faglige kvaliteter som Knutsen har oversett og som den kritiserte komiteen har oppfattet. Den stiller spørsmål om de litterære personenes menneskelige egenskaper og moralske habitus, og den bidrar til å utvikle en metodikk for å arbeide systematisk med disse sidene ved litteraturanalyse. Dette er sider ved Hamsuns forfatterskap som er underbelyste i forskningslitteraturen, og som har store konsekvenser for hvorvidt vi betrakter Hamsun som en menneskekjenner.

Den videre diskusjonen om de substansielle sidene ved saken vil ganske sikkert klargjøre det

faglige nivået både til avhandlingen, veiledningen og Knutsens kritikk. Min vurdering er at Bjørn Inge Andersen er det mest opplagte forskertalentet jeg har støtt på i løpet av min tid som vitenskapelig tilsatt ved Det humanistiske fakultet. Den generelt gode akademiske standarden til Bjørn Inge Andersen har også andre komiteer og fagmiljøer oppfattet. Eksamensprotokollen hans ser slik ut: 1.8 på allmenn litteratur grunnfag, som han tok våren 2002 etter to semestre samtidig som han tok forberedende prøver, 2.0 på mellomfagstillegget i samme fag høsten 2002, fullt mellomfag i religionsvitenskap våren 2003 med 1.7 som resultat, og A på alle eksamener ved mastergraden i allmenn litteraturvitenskap høsten 2003 og våren 2004. Han har med andre ord brukt kortere tid enn den normerte i så godt som alle faser av studiene, uten at den usedvanlige studieprogresjonen har hindret ham i å oppnå svært gode resultater. Ingen trenger å være i tvil om at Bjørn Inge Andersen har vært en usedvanlig oppvakt student med en herlig arbeidskapasitet. Han har tilført de kursene og de fagmiljøene han har deltatt i betydelige ressurser i form av skarpsindighet og tolkningsferdigheter. Han har, ulikt mange "flinkinger", opptrådt med sans for fagfellesskapet, hjelpsomhet overfor medstudenter og beskjedenhet på egne vegne. Dette har

Kjære Orakel. Jeg føler meg så trist og ensom og alt er så mørkt og trist. Hva tror du hjelper? A: alkohol, B: narkotika, C: annet. Hilsen Tristen.

Hei Tristen! Er du kristen? En klem og en kake kan bringe frem sol i selv de mørkeste områder av vår langstrakte land og fjord. Jeg anbefaler likevel solide mengder alkohol, da dette frigjør endorfiner i hjernen, og gjør deg lykkelig. Dosering: 7 øl en gang i uken, ved spesielle behov økes denne raten til daglig inntak. NB! NB! Økning i dosering anbefales spesielt i eksamensperioden.

- Orakelet

Kjære Orakel! Jeg har fått strikkekrampe. Julen er rett rundt hjørnet og hjemmeeksamen har jeg slettet ikke tid til. Tror du denne type krampe kvalifiserer til sykemelding? Kjærlig hilsen Husmusa

Hei Husmus! Ja, det kvalifiserer til sykemelding. Ta deg en velfortjent ferie fra alt dette eksamenstullet. Med så kort tid igjen til desember er det ikke annet å gjøre enn å brenne alle eksamenspapirene og henge seg på julehandelen. Eksamen kan du jo bare ta opp igjen senere.

- Orakelet

Hey Oraklet! Jeg holder på med masteroppgaven min i disse dager, skal levere om fire uker. Har du noen tips? Jeg ligger dårlig an... Hilsen desperat studine

Hei Despo! Få fatt i et lexicon, der fins det ofte mye nyttig informasjon. Pass på å skrive om teksten littegrann, ellers blir det fort trekk i karakteren. Du kan også benytte sitater fra tidsskrift som for eksempel Illustrert Vitenskap eller VG for å gi mer tyngde til hypotesene dine. Lykke til!

- Orakelet

Kjære Orakel! Når polene smelter, hvor skal alle isbjørnene bo da? Hilsen Moskus.

Hei Moskus! Hehe. Her har du den klassiske høna og egget problemstillingen. Alle skjønner jo at når det ikke er mer is igjen, så blir jo isbjørnene degradert til vanlige bjørner. De kommer derfor til å bo hovedsaklig i Finnsko-gen og Alaska.

- Orakelet

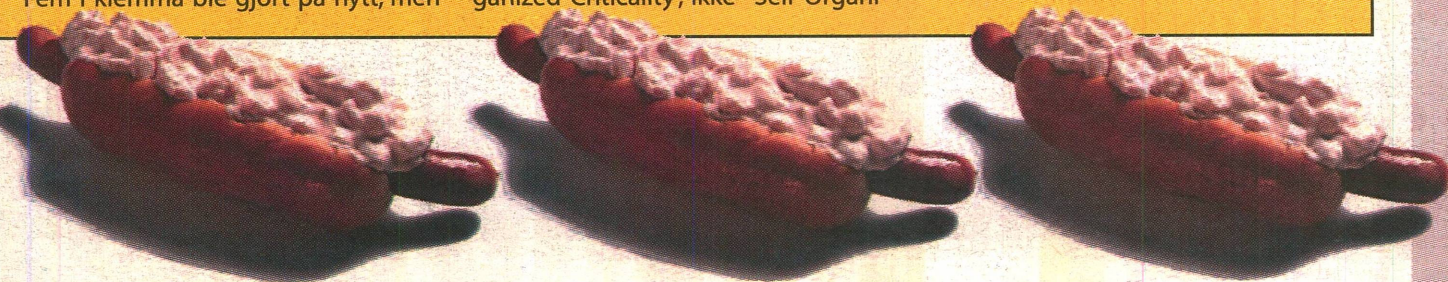
Harald beklager!

Vi beklager at følgende personer ikke kom med i fem i klemma i Utopia nr 11, 28. september 2005: Marte Odland, Abdul Hoque, Richard Grytvik, Marie Hundevadt Dahl, Even Lindell Heggø. Feilen skyldtes sletting av billedata. Fem i klemma ble gjort på nytt, men

problemer med datasystemet gjorde at disse ikke kom med i den utgaven, men neste.

Martin Rypdals doktorgradsoppgave heter "Dynamical aspects of Self-Organized Criticality", ikke "Self Organi-

zed Criticality Of Dynamical Systems", som det står i Portrettet i Utopia nr 12, 12. oktober 2005.

Hørt på desken

- Dæven, vi har 19 grader celsius!!!!

Hørt på telefonen

- E det greit at du bare får 23 pakka i adventskalenderen i år? Husmusa har spist opp den siste...

Hørt på Fokus Kino

- E det noen som blir med å sjekke toalettet før døuinga?

Hørt på Ambassaden

- Så søt! Akkurat som en katt jo!!

Utopia om 3 uker

Etter en voldsom innsats har Utopias redaksjon greid å levere ut nok en utgave av avisa til Tromsøs studenter. – Vi har riktignok brukt 1 uke mer enn den normerte tiden, men vi har likevel fått reaksjoner når det gjelder kvaliteten på denne utgaven, forteller en skuffet sjefsredaktør Asgeir Gjoremål.

ENGASJEMENT: Før folkemøtet med utenriksminister Jonas Gahr Støre krevde de etiopiske studentene i Tromsø ett større norsk engasjement i Etiopia i forbindelse med den nye krisesituasjonen der.

Danskesitatet

Fem i klemma

Noen raske spørsmål om fisk.

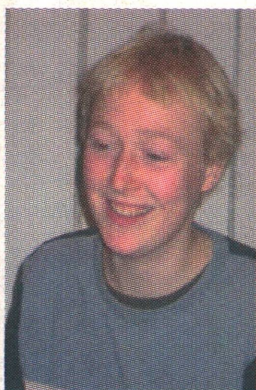
Hva slags fisk ville du vært, og hvorfor? Hvor ville du bodd, ville du bli stekt eller kokt, hva er ditt beste triks for å ikke bli fanget, og ville du dusjet hver dag på grunn av fiskeslo?

TEKST: HARALD B. ZEIGLER

"Dansk er inget sprog, det er en halssygdøm"

- Per Lagerquist- (K. Aukrust)

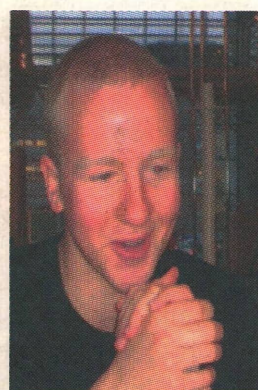
Kajsa Møllersen, Studerer statistikk
Art: Torsk. Årsak: Den får reist en hel mas. Bosted: Barentshavet, men på grunn av oljeutvinning ville jeg tenkt meg om to ganger. Tilberedning: Kokt, men helst trekt. Spesialtriks: Å holde seg innerst i fjordene, der er det ikke trål. Klarer alltid å slippe unna sportsfiskerne.

Nils Stikholmen, Studerer marin bedriftsledelse
Art: Makrell, men jeg ække hundre prosent sikker. Årsak: Tja, fordi den er rask kanskje. Bosted: I havet vel. Tilberedning: Kokt, tror jeg. Hygiene: Ikke dusjet hver dag. Spesialtriks: Ingen som jeg kommer på.

Maria Mathiassen, Studerer fysikk
Art: Hai! Årsak: Sjanzen for å bli spist er lav. Bosted: Havet. Eller kanskje et akvarium? Det blir litt som en sikringsanstalt. Du er fanget, men blir ikke drept. Tilberedning: Stekt. Hygiene: Ville badet hver dag, hvis det var en ren tank. Vil unngå lakselus, dæm e stygg!

Thommy Holmvåg, Studerer fiskerikandidat
Art: Laks. Årsak: Har alltid fisket laks. Bosted: Under vann. Tilberedning: Kokt. Spesialtriks: I og med at laksen tar både makk og flue, ville jeg forsøkt å spise minst mulig, tror ikke du greier å se forskjell på mat og agn. Mot nota derimot har jeg ingen sjanse.

Hanne Andreassen, Studerer fiskerikandidat
Art: Laks. Årsak: Laks er gla! Bosted: Spania! Tilberedning: Kokt. Hygiene: Ville dusjet hver dag. Vet hvor forferdelig fisk lukter, selv fersk laks stinker. Ikke for å skryte, men jeg har jobbet med laks før. Spesialtriks: Ville antagelig blitt fanget tror jeg.

Vær så snill! Gi meg jobb!

Prøving og feiling følger oss fra vår spede begynnelse, ja, hele livet faktisk. Vi stiller forventninger til oss selv og andre forventer også noe av oss. Disse andre har i mitt tilfelle i det siste dreid seg om potensielle arbeidsgivere. Arbeidsgiverne har vist seg å forvente mer enn min, tydeligvis skrale, bachelor fra byens stolte universitet. Dette faktum kan lett skape problemer om man plutselig skulle finne på noe annet enn studier en stakket stund. Sakens kjerne dreier seg i all enkelhet om mitt lite planlagte studiepauseår som ikke har gitt så fantastiske og oppløftende resultater som forventet.

Jeg har kanskje sett litt for enkelt på arbeidslivet og tenkt at dette er noe som lett skulle tilfalle et spenstig og seriøst menneske, som for eksempel meg. Men som alt annet tar jobbsøking mye tid og ressurser. I tillegg kommer ikke svarene og de positive tilbakemeldingene like hyppig tilbake til den hjerteknusende utsender som i dette tilfellet er meg i egen person. Dette kan i mange tilfelle virke sårt, i tillegg til at den økonomiske usikkerheten bare vokser med blod på tann.

For i arbeidslivet møter man ikke nødvendigvis de snille og hyggelige foreleserne og seminarlederne som over alt på jord ønsker deg ditt aller beste. Om resultatene ikke er fullkommene, så gir de deg ikke opp, for alle studentene er verdifulle for universitetet. Søker du jobb, en seriøs jobb som innebærer full stilling på en herlig arbeidsplass med pensjonsordning og gratis parkering, ja da gjelder det å ha alle vekttall og kontakter i orden. Som vi vet, og jeg absolutt har merket, er det trangt på arbeidsmarkedet. De heldige nyutdannede får nøye seg med vikariat, med mulighet for fast stilling. Dette virker jo som kjent meget betryggende for unge og lovende i etableringsfasen. Med all denne kunnskapen innabords bestemmer jeg meg selvfølgelig for å prøve lykken på grunnlag av min bachelor i kultur og kumelurefag med godt mot.

Denne avgjørelsen har ikke akkurat ført til den mest blomstrende perioden av mitt liv. Faktisk har det vært ganske så nedverdiggende å gå rundt som arbeidsledig arbeidssøker. For det er det man kaller seg når man ikke har jobb, men så gjerne vil ha en. Jeg tror, på grunn-

lag av store mengder empiri, at det er større boost for selvtilliten å gjøre karriere som forsanger i et danseband enn å drikke sin daglige frokostkaffe sammen med diverse "paperboys" på Aetat. Jeg føler meg stadig som en mislykket akademiker i ett nett av jobbtillbud som overhodet ikke passer til mine ervervelser ved universitetet.

kratene på Aetaten umulig kan ha en lett oppgave å løse. Jeg og de mange som søker jobb er ofte usikre og forvirret, med mål som ligger alle andre steder enn der vi er. Vi vet ikke helt hva vi vil, men vi vil noe annet enn å ta strøjobber hist og her, for de finns jo i hopenettall om man oppsøker et vikarbyrå. I tillegg er vi alle skåret over samme kam som uselvstendige tapere som ikke kla-

sine venner. Det er jo viktig at jobben er akseptabel i din omgangskrets, du skal jo forhåpentligvis leve med den en god stund. Du vil bli formet av jobben og ditt arbeidsmiljø. Faktorer som nok er skremmende for den frie og individuelle student. Likevel, som det oftest er med en fersk bachelor i samfunn og kumelurefag, blir man ikke vurdert som særlig verdifull og attraktiv i et vok-

sent arbeidsmiljø. Man får en hyggelig avvisning og de ønsker deg lykke til videre, for de vet at du trenger det som bare juling. I etterkant må man så lære seg å glemme kjærligheten og ønsket om å gjøre noe godt for akkurat den arbeidsplassen. Man må fortrenge alle de gode ideene man gikk og ruget på for akkurat denne enkelte bedriften, for så å gå videre. Det er et ubarmhjertig marked hvor dine ønsker i de fleste tilfeller ikke faller sammen med det du søker. I søken etter den arbeidsplassen som skal bli din, må man brenne inne med en del ideer. En kontinuerlig misforståelse. Man er en annen type kjærlighetsoffer, en rundbrenner

ILLUSTRASJON: IDA WALENIUSSEN

Aetat ja, det er der man ofte havner om man vil styre unna alle de enorme utfordringene som ligger i utelivsbransjen. Etaten som kommer først i alfabetet huser folkene som står bakerst i køen til arbeidsmarkedet. Og for de unge håpefulle som tar den strabasiose turen ned til Aetaten venter en felles skjebne. Om det er ønskelig at alle ubestemte døgnikter skal fremmedgjøres fra arbeidslivet burde vi si oss fornøyd med vår alles kjære arbeidsformidling. Det skal holde å bare være på nett annen hver uke med enkle svaralternativer som ja og nei, så kan du holde deg unna arbeidslivet opp til 52 uker på dagpenger. Om man har vært student, er heldigvis ikke dette bestandig mulig på grunn av svekket inntektsgrunnlag. Har man i de siste årene spandert på IQ'en og ammet av lånekassen, kan man bare bruke etaten til å faktisk søke arbeid. Det er rett og slett bare å kaste seg ut i arbeidsmarkedet å gjøre som best man kan. Det jeg egentlig prøver å si er at man i grunnen burde ha skaffet seg jobb før man er ferdig å studere. Verken skigarder, lån eller studier varer evig, det er vel bare å innse først som sist.

Forståelsesfull og tålmodig som jeg er, har jeg etter hvert skjont at disse byrå-

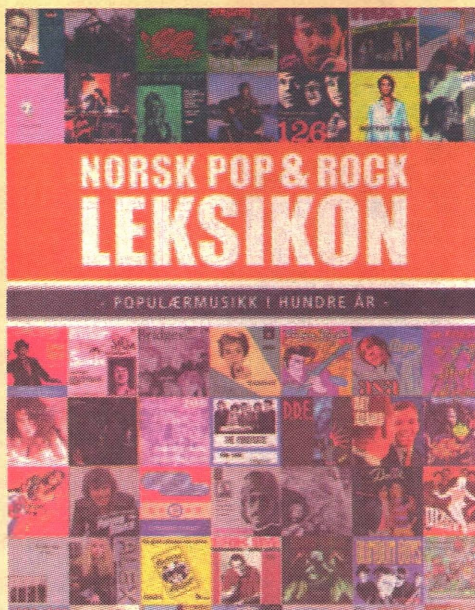
rer å fikse jobb på egen hånd. Enkelte må faktisk lære å håndtere store mengder papirer, bruke pc og snakke formelt i telefon. Det er også snakk om å kunne servere seg selv på en delikat måte via en skriftlig søknad. Her kommer kanskje det vanskeligste: hvordan skryte å seg selv, når man i utgangspunktet vet at man ikke duger? På dette stadiet i søkeprosessen kan faren for en liten depresjon være ekstra høy, da er det fint med litt rådgivning, i mitt tilfelle rettet det seg stadig mot min litt spesielle utdanning.

I første omgang ble jeg likevel litt slukøret og alle båtene gikk samtidig. Men jeg hadde bestemt meg for virkelig å kaste meg ut i arbeidslivet. Jeg skulle lære å kjenne min fremtidige livsstil, 9-16, ikke bare forelesning to ganger i uka etter 12. Jeg er for så vidt både glad og lei meg for akkurat dette valget. Arbeidsmarkedet er som nevnt ganske annerledes enn universitetets lune korridorer. Det viser seg å være mye "love and hate" i en søkeprosess. Man må sannelig venne seg til å bli avvist både to og tre ganger, eventuelt ti. I prosessen med å søke jobb skal man lære seg å elske den potensielle jobben, lære seg den å kjenne, ofre tid til den, prate om den med alle

på leting etter seg selv eller en sfære til å spire i. Ja jeg føler meg virkelig som et usådd frø med uante ressurser, særlig etter kvantitetsreformen. I tillegg til min halvveis utførte utdanning ligger også problemet i vanskelighetsgraden i å få frem mine kvaliteter i en søknad. Om jeg bare kunne sende en søknad som en film hvor jeg strikker og danser en evaluering av meg selv bare for å vise min kreativitet og hvor morsom jeg kan være å jobbe med. Eller invitere noen hjem på boller og snus, slik vi gjorde forleden dag, bare for å løse opp stemningen litt. Saken er vel at jeg oppdaget frøet i meg for seint, og nå er det langt på vei høst og jeg har ingen sted å gro. Konservativ er jeg vel heller ikke, det er visst viktig i en søkesituasjon har jeg hørt i jungelen. Skulle vel prioritert å oppsøke karrieresenteret før jeg gav min fulle oppmerksomhet til Bukta og alle disse festivalene. I begynnelsen utfoldet livet som arbeidsledig seg som en dans på roser og fiken, fantastisk var det. Det var bare dette med disse pengene, og jobbene som ikke var så tilgjengelige. For når alt kommer til alt så betaler Aetat verken meg eller noen andre for frivillig engasjement.

ANETTE TUNHEIM JACOBSEN

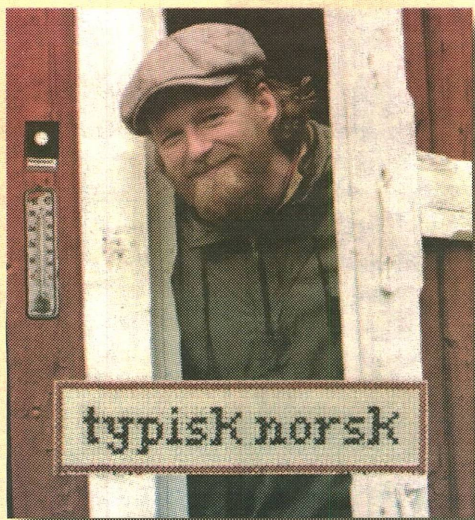
Juletilbud

Norsk pop- og rockleksikon av Jan Eggum m.fl.

Pris: 439,-
(Veil: 498,-)

Norsk pop- og rockleksikon er det fullstendige oppslagsverk for norsk populærmusikk. Inneholder over 1300 artikler og rundt 1200 illustrasjoner.

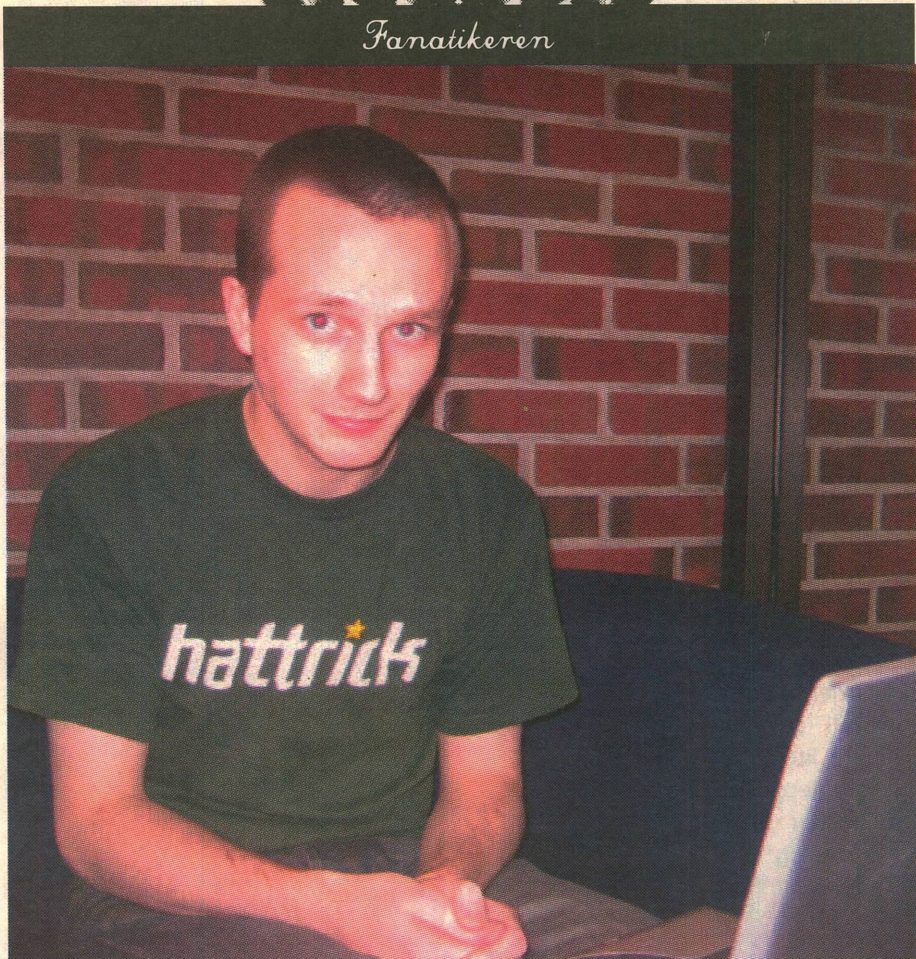

Typisk norsk av Petter Schjerven.

Pris: 349,-
(Veil: 398,-)

Boken er basert på tv-programmet "Typisk norsk". Her er det eksempler fra sangtekster, trusselbrev, orddelinger og om bokstavenes historie.

**Kom innom vår butikk
for flere tilbud!**

HAR BARE FEM MILLIONER: - Jeg skulle gjerne hatt mer penger. Da skulle jeg kjøpt bedre forsvarsspillere, sier Brynjar Sollid.

Hekta på Hat trick

Brynjar Sollid hopper opp av sofaen og vrerger av seg gensen. - Ha, ha! Jeg har tatt på meg Hat trick t-skjorte i dag.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: NIKOLAY GEROV

- Hælvete! Korsen skal jeg forklare dette her? Brynjar Sollid holder på å starte opp Hat trick-forening på Universitetet i Tromsø. Hat trick er et online pc-spill der man er manager for fiktive fotball-lag. Det er 70.000 brukere på verdensbasis. Alle spiller kamp hver lørdag. Brynjar har snart et-års jubileum som manager for Hallelujah United. Laget hans ligger på nedrykkingsplass i femte divisjon.

- Dette blir første gang jeg rykker ned. Da kommer jeg til å miste mange av supporterne mine.

Hvor kommer disse supporterne fra?

- De genereres av Hat trick.

Hvem er Hat trick?

- Datamaskinen som regner ut alt. Det er ingen som vet hvordan Hat trick regner ting ut. Men det er spekulasjoner, ganske heavy, folk som lager avanserte statistikker og sånt. Men det er ingen som vet. Sånn blir det mest rettferdig.

Tor Sinstad er i dårlig form

Brynjar er bare sånn passe fornøyd med spillerne sine. - Det er mye jeg skulle gjort annerledes, hvis bare jeg hadde hatt penger. Nei, nei, ikke ordentlige penger. Jeg har fem millioner. Jeg har sponsorer, og så betaler supporterne kontingent. I tillegg har jeg inntekter fra tilskuere på stadion. Det er plass til 33.000 tilskuere på "The Alter". Men besøkstallet varierer veldig, det avhenger jo ofte av været også.

Været?

- Det er et vær-system i Hat trick. Jeg

skulle gjerne hatt mer penger. Da skulle jeg kjøpt bedre forsvarsspillere, forteller Brynjar.

- Midtbanen min er i ganske bra form, men angrepet er helt horribelt! Han Tor Sinstad er veldig svak nå. Jeg må la han spille flere treningskamper. Det skal hjelpe på formen. Brynjar Sollid tar pennen min og tegner masse sirkler på arket. - Jeg spiller 3-5-2. Dette er en formasjon. Jeg har ingen særlig bra forsvarsspillere, så jeg føler meg litt tvunget til å spille sånn.

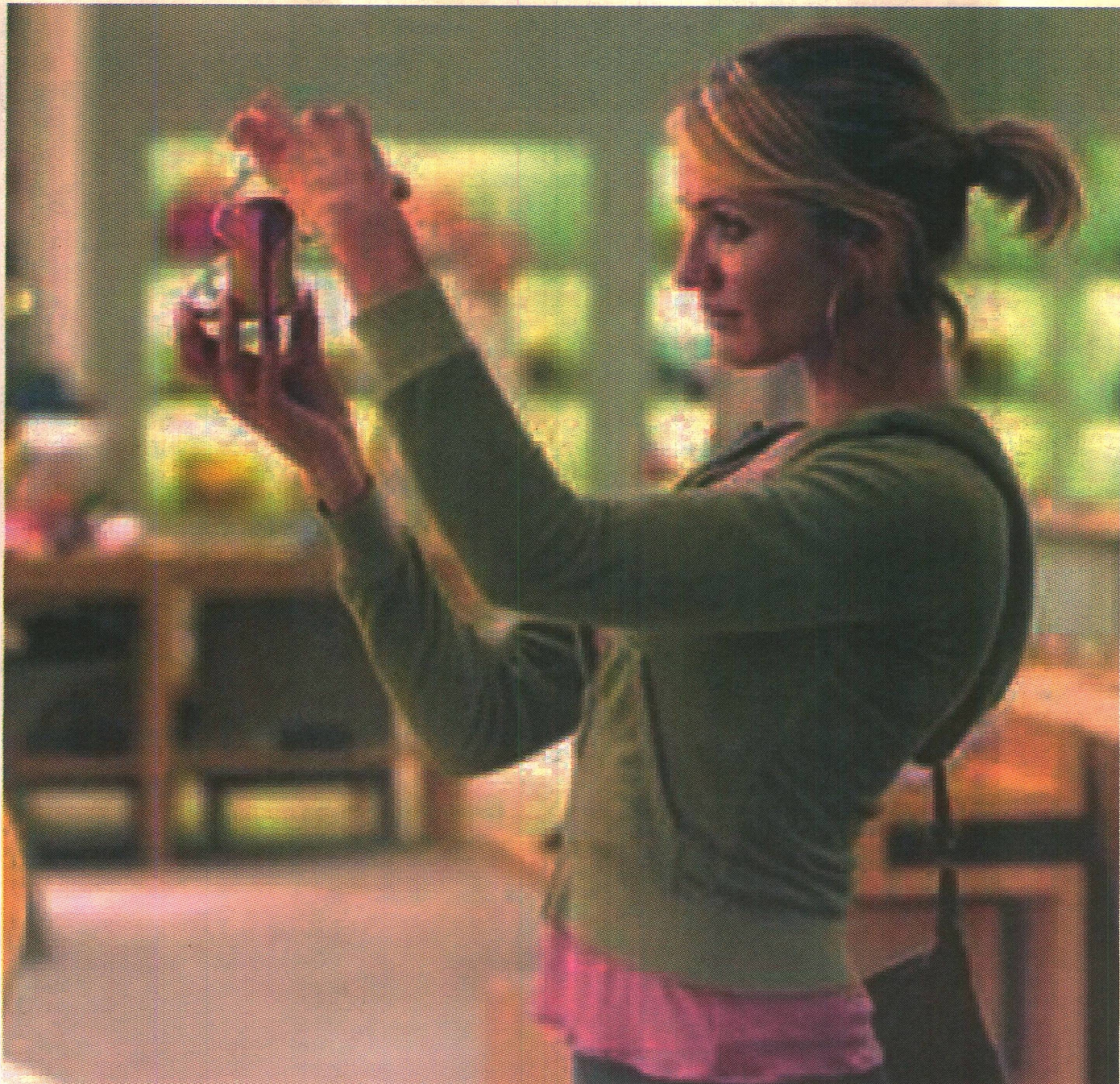
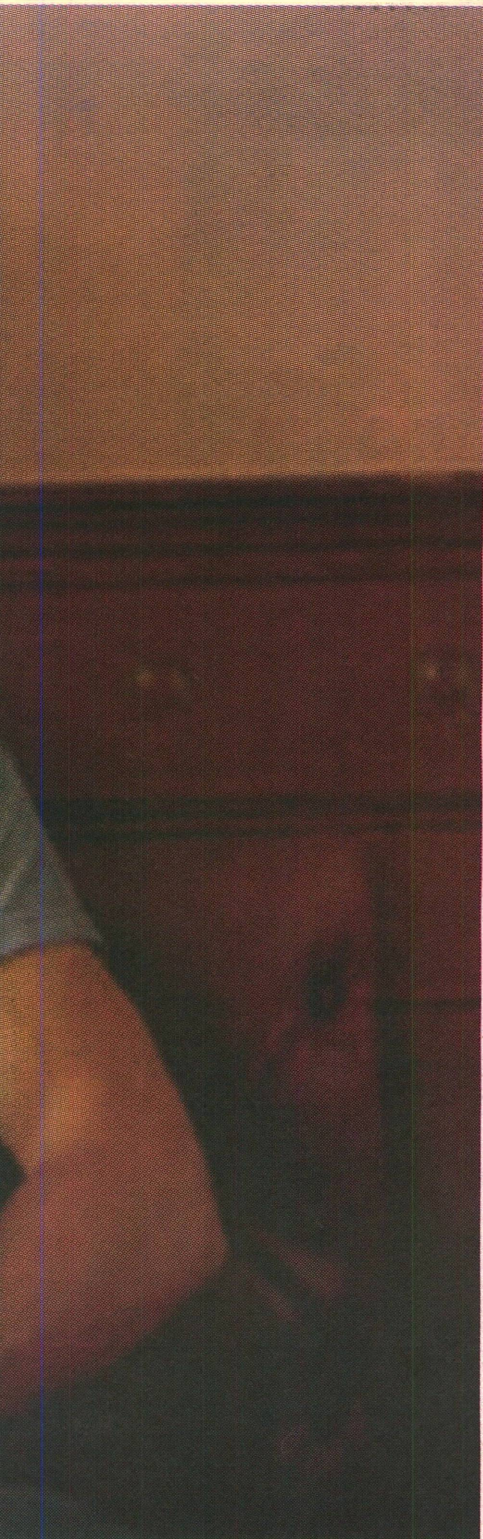
Vil innta Driv

Det er Brynjar som er initiativtaker til Hat trick-foreninga. Inntil videre har de bare hatt to møter. Han har skrevet vedtekter for å bli godkjent av Studentstyret. I begynnelsen regner han med at det blir 20 medlemmer i foreninga. - Vi har et styre, som må velges. Vi vil jo ikke bli et diktatur heller. I foreninga skal vi møtes å se på kamp hver lørdag. Vi prøver også å få en deal med Hat trick om å få kjøpe billigere t-skjorter, sier han. Det er nå Brynjar Sollid hopper opp av sofaen og vrerger av seg gensen.

- Ha, ha! Jeg har tatt på meg Hat trick t-skjorte i dag.

Visjonene for Hat trick-foreninga stopper ikke her.

- Drømmen min er å få se Hat trick-kampene på storskjerm på Driv. De viser jo bare vanlige fotballkamper der, og det er jo ikke noe poeng. Det gjør jo alle de andre pubene også. Det hadde vært tøft å få et Hat trick-miljø der, da hadde vi sikkert blitt skikkelig mange. I tillegg vil jeg gjerne få inn Firefox på PC-ene på Universitetet, istedenfor Internet Explorer. På Firefox kan du legge til et tilleggsprogram som passer bedre for Hat trick. Men det blir sikkert veldig mye byråkrati, mener Brynjar.

ken imponerer ikke så mye og gir ikke store latterkramper, men enkelte scener vil nok få folk til å trekke på smilebåndene. Dette er ikke den verste romantiske komedien som har blitt laget, men heller ikke den beste.

Det som kanskje imponerer mest med filmen er nok soundtracket, hvor gamle sørstatsmusikere, som for eksempel Nancy Wilson og The Hombres er blitt inkludert, men også andre som Elton John og My Morning Jacket. Hvis du liker Orlando Bloom og/eller Kirsten Dunst veldig godt, så er den kanskje verdt et besøk, men dette er nok ikke en film som setter seg fast i minnet.

KJELL H. NORÅS

IN HER SHOES

REGI: CURTIS HANSON

I ROLLENE: CAMERON DIAZ, SHIRLEY MACLAINE, TONI COLLETTE, MARK FEUERSTEIN

I dine sko

film Jeg er av den oppfatning at Cameron Diaz er en av Hollywoods mest undervurderte skuespillere. Hun har en egen evne til å gå inn i rollene med en helt egen troverdighet. Hennes ulempe

har kanskje vært at karakterene hennes har vært litt simple og banale. I denne filmen spiller hun den uansvarlige lillesøstra Maggie. Hun er dyslektisk, blond, alkoholisert, løssluppen og snylter på sin arbeidsnarkomane og noe mindre attraktive storesøster Rose (Collette). Når hun så lurer søsterens herrebekjentskap til sengs, blir hun kastet på dør. Maggie oppsøker da sin inntil nylig

ukjente bestemor (MacLaine) i Florida. Her tar filmen en ny vending når Maggie blir mer moden i sine nye omgivelser, samtidig som gamle tråder fra søstrene Rose og Maggies barndom kommer til overflaten.

Denne filmen er feelgood uten egentlig å være en feelgoodfilm. Den er litt sår samtidig som den er varm siden den tar opp interessante tema i forholdet

mellom to søsken, eller venner for så vidt. Samtidig har castingen vært genial. Skuespillerne fungerer perfekt til sine roller alle sammen. Cameron Diaz stråler og gamle Shirley MacLaine viser glimt av tidligere storhet.

Dette er flott underholdning i høstmørket

ROBERT VANGSTAD UTVIK

90 MIN
TROMSØ - KIRUNA - LULEÅ

STUDENTPRISER:

Tromsø-Luleå: kr 800

Tromsø-Kiruna: kr 500

barents AirLink
TROMSØ - KIRUNA - LULEÅ

BILLETTBESTILLING

Se www.barentsairlink.no
eller ta kontakt med ditt reisebyrå

© 2011

ARILD REIN
STAVANGERTRIOLOGIEN
DET NORSKE SAMLAGET 2005

Ærlig og intelligent samling

bok Arild Rein har skrevet tre bøker om samfunnet i den nyrike oljebyen Stavanger. Oljen og dens rikdommer har lagt seg som en hinne over byen, og noen flyter lett på dens overflate mens andre strever febrilsk på undersiden, der alt bobler og koker, og en ikke er redd for å ta i bruk alle mulige midler for å prøve å få sin del av rikdommen. Handlingen i alle tre bøker er lagt til livet under oljen, til de nederste samfunnslagene, der livet er en kamp og det gode liv virker så uendelig langt borte.

Hundredagene tar for seg det kriminelle miljøet i Stavanger i en noe så sjeldent som en gloheit sommer. Her har alle kallenavn, de skuler på hverandre, lurer hverandre og er i konstant pengene. Han har også fått plass til litt blasfemi for alle Viking fans når det siste brekket i boka handler om å stjele inntektene fra en fullsatt Viking-Brann kamp.

Grisekoret er en litt annen bok. Nå er det en enkel persons skjebne som står i sentrum og årstiden har skiftet til iskald vinter. Hovedpersonen er Henry Soma som nettopp har kommet ut av fengsel. Han trenger penger, og på sin vei treffer han barndomsvenner som ikke nødvendigvis er hans venner lenger.

Kaninbyen skiller seg ut fra de to andre bøkene. Igjen er det en enkelt person vi følger, men nå en som har vært på overflaten og sett hvordan det ser ut der. Jonny Roxmann var en politimann som ble sparket for hallikvirksomhet. Han bor i en kolonihage og har ikke de høyeste moralske barrierene. Vi følger hans vei fra respektert samfunnsboger og turen ned i de nederste samfunnslagene som tyv, voldsman og svindler.

De tre bøkene utgjør til sammen en trilogi om livet. Selv om handlingen er lagt til Stavanger er det ingen grunn til at noen som ikke kjenner til byen ikke skal lese den. Handlingen kan nok legges til de fleste norske byer som opplevde oljeeventyret mer eller mindre direkte. Det som likevel er spesielt, og som det er umulig å komme bort fra når

en skal si noe om Arild Rein, er språket. Trilogien er skrevet i en gjennomført muntlig, trist men allikevel fornøydlig stil som til tider er så voldsom at jeg tar meg selv i å rødme. Ingenting er så hellig at han ikke kan omtale det på en rå og ærlig måte som får deg til å gripe etter pusten eller å bryte ut i onskapsfull latter. Under dette litt lette språket ligger det allikevel en meget intelligent og utpekulert samfunnskritikk som kan få en til å forstå hvorfor Arild Rein har blitt spådd som den nye Alexander Kielland.

HELENE SKJEGGESTAD

FORRESTEN
NR.20 (JUBILEUMSUTGAVE)
JUPPI FORLAG

Jippi forresten

Det er ikke mange jeg kjenner som har planlagt noen slags form for feiring i anledning *Forrestens* tiårsjubileum. Bladet hylles som det viktigste forum for norsk tegnerserie, av serietegnere og kritikere. Norske debutanter slipper til, sammen med noen utenlandske og noen kjente kjære som Ronny Haugeland, som titt og ofte trekkes fram som en garantist for kvalitet. Tegneserie-Norge trenger helt sikkert et forum for unge talenter. Men, hvem leser det egentlig?

Jeg har delt målgruppa i tre kategorier:

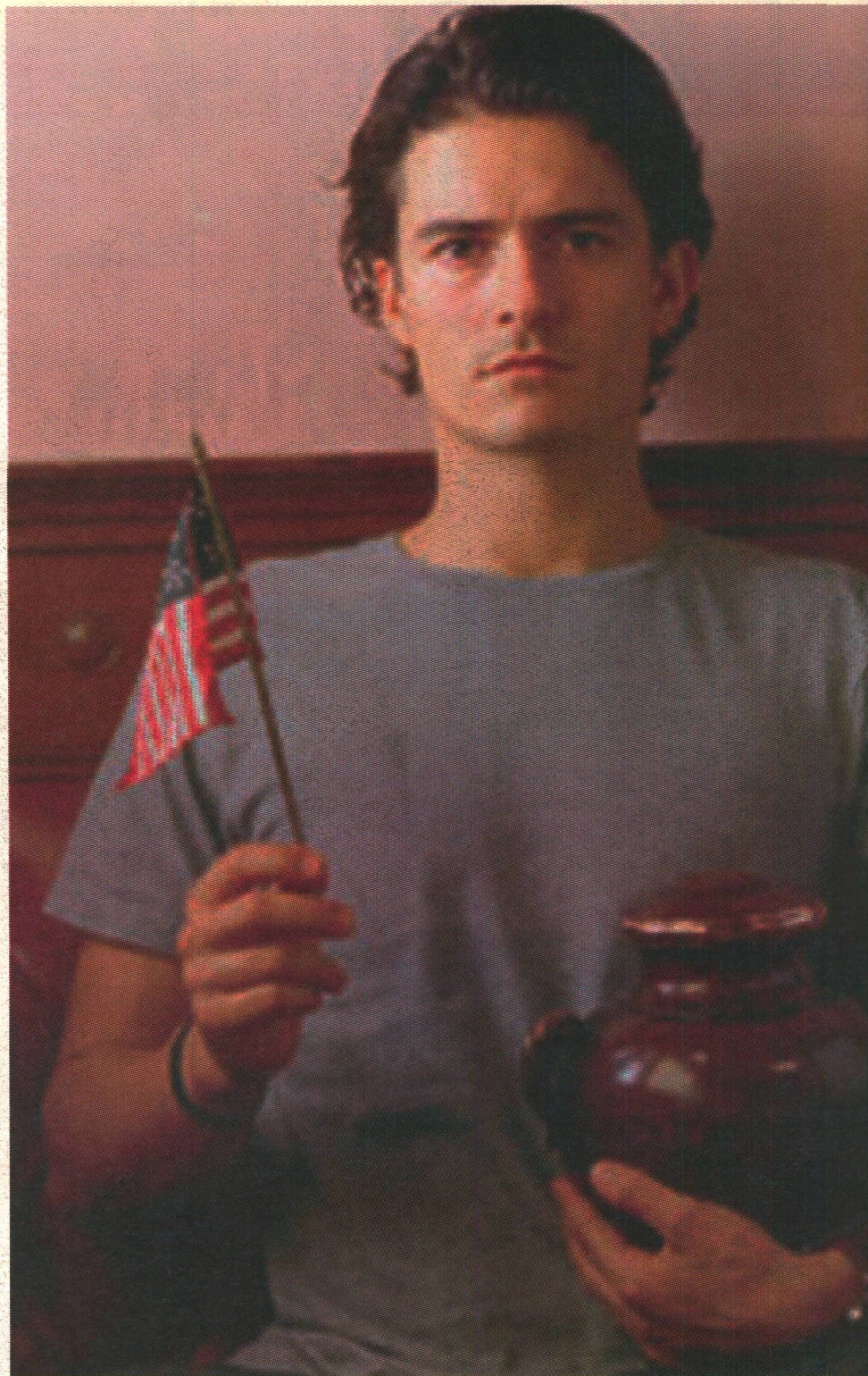
1. *Skap- tegneserie- tegnere.*
Håpefulle unge gutter (og guttejenter) som drodler seg gjennom formgivingsfag og dekorerer offentlige toalett og transportmidler med obskure tegninger. Drømmer om at neste utgave skal inneholde deres serie.

2. *Bibliotek.*
Bibliotekene skal bringe også tegneserier ut til folket, helst sånne smale norske greier og ikke kommersielt tull. Heldigvis har de fleste bibliotek ikke peiling på hva de skal fylle bladhyllene sine med, annet enn *Forresten* og *Prins Valiant*.

3. *Fanatikere.*
"Bransje- horer" som høvler over alt av frykt for å gå glipp av noe.

Jeg husker en gang det var på moten å legge unyttig emballasje igjen i butikken. Det har blant annet ført til at tannkremtuber ikke kommer i små pappesker, som de gjør i mange andre land. Norske tannkremtuber står ublu nakne på hylla. *Forresten* ville tjent på samme taktikk. Fellesnevneren for de fjorten seriene som har fått plass i dette nummeret må sies å være ett misforhold mellom

innpakning og innhold. Rui Tenreiro har det mest eksperimentelle bidraget; seks sider illustratør-tegninger tilsynelatende helt uten budskap, retning eller mening. Tegningene knyttes sammen ved

sin formlikhet og det er kanskje den repetitive formen og mønsteret som er poenget. Jeg vil påstå at det er en veldig fri tolkning av tegneserien som medium, når disse tegningene får komme med. Andrea Brunos "Det som brenner" er også en uforståelig sak. Bruno holder seg til tradisjonelle fortellergrep i sin serie, selv om tegningene er ekstremt abstraherte. Det mest flatterende jeg kan si er at historien har en... åpen slutt.

"Fugleperspektiv" av Ellen Bergheim var et befriende pusterom. En søt liten historie med lavlynt humor og mange fortolkningsmuligheter. Begynnelsen er en smule kryptisk, men fra side to er det kos. Jeg regner det også som positivt at serier med politisk budskap, som Firuz Kutals "Blekkspruter i havet" og til en viss grad Manuele Fiors "Upersonlig hendelse" gies plass. Tegneserien blir ofte brukt i propaganda eller reklame, men er også ett ypperlig medium for samfunnskritikk- og debatt.

Ett stort minus er den lite funksjonelle innholdsfortegnelsen, og mangelen på sidetall. Alt i alt kanskje ikke helt verdt å bruke penger på, men stikk innom biblioteket.

INGVILD BUHAUG

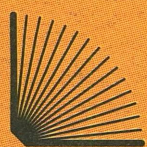

ELIZABETH TOWN
REGI: CAMERON CROWE
MED: ORLANDO BLOOM, KIRSTEN DUNST,
SUSAN SARANDON

Bittersøt melankoli

film Drew Baylor, spilt av Orlando Bloom, er en skodesigner som blir suicidal etter å ha gjort en stor fiasko og mistet jobben. Midt oppi det hele dør faren hans, og han bestemmer seg for å reise til sin fars hjemby for å hjelpe til med å organisere begravelsen. På flyturen til Kentucky møter han ei masete flyvertinne med navn Claire, spilt av Kirsten Dunst, og kjærligheten blomstrer. Orlando Bloom har litt vansker med å snakke med amerikansk aksent, og er ikke helt overbevisende. Det samme gjelder romantikken mellom han og Kirsten, hvor det er mye oppbygging, lite som skjer, og der den romantiske følelsen blir byttet ut med pinlighet.

Det er en del dødtid i filmen, hvor ingenting underholdende skjer. Komik-

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

www.ak.uit.no
Tlf: 776 44 920
Fax: 776 44 919
E-post: ak@ak.uit.no

BILL FRISELL
DRIV
04.11.05

Et musikalsk mirakel

konsert Høstens jazzprogram har et navn på plakaten som alene gir Tromsø jazzklubb god grunn til å klappe seg selv på ryggen, gjerne med begge hendene. Dessverre er ikke dette navnet lenger noe å se frem til i Tromsøhøsten, men de som var på Driv forrige fredag 4. november har i sannhet fått et gyllent øyeblikk å se tilbake på. Navnet det siktes til klinger Bill Frisell, en av verdens mest profilerte jazzgitarister. Hans signatur er umiskjennelig og får himmelens harpe-spillende engler til å rødme i skam. Med seg til Driv hadde den levende legenden brakt med seg to andre musikere fra statene. Disse to heter Jenny Schein-

man (fiolin) og Greg Leisz (ak.gitar, steel gitar og mandolin). Sammen arbeidet disse tre musikerne frem en atmosfære bestående av jazz, country, blues, rock og fusion (en ekte Bill Frisell à la cartè), som fikk de stakkars tilhørerne i salen til å lure litt på hvilken verden de egentlig var kommet inn i. Jeg trodde The Beatles var så til de grader ferdig covret av verdens ulike musikere at ingen komponist-sjel med respekt for seg selv noensinne ville våge å så mye som snuse på en tone fra Liverpools fabulous four igjen. De bergtagende tonene fra den amerikanske trioene var nærmest en sammenhengende hyllest til Ringo, George, Paul og John, og slo tilbake min antagelse med voldsom kraft. Tolkningene er de vakreste innpakningene Beatles-låtene noensinne har blitt svøpt inn i, og Bill Frisells trio gjorde låter som Norwegian Wood, Help, Come Together, Across The Universe m.fl. til sine egne barn, fylt til randen av ekte, moderlig kjærlighet. Etter denne kveldens helende kraft skulle det ikke forundre meg om Platekompaniet opplever en aldri så liten økning i salget av Beatles-plater og ikke minst; Bill Frisell-plater i løpet av den kommende uken.

FRIHJOF EIDE FJELDSTAD

DELILLOS
DRIV
09.11.05

Kake-monstre på Driv

konsert deLillos 20 år, jubileumsplate, tittel på plata: *Festen er ikke over, det er kake igjen*. Slikt blir det turnè av. Turnè betyr fly, og fly betyr Tromsø. Det ene fører til det andre, og dermed sitter Driv med skjegget fullt av postkassa fordi deLillos er forbannet gode til å bake kake. Utopia fikk glitrende utsikt, kun blokkert av Den feite mannen, til en storskjerm i andre etasje. På skjermen ble det vist deLillos konsert på direkten. Under, over og ved siden av oss kunne vi se folk som i likhet med oss kjempet en desperat kamp for å se Lars, Lars, Lars, Øystein, og visstnok en fyr som heter Kyrre, på scenen i første

etasje. Som oss stilte også de seg opp foran Tv'n. Det ble altså med lyden, men som alltid på Driv: lyden var det minste problemet. Driv var rett og slett fylt til randen av griske kakemonstre som ville Ut og Sveve over byen i Nordens Paris (jmf. Spor 7 på kake-plata) med Kokken Tor og Johnny Frederik. Dessuten Finnes det en kvinne som var Full, men pen da hun ble Fullstendig oppslukt av frykt av å høre Balladen om Kåre og Nelly. Dette førte til det som alltid skjer når Driv inviterer gjest besøk. Halve salen ble stående og se hverandre inn i ryggen, mens de hadde sex med klær på. Tross dette levde stemningen av seg selv, og temperaturen gikk såvidt under kokepunktet knappe to ganger: mellom første og andre sett med ekstranumre. deLillos viste med dette at de holder hva de lover, det er kake igjen, masse deilig, nytelsesverdig kake! Men hvorfor spiller de aldri Festreligiøs, Sang fra en skrivebordskuff, Torkel Ravndal, Brød, Adeleine og Snill og smart? Er de bare glemte minner? Som ivrig deLillos-traver er det vel bare en ting å gjøre: fortsette å trave, og kanskje håpe på at de en gang vil servere disse stykkene igjen, kanskje allerede Neste sommer?

FRIHJOF EIDE FJELDSTAD

mengde brukere av slik musikk.

Hva slags musikk er det egentlig? Khold spiller musikk fra en sjanger som kalles Black Metal. Svart metall har den egenskap at det har blitt korrodert, en oksidasjon eller liknende har gjort metallet mørkt i fargen. Jeg vet ikke om Khold lefler med frisk luft, men deres metall virker upreget av tidens tann. Det er som å høre primitiv musikk fra den gang hele tonetrinn ikke var oppfunnet, og melodiene måtte bygges av kun halve. Så primitivt er det, og rytmene gir assosiasjoner langt hår og pendlende hoder. Ondt og mørkt er det, jeg ser ikke for meg en romantisk middag for to en sommerdag i samme kontekst som den Krek befinner seg i. Kanskje er ikke Khold betalt for å lage taffelmusikk, eller de velger selv å ikke tilfredsstille det kommersielle markedet. Det skal sies at de har nådd ut til folk før, en kamerat av meg nevnte at albumet *Masterpiss Of Pain* var et godt album.

Tekstene er på norsk, noe som trekker helhetsinntrykket opp. Uten den norske teksten ville jeg ikke forstått hva det handlet om, men takk og pris, jeg får med meg budskapet som tekstforfatteren kommer med. Han har tydeligvis mye på hjertet, for det vræles om alskens fæle ting av ondskapsfull karakter. Jeg har hørt kjærlighetsviser på radioen, der kvinner prises for deres vakre utseende. Khold er mer opptatt av å begrave lik på en ålreit måte. Jeg synes de har gode forslag til hvordan lik skal håndteres, og skal tilby dem jobb i begravelsesbyrået mitt. Vi har bruk for folk med gode ideer til temaer rundt døden. Jeg er redd begravelsen ville foregått på natten, og at djevelen ville blitt invitert. Kanskje ville personens sjel havnet i helvete også. Men hvem bryr seg? Ikke jeg, de kan havne hvor i helvete de vil. Gi Khold deres daglige brød, og kjøp Krek.

HARALD B ZEIGLER

PROFESSOR PEZ

WE FOUND THE BEACH, WHERE IS THE OCEAN?

GALANT RECORDS

Bra Bergensere

plate To jenter og tre gutter i Professor Pez, fra Bergen, har laget enda et bra popalbum for elskere av alternativ popmusikk med *We found the beach, where is the ocean?*, men det anbefales for andre også.

Bak det morsomme, intrikate, men også enkle coveret skjuler det seg artig og ukomplisert musikk som er lett å like. Seksten spor virker litt avskrekkende når man skal høre på noe nytt for første gang, men etter den første låten virket det ikke skremmende lenger i det hele tatt, det var bare å se frem til resten. Akkurat som med deres forrige album, låter også dette albumet energisk og entusiastisk. De spiller indiepop. Det høres

eksotisk ut, men hva er egentlig dette? Ikke-kommersiell, "søt" og "delikat" musikk, står det på twee indiepop sine nettsider. Jo, dette sier en del om deres låter. Låtene er definitivt søte og delikate. Musikken er melodios og lett å høre på, og den skifter til tider fra melodier på blåseinstrumenter til uforutsigbare gitarsekvenser. Tekstene, som er på engelsk, høres ut til å være ganske korte, men ikke uten mening. Noen er lett melankolisk og triste, andre er morsomme, søte og meningsfulle. Tekstene er litt vanskelig å få med seg første gangen siden de ikke er vedlagt. Bra album.

DRAGICA VIDOVIC

RANI NAIR

LILLESCENEN, KULTURHUSET

09.11.05

Liten dame, stor dans

dans På en liten scene, foran et lite publikum står en liten dame og lager mønster med sand og tenner røkelse. Dette gjør hun akkompagnert av en stresset indisk stemme som maner frem uforståelige setninger på et fremmed språk der en bare så vidt oppfatter noen kjente ord som Malmø, city, high school, college og Skåne. Grunnen til at vi sitter her er den lille dama med navnet Rani Nair. Hun har bakgrunn fra både indisk og svensk kultur, og valgt å ta med seg elementer fra begge i sin danseoppstilling *Pieces of me*.

Som nevnt startet det hele med mønsteret i sanden, før det hele endte opp i en nydelig indisk samtidsdans. I seg selv kan det virke uforståelig at noe så fastsatt som klassisk indisk barathnatyam- og kathakdans med sine uforanderlige symboler og uttrykk kan gli så bra inn med moderne ballett og samtidsdans. Rani Nair satte all tvil til side, og bare for å briljere ble det hele satt i verk uten andre hjelpemidler, uten musikk. Det var bare henne og dansen. Det manglet altså ikke på nyskapning, og selv om det var en danseforestilling manglet det ikke på andre kunstformer som video, musikk, litteratur og poesi. Høydepunktet var likevel det siste, enestående dansenummeret da hun tok i bruk to lommelykter som i takt med dansen lyste opp de forskjellige delene av kroppen hennes. Alle hennes forskjellige "pieces".

Rani Nair fremførte denne kvelden et nydelig stykke samtidskunst, der en rød tråd følger oppsettingen fra begynnelsen til slutt. Hun legger vekt på hennes forskjellige kroppsdeler, men også hennes forskjellige deler av sinnet. Jeg likte hver eneste del.

HELENE SKJEGGESTAD

ANE BRUN

DRIV

03.11.05

En berusende aften med Ane Brun

konsert Det er en god stemning inne på Haakon scene. Bord med te-lys er satt ut, og vinflaskene hører også med. Her sitter de flinke guttene som har blitt med kjærestene sine på romantisk konsert for å kose seg med en av Norges beste låtskrivere og artister. Ute blåser det surt, og man føler at Driv er det rette stedet å være på denne mørke torsdagskvelden.

Ane Brun har tatt med seg venner står det på plakaten som pryder Driv. Vi er

så heldige at vi får to oppvarmingsøker. Først på scenen er plateaktuelle Wendy McNeill fra Canada. Hun trakterer trekkspill og gitar, hvor humoristiske kjærlighetsviser med kuer som tema får publikum til å le. Den andre venningen til Ane Brun er svensken Magnus Tingsek, han også plateaktuell. Han følger opp kvelden med sitt minimalistiske lydbilde, forsterket med en fantastisk stemme. Kvelden er ikke fullkommen før "the grand price", Ane Brun, som Wendy McNeill så fint kalte det, entrer scenen. Ane Brun spilte litt gammelt, litt mellomgammelt og ganske mye nytt denne kvelden. Vi får høre de store sangene "Rubber & Soul" og "My Lover Will Go" fra det siste, kritikerroste albumet *A Temporary Dive*. Ane Brun sitt lydbilde er varmt, og den intime stemningen hun skaper, blandet med sødmen fra tilbudsvinen jeg drikker, gjør at gåsehuden sniker seg oppover nakken i takt med tonevariasjonene i stemmen hennes. Vi er så heldige å få smakebiter fra det kommende albumet *Duets*, som skal være en samling av coverlåter, hvor hun har fått med seg gjester. Musikken er en lett blanding av folk rock og en flørt med country. Men dette mine damer og herrer har sjel, det spekkes av soul. Jeg vil gjerne utbringe en skål til frøken Brun for en flott konsert.

STIAN JOHANSEN

TOMMY LEE
TOMMYLAND: THE RIDE
STEAMHAMMER, SPV GMBH

Slår fra seg med massiv kjendishjelp

plate På det nye albumet *Tommyland: The Ride* har Tommy hentet inn et spekter av gjesteartister, som Dave Navarro (Jane's Addiction), Chad Kroeger (Nickelback), Joel Madden (Good Charlotte) og til og med den godeste Nick Carter fra Backstreet Boys, som låner mikrofonen på "Say Goodbye". Denne låta var egentlig skrevet av Tommy til Nick Carters planlagte soloalbum, som ble skrinlagt da Backstreet Boys nå nylig ble gjenforent.

Det ville vært et understatement å si at Tommys mange kjendisvenner påvirker plata i noen grad. For her svitsjer Tommy fra genre til genre fra låt til låt. På "Tryin' To Be Me" med Chad Kroeger fra Nickelback bikker den mot Nickelbacks egen fattigmannsgrønsj. Wannabegrønsjerne i Nickelback er jo strengt tatt verdens dårligste band. "Say Goodbye" med Nick Carter er triviell som bare Carter-familien selv får det til. På andre låter er rocken hardere og Tommy kommer til sin rett bak trommene. Førstesporet "Good Times" er temaet til Tommys nevnte TV-serie *Tommy Goes To College*, som vises på TVNorge nå om dagen. Tommy er tross alt bare en OK trommis, med en attitude fra helvete. Han synger ikke bra og kan ikke lage låter. Men noen godbiter er det her likevel. Spesielt låta "Tired" hvor Joel Madden synger fantastiske "Tommy got tired of Pamela, Ed got tired of Salma, Puffy got tired of J.Lo and Ben did too, and I'm just tired of you". Herlig tekst.

Men likevel. Når du har hørt gjennom dette albumet skal man slite med å huske stort annet enn tekstlinjer om fyll og damer. Samlet sett er ikke dette noe minneverdig album. Det grenser til å være direkte dårlig. Men er du i likhet med meg fan av Tommy - så løp og kjøp.

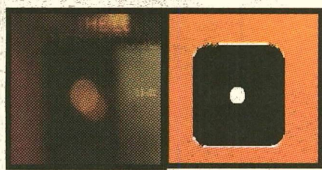
LEIF OVE ANDSNES
PIANO CONCERTOS 1&2 - RACHMANINOV
EMI

Love Andsnes

plate Etter å ha sett filmen *Shine* er det mer eller mindre ett navn som nærmest ustanselig gjennomborer skallen hver gang ordene piano og klassisk musikk blir presentert. Navnet er Rachmaninov,

og vår filmreferanse, *Shine*, har på mange måter gjort denne mannen, et komponistfantom og en råtass på piano, guddommelig. Vår egen klassiske world famous international super dufer star, Leif Ove Andsnes har tatt opp kampen om denne statusen for lengst og har på mange måter lyktes med det. Men dette var tydeligvis ikke nok. I hans nye innspilling har han lagt de trygge romantiske komponister (bl.a. Grieg, Tveitt, Mozart og Chopin) på hylla og tatt opp kampen på bortebane. Med Berliner Philharmoniker, dirigert av Antonio Pappano, i ryggen tar Andsnes et oppgjør med Rachmaninov ved å tolke hans to komposisjoner, Piano Concertos 1 og 2. Resultatet er, ikke helt uventet, utsøkt. Samspillet byr på en musikalsk lek, spekket med virtuos presisjon og dynamisk utopi. Plata etterlater seg en klangfarge og smak som inviterer til ukleslange sanselige nytelser. Kanskje skal vi endelig få fred fra ordene *Shine* og Rachmaninov en liten stund fremover?

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

THE LOCH NESS MOUSE
11-22
PERFECT POP RECORDS

Ikke kjøp dette produktet!

plate Jeg er ikke sikker på hva et band som Loch Ness Mouse prøver å uttrykke, men det kan virke som at bandets låtskriver Ole Johannes og Jørn O. Åleskjær har kikket litt i en bok med en typisk tittel noe i nærheten av "How to play soul 2- techniques and improvisation!", muligens hørt gjennom noen skiver med Tower of Power og deretter startet et band på en eller annen folkehøyskole. Ved en glipp har de fått en uforskammet platekontrakt, og resultatet er muligens det minst interessante jeg har satt meg til å høre på, i hvert fall så vidt jeg kan minnes. Låtene på albumet 11-22 høres i beste fall ut som samplespor til alternative musikkprogram som du får kjøpt i et blad på Narvesen for rundt 80-90,- eller skal vi heller si 11-22,-? Tonene og temaene henger hvileløst rundt i rommet, og en rytmisk intensitet er plagsomt fraværende, for ikke å snakke om en ørken av høydepunkter. Til sammen utgjør låtene musikk som grenser til det dødelige og i beste fall kjedsommelige, noe som gjør at å skrive denne anmeldelsen er tvers i gjennom en flau og pinefull affære. Takk og lov, tonene er i det minste rene, fenderlyden er kul (tross verdens mest banale gitarsoloer), og kompet er i takt (1,2,3,4)...puh!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Vamp
Siste Stikk
Major Studio

Nok ein vamp

plate Den høgst folkelege gruppa frå Haugesund, Vamp, hadde ein gong i tida ei unik evne til å fornye både seg sjøl og sitt publikum. Plater som *13 humler*, *God morgen søster*, og ikkje minst samlejuvelen *Ei med alt*, står att som milepæler i Noregs musikkhistorie. Deira besetjing og instrumentale mangfald har all sjanse i verda til å kaste frå seg musikk med original bredde og eit bunnsolid lydteppe. Deira nye plate, *Siste Stikk*, ber med seg svært mange av kvalitetane vi har høyrd før frå Staveland & co, for mange! For fyrste gong har eg putta ei rykande fersk Vamp-plate i cd-spelaren utan å ha verte positivt overraska over innhaldet. Men misforstå meg rett. Det skortar for all del korkje på det musikalske eller det tekstmessige planet, kun på det originale. Vi har vorte så bortskjemde av Vamps kreativitet at når dei prøver å leve opp til sitt namn (vamp tyder akkordrekkje som vert gjenteke etter kvarandre) så er mangelen på fornying irriterende tydelig. Sangane handlar om det vanlege: det enkle liv og det store hav, og arrangementa har vi stifta kjenskap med for lengst. Alt bunner ned i at om du saknar ei plate med Vamp, så er *Siste Stikk* eit trygt kjøp, men om du derimot hadde gleda deg til ein ny Vampskapt verd, så foreslår eg heller at du kjøper deg ei flaske vin og nyt *Ei med alt* ein gong til.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

KHOLD
KREK
TABU/TUBA

Ondskap og død

plate "Varden tennes, Kari Bremnes!" Khold får sagt det med ord tatt ut av ordboken for nattsvarte, ondt betonte ord. Dette er en cd som setter tankene i aksjon. De føres i retning av tema som overskriften tar opp, og ellers andre emner som forbindes med disse. Dette er en plate mamma sikkert ville likt veldig godt, hun har et åpent sinn. Jeg liker også platen på visse betingelser: At den ikke spilles kontinuerlig over lengre tid. Med disse forutsetningene skal det gå bra. Det er bra å høre på Khold, du får negative tanker i hodet mens du hører på dem, og sparer opp positiv energi. For Khold kan ikke kalles varierte i sine låter, ei heller i sine tekster. Jeg holder muligheten åpen for at det finnes en mengde brukere av slik musikk.

FORTSETTER SIDE 12

Tilbakeblikk

The Cheaters, Kaos, onsdag 02.11 Nok et framifrå rockeband. Kaos leverer igjen.

My Midnight Creeps, torsdag 03.11 Rapportene tyder på at dette var en ganske OK konsert, som endte i saksofonvirvar og veltede monitorer. Vi håper at dagsformen tillater konsertbesøk neste gang de stikker innom byen.

Allehelgens søndag, søndag 06.11 Første søndag i november tennes lys for de vi har mistet. Noen gjør det hjemme, andre i kirka, men det er på kirkegården det skjer. Det brygga opp til rene lysfesten på Tromsø Gravlund. Store og små lyst tentes i takt med varme tanker til de som ikke lenger er blant oss.

Tromsø Rock Battle, 1 mellomrunde, Driv, torsdag 10.11 The Fernets hadde en super opptreden. Violet Road hadde en super trommis og en lokal kopi av robo cop ved tangentene. The Penny Starlets var upåklagelig antrukket i matchende dress og serverte rå rock med et glimrende budskap: "5 om dagen" og da tenker vi ikke på frukt.

Fredagsquiz, driv, fredag 11.11 Quizen har tydeligvis fremdeles appell til de mange kloke hoder. Vi stakk egentlig bare innom for å hente kortet vi glemte i baren dagen før (og en pils til), så da ble det backgammon.

Vishnu, kaos, fredag 11.11 Nok en gang viste Vishnu hvorfor de vant Zoom i fjor. Fantastisk intensitet, med frontmann Tor Thomasens praktstemme på toppen av et bunnsolid komp og et herlig utflytende gitarsound from space.

Ølsmakefest!, friskuskollektivet, lørdag 12.11 At selvgjørt er velgjort ble igjen bevist da klattremus og vennene hennes testet julebrygget. Om godsakene varer til påske betviles sterkt.

Blåmandag, Blårock, mandag 14.11 Vår utopiske fremtid.

Smile, nikke, kjøpe

I en utgave av Klassekampen tidligere i år skrev Nils-Øivind Haagensen noe sånt som "du får ikke et Cat Power-nikk når du kjøper en CD av Patty Griffin", og jeg tok meg selv i å nikke gjenkjennende. Når jeg tidligere i år gledesstrålende kunne plukke opp et eksemplar av *Impossible Kisses* på Platekompaniet var den eneste reaksjonen jeg fikk, om noe, et "hva slags jentemusikk er dette?"-blikk. Og akkurat det er ille nok i seg selv, men når det skjer med en så fantastisk artist som Patty Griffin er det spesielt frustrerende.

Jeg kjøper (altfor) mange CDer og er vant til mye når jeg kjøper musikk. De elektroniske beskjedene fra Amazon, eBay og CD-baby.com - hvor sistnevnte er vesentlig mye hyggeligere enn Amazons "du shoppet, vi sender"-melding - er helt akseptable og dekker det jeg trenger av beskjeder. De lett forvirrede blikkene når jeg på ferie har funnet en platesjappe jeg godt kunne tenke meg å flytte inn i, og handler deretter, er underholdende - i hvert fall fram til jeg kommer hjem og sjekker saldoen min. I Tromsø er det stort sett det jeg etter hvert har lært å kjenne som det tidligere nevnte Cat Power-nikket, etterfulgt av Sleater-Kinney-nikket (forskjellen mellom de to ligger i nikkestyrke og ansiktsuttrykk) og Ani DiFranco-tommel, som av og til, når du handler hos riktig ansatt, kommer med en ekstra forklaring: "Jeg skulle ikke kjøpe flere CDer nå, men det er jo Ani, og den må jeg ha, ikke sant?" For ikke å glemme Justin Timberlake-blikket. Sistnevnte var muligens bare paranoia og til mitt forsvar er popmusikk gøy av og til; dessuten vet jeg om opp til flere som nok skulle ønske at også de hadde skaffet seg akkurat den CDen.

Men det jeg aller helst vil ha, særlig etter at jeg finner akkurat den CDen jeg ikke visste at jeg savnet før jeg endelig har den, er kanskje ikke et Patty Griffin-nikk, men heller et Patty Griffin-smil, et lite smil fylt med en merkverdig blanding av håp og kynisme, akkurat som musikken hennes. Heller det enn å måtte ty til de automatiske beskjedene fra Amazon, og det er kanskje mye å forlange av en platesjappeansatt at de skal like akkurat den musikken jeg liker, men det får så være, musikk er bedre når man får kred for å kjøpe den.

SIRI GASKI

TOMMY LEE Sex, drugs, rock n`roll, and violence

Sjarmerende usympatisk

Kultbandet Mötley Crües trommis Tommy Lee er i rampelyset som aldri før. Mannen som har høvla over groupies i tre tiår har gitt ut bok, er realitystjerne og turnerer atter en gang med gamlegutta i Mötley Crüe. Nå har han også gitt ut ei ny solo-plate.

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK

Hva kan man egentlig si om Tommy Lee? Mötley Crüe-trommisen er en av disse menneskene det er umulig å ikke bli fascinert av. En slik brautende, lavpannet, voldelig og forfylla idiot som i tillegg har et usannsynlig drag på damene, må man bare bli imponert over. La oss ta en kjapp oppsummering av hvem vi snakker om. Som 17-åring ble Tommy Lee trommis i puddelrockgruppa Mötley Crüe. Denne gruppa ble et ikon i 80-tallets rockedekadanse, med dop, damer, Jack Daniels, overdoser og damer. Bandet var elsket og kanskje enda mer hatet, men man kan ikke gå bort i fra det faktum at de var banebrytende for en ny stil som revolusjonerte rock spesielt og populærmusikk generelt. Sammen med Twisted Sister flyttet de rockens sentrum fra England til den amerikanske østkysten, Los Angeles og Hollywood. Rocken gikk fra å være skitten til å være oversminket.

Realitysåpe

Selv om de lagde herlige låter som "Dr. Feelgood" og "Too Young To Fall In Love", er det kanskje i større grad deres livsførsel og ikke musikken som har gjort dem legendariske. I bandbiografien *The Dirt*, som kom for noen år siden, ble Mötley Crües utagerende livsførsel festet til papiret, og publikum fikk lese ekstreme historier som fikk alle parodier på rockeklisjeer til å blekne. Med denne boka, som lå på toppen av New York Times bestselgerliste i månedsvis, har bandet også fått en ny vår. Så sent som i juni i år spilte de for et utsolgt Oslo Spektrum. På 90-tallet var Tommy i allmennhetens søkelys da han var gift med Pamela Anderson, banka opp Pamela, skilte seg fra Pamela, giftet seg med Pamela på nytt, banka opp Pamela og ble skilt fra Pamela atter en gang. Tommy og Pamela var 90-tallets store såpeopera. På toppen av det hele lekket en av deres "private" sex-videoer. Dette bidro ikke akkurat til å dempe oppmerksomheten. Det sies at da de giftet seg første gang, hadde de bare kjent hverandre i 96 timer. Damer har det vært mange av i Tommys liv. I tillegg til Anderson og et talløst antall groupies kan vi ramse opp Heather Locklear, Pink og nå nylig også Tara Reid.

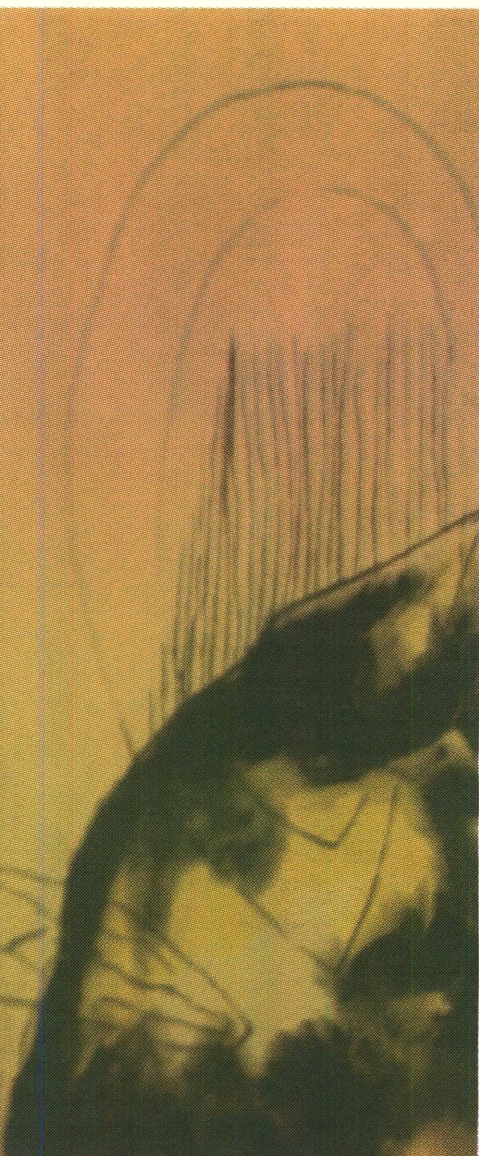
Årsaken til suksess

For nå er nemlig Tommy tilbake i rampelyset. Gode gamle Mötley Crüe er gjenforent. Tidligere i år ga han ut selvbiografien *Tommyland*, som for øvrig er

fantastisk lesning, hvor han i første kapittel har en krangel med sin egen penis. I denne krangelen påstår penis at det er han som er årsaken til all Tommys suksess. Morrabrødet får Tommy til å i det hele tatt stå opp om morgenen. Kuken hans er også årsaken til at han ble med i Mötley Crüe (for å dra damer så klart). Kuken hans påstår at var det ikke for den ville ikke Tommy oppnådd noen verdens ting, men han ville på den andre siden ha vært svært uthvilt.

Akkurat nå om dagen er Tommy å se i realityserien *Tommy Goes To College*, som går på TVNorge. Her finner Tommy ut at han skal sette seg på skolebenken i en alder av 42 år. Han begynner nemlig på Universitetet i Nebraska (av alle steder). Vi kan jo ane en kulturkræsje av dimensjoner når partyløven fra Los Angeles plutselig skal studere - i midtvesten! Fagkombinasjonen er kjemi, litteratur og Rock'n'Roll-historie. I denne serien skjer det meste. Han prøver seg som trommeslager i skolekorpset (!), og i en annen episode er Mötley Crües egen *The Dirt* objekt for analyse i litteraturvitenskapstimen.

For en måneds tid siden presterte Tommy å bli satt i fyr og flammer under konsert i Wyoming. Under et av Mötley Crües scenestunt oppstod en pyroteknisk eksplosjon mens Tommy hang flere meter over scenen i en stålwire. Hos denne mannen er det aldri stille.

KUNSTNERSPIRE: Kristine Hagtvedt Holte

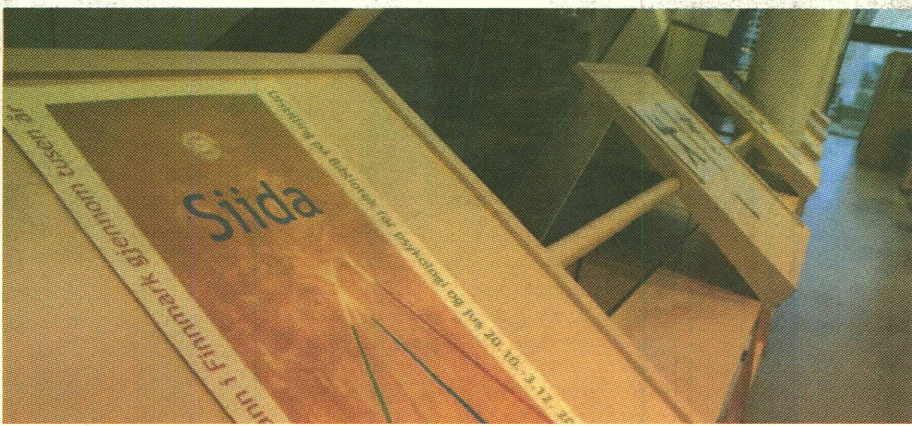
Ung kunst

- Jeg tror at vi trengs for å skape noe nytt og friskt innenfor kunstmiljøet i Tromsø, hevder Kristine Hagtvedt Holte.

TEKST/FOTO: HELENE SKJEGGESTAD

I dag finnes det en kunstnergruppe på Tvibit. Denne ble opprettet i høst og frem til denne opprettelsen fantes det intet eller bare vanskelig tilgjengelige tilbud til ungdommer som ønsker å gå utløp for sin kunstneriske kreativitet. Kristine Hagtvedt Holte er en av de fem medlemmene i gruppen:

- Jeg har ikke noe inntrykk av at det

SIIDA: Utstilling på PJ biblioteket fram til 3.desember.

Siida

Finnmarksloven ble vedtatt og på PJ-biblioteket kan du fram til 3. desember se utstillingen som gir det et historisk blick på veien fram til loven.

TEKST: THERESE-MERETE LINDSETH
FOTO: THERESE-MERETE LINDSETH

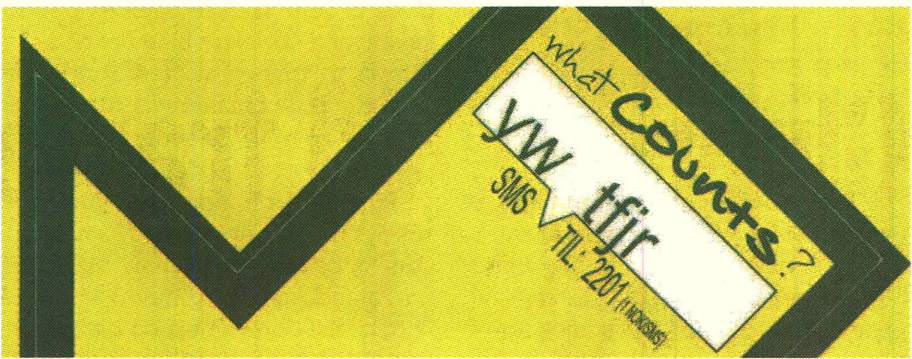
På biblioteket for psykologi og jus finner du i disse dager en utstilling som heter *Siida - Retten til land og vann i Finnmark gjennom tusen år*. Med fare for å skremme mulige publikummere må det bare informeres om at utstillingen er både informativ og flott for øyet. Utstillingen er mesterlig satt sammen slik at du kan danne deg et lite bilde av det som til slutt har blitt finnmarksloven, og

over kunstnere fra kommunen, så om du flytter på deg kan du ved å gå inn på lista, se om noen med fylkinger bor på samme plass som deg selv hvis du ønsker noen å jobbe eller samarbeide med, kan Ida fortelle.

- Tenk, til og med lille Sortland har et "kunstnerhus", da burde det være mulig å engasjere unge kunstnere i Tromsø til å få i gang noe tilsvarende her, avslutter en munter, men noe ensom kunstner.

de har en viss oversikt over forskjellige kunstnere som driver med aktiviteter på ulike nivåer. En problemstilling i forhold til dette er definering av kunstnerbegrepet, og dessuten er det et spørsmål om hvor mange som egentlig har behov for utfoldelsesarealer. Kjeldsen ser for seg at en gunstig løsning ville vært å finne lokaler i nærheten av sentrum med tanke på publikumstilstrømning, der ulike typer kunstnere kunne delt på plassen.

- Hvis man får til samlokaliseringer kan man også dra nytte av synergien. Vi er ekstra positive til denne type tiltak, og det er gunstig om lokaliseringen av gallerier og atelier er sentralt.

YELLOW ARROW: Den er fin og gul, og du vet aldri hvor du finner den.

Moderne skattejakt

Yellow Arrow har ankommet Tromsø, men hva er det egentlig?

TEKST: IDA WALENIUS

En fredag for ikke lenge siden, da jeg var ute på byen fikk jeg stukket noen gule klistremerker i handa av ei trivelig jente som sa: "Jeg tror du vil like dette prosjektet, og at du vil sette det ut i livet!"

Jeg sa: "Greit, tusen takk". Dagen etterpå fant jeg igjen disse gule lappene i veska mi, og lurte virkelig på hva jeg hadde sagt ja til.

Det viser seg at Yellow Arrow er et kunstprosjekt som startet for litt over ett år siden i New York, siden da har de gule pilene spredd seg til 30 land. Per dags dato er 15000 piler satt opp. Prosjektet i Norge er enda svært nytt, det ble lansert 27. oktober i Norge, Sverige

fantas noe tilbud til unge mennesker innenfor kunst før vi startet opp. Jeg vet at det finnes et ganske utbredt musikk-miljø, men kunsten er det verre med. Det startet med at Kristine ønsket å ta del i et kunstnermiljø. Derfor henvendte hun seg til Tvibit som dessverre kunne meddele at det fantes lite tilbud til unge kunstnerspirer i Tromsø. Kristine slo det hele fra seg, men i ettertid ble hun oppringt av Tvibit som kunne fortelle at det var flere som henne og at de kunne stille med lokaler hvis de var interessert i å danne en gruppe. Slik ble 5 unge sjeler til Tvibit Kunstnergruppe som nå er i full gang med å planlegge sin første utstilling i februar. Utstillingen skal ha navnet *Ny begynnelse*.

- Det hele er jo veldig symbolsk. Vi er en gjeng med forskjellige ungdommer med forskjellige bakgrunn og alder som har søkt i sammen fordi vi ønsker å skape noe. Vi kan representere en ny begynnelse.

Nå ligger søknadene til midler inne hos Fri Fondet og hos kommunen og det er vanskelig å tro at de ikke får støtte til sitt arbeid.

hvorfor man kom dit. En diskusjon og en kamp gjennom tusen år. Utstillingen starter i inngangspartiet og tar deg med innover i lokalet. Historien fortelles gjennom avisutklipp, utdrag fra eldre bøker og gamle kart over området. Historiske øyeblikk som grensefastsettelsen i 1751 billedgjøres via kart fra samtiden, og til motsetning har vi kart fra Hans Ragnar Mathisen som viser dagens status. Vi drar fra Ottars reise til Kvitsjøen til Alta utbyggingen på 1980-tallet, i bilder og tekst.

Blant bidragsyterne til utstillingen finner vi bildekunstnerne Hans Ragnar Marthisen og Nils-Aslak Valkepää, to sterke stemmer for den samiske kulturen, og fotograf Arvid Sveen som stiller med to bilder fra serien "Mytiske landskap". Vi går fra de tidligste framstillinger av det samiske samfunnet og kulturen, som på sitt vis er surrealistisk framstilt, og fram til et mer moderne syn på Norges urbefolkning, samene. Ta en pause fra pensumpuggingen og stikk innom, utstillingen anbefales.

og Island og har sitt utspring i Norge via hovedstaden. Man kan undres over poenget med prosjektet. Yellow Arrows grunnlegger Jessie Shapins sier "Tanken er å forandre hvordan folk ser på omgivelsene sine, sånn at de legger merke til detaljene, historiene og stedene som ofte blir oversett. Det er også en plattform for demokratisk kommunikasjon der alle kan medvirke til et stort kunstprosjekt". Poenget med den gule pilen er å klistre den opp en plass som er spesiell for deg. Så tar man fram mobiltelefonen, skriver den unike koden som står på pila og en beskjed til de som finner den. Så sender man beskjeden til 2201. Man kan kommentere andres piler ved å skrive den unike koden mellomrom utropstegn og det man vil si. Når man finner en pil tar man fram mobilen, skriver den unike koden og sender den til 2201. Da får man vite noe noen mener om akkurat den plassen. Dette er som en stor skattejakt.

FOR MER INFORMASJON SJEKK UT YELLOWARROW.NET

KLOSETTGALLERI: Hos Ida henger egen produsert kunst på do, men den håper på et nytt utstillingslokale..

Kunstner søker kunstnere

”Kunst e blodig, jævla hardt arbeid” sa Yngve Henriksen. Ida Walenius trenger andre kunstnere å dele denne skjebnen med. Men hvor er de mon tro?

TEKST: THERSE-MERETE LINDSETH
FOTO: THERSE-MERETE LINDSETH

– De sitter nok mye hjemme i egen stue, sier May Britt Sørensen ved Tromsø Kunstforening. I disse dager har de annonsert for den kommende Tromsø utstillingen, som er en arena for både proffene og amatørerne. Når kunstforeningen kontaktes er det gjerne av enkeltpersoner som ønsker å stille ut.
– Så vidt jeg vet er det ikke andre kunstgrupper enn den som holder til borte på Kysten Kurs og konferansesenter, kommenterer Sørensen.

Den yngre garde

– Det å drive med kunst er ikke bare å sitte hjemme alene og skape noe, det er også det å snakke sammen og å diskutere, sier Ida Walenius. Som tilflytta student i byen søker hun etter noen å jobbe sammen med i et kreativt stimulerende miljø, og da helst i et ateliemiljø, slik som på Kysten.

– Så vidt jeg vet er miljøet der noe eldre og det de arbeider med er litt mer som et godt utviklet husflidslag. Jeg er selv med i et husflidslag og har ingenting imot det, men det hadde vært flott med et sted der yngre mennesker kunne samles om noe felles, et ønske om å skape, forteller en ivrig Ida. Og hun har et forslag til hvordan denne knipen kan

løses.

– Ta Lille Kulturhuset for eksempel, det hadde det vært yppelig. Der kunne man skapt et fruktbart kunstmiljø i sentrumsområdet. Ved å være så nært alt kan man få denne drop-in effekten der unge mennesker kan komme innom og se hva som skjer, og kanskje bli med selv. Mange går rundt med et ønske om å skape noe, men vet ikke helt hva slags medium de skal velge.

Film og musikk

På Tvibit har man muligheten til å komme innom og få være med på både musikk- og filmprosjekter, dette er da også kunstformer som til en viss grad potensielt kan betale for seg selv. Kunst derimot trenger i større grad de to M'ene, mesener og marked. Tromsø er som kjent en liten by, ergo lite miljø.

– Det vil så klart være nødvendig med midler for å drive noe slikt, og på et vis må det dannes en gruppe som har litt oversikt over bruken på huset. Tenk om

man kunne fått noen inn i en 30 % stilling, med kompetanse som kan guide litt. Men viktigst av alt er det å bruke hverandre, mener Walenius.

Ida er fra Sigerfjord i Nordland og har erfaring i kunstmiljøet der.

– Vesterålen har et prosjekt som heter ”Tilbakestrøm”, de er klar over at folk flytter ut av kommunen og dette er et middel for å vite hvor ”kunstnerne deres blir av”. Unge kunstnere kan søke om midler for å utføre kunstprosjekter i hjemkommunen. De har også en liste

Glimrer med fraværet

Tromsø kommune ønsker et levende kunstnermiljø, men sliter med å etablere kontakt med de unge og fremadstormende.

TEKST: ANDREAS MYRVOLD

Kulturkonsulent Erling Kjeldsen i Tromsø kommune forteller at de absolutt er interessert i å støtte kunstneriske miljøer i Tromsø, men at en forutsetning for dette er at de greier å samle seg på tvers av interesser. Kommunen prøver så godt de kan å hjelpe til med å konsolidere miljøene, men opplever at pågangen ikke akkurat har vært enorm.

– Vi har en egen tilskuddsordning for kunstnere, men det er ikke mange som

tar kontakt. I løpet av siste år har vi blitt kontaktet av 3-4 kunstnere, så man kan si de glimrer med sitt fravær. Et par av disse har fått hjelp av oss, og vi har sendt ut signaler via kunstforeninger og gallerier, så sann sett er vi positivt innstilt i forhold til kunstnere.

Kulturkonsulenten trekker frem at søknadsfristen for tilskudd fra kommunen ikke er langt unna, allerede 1. desember, og at de som ønsker å skrive søknad derfor ikke bør nøle for lenge.

Ønsker å hjelpe

Har dere noen tilbud til uetablerte kunstnere i Tromsø, for eksempel atelier?

– Vi har aldri mottatt noen skriftlig søknad på atelier. Det fins ikke noen direkte kontakt mellom oss og kunstnerne, så vi henstiller til at de organiserer seg, og fordrer om at de søker ut informasjon

nen som ligger tilgjengelig blant annet på Rådhuset, Tvibit, Kunstforeningen og kommunens hjemmesider. Om dette er utilgjengelig er det bare å kontakte kommunen via telefon eller brev.

Ved konkrete behov kan kommunen hjelpe til via sitt kontaktnett forteller Kjeldsen, og legger til at bedrifter som ”Glasshytta Blåst” i sin tid fikk hjelp av kommunen til å finne egnede lokaler.

– Vi er relativt godt orientert om hvor det kan finnes muligheter, og kan derfor videreformidle løsninger. Av og til løser det seg, og vi vet hvor det kan egne seg for ulike formål.

Synergi ved samlokalisering

På spørsmål om kommunen har oversikt over kunstnermiljøene i byen, kan Kjeldsen forklare at det er et fåtall kunstnere som faktisk lever av kunsten sin, men at

BENONI OG ROSA: Imponerende scenografi, litt skuffende skuespill.

Haltende åpningsforestilling

Hålogaland Teater satser på Hamsun i åpningsforestillingen til sin nye storstue. Utopias to utsendte har vurdert resultatet.

TEKST: THORALF FAGERTUN(TF)/ASKILD GJERSTAD (AG)
FOTO: OLA RØE

AG:- På førehand var eg kritisk til at Hålogaland Teater har valgt "Benoni og Rosa" som hovudsatsing den hausten dei flyttar inn i nytt hus i sørbyen. Rett nok er det friskt og satsa på eit oppsetjing som ikkje er framført på teater tidlegare, men etter mitt syn er det for ambisiøst å setja opp ein roman av Hamsun som hovudsatsing i opningsåret. Hamsun er den største språklege meisteren norsk litteratur nokon gong har husa, slik sett blir fallhøgda svært stor når ein skal laga teater av det diktarhovdingen skriv.

TF:- Jeg er enig i at språket er det mest imponerende med Hamsuns "Benoni" og "Rosa". Var det kjærlighetsintriger jeg ønsket, så jeg heller "Romeo og Julie". Når det er sagt, synes jeg det er spennende med en nordnorsk åpning av teateret. Vi er jo som folkeslag utrolig fascinert av den tidsperioden Hamsun skildrer, som kjennetegnes av handelssteder, vakker nordlandsnatur og karakterene som bare må være med; tjenestejentene, den rike væreieren, vandreren og så videre. Slik sett er teaterforestillingen et rimelig trygt valg og en sikker vinner.

AG:- Men skal ikkje opningsforestilling i eit nytt praktbygg signalisera noko meir enn publikumssuksess? Eg vart litt skuffa over den kunstnarlege prestasjonen i denne framføringa. Sjølv om både bruken av scenerommet og nokre av skodespelarprestasjonane fortjener skryt, er hovudoppfatninga likevel at denne framføringa manglar både den nerva og den utfordringa til publikum som me forventar av ei opningsforestilling.

TF:- Det er helt klart mye å stille spør-

målstegn ved. Tyra Tønnensen har valgt å la Parelius, studenten som er forteller i romanen "Rosa", være forteller av hele historien i teaterstykket. Det synes jeg for så vidt fungerer bra og Joachim Raafaelen gjør etter mitt skjønn en meget god tolkning av karakteren. Det samme kan jeg dessverre ikke si om Pål Sverre Valheim Hagen som Nikolai. La gå at dialekten er sinnsyk, men den Nikolai som presenteres på scenen er bare en skygge av romankarakteren. Valheim Hagen klarer rett og slett ikke å formidle den selvioniske vittigheten som er så karakteristisk for Nikolai, og det er et stort tap for forestillingen.

AG:- Hagen er eit stort talent, og det er trist at han blir brukt feil dette i stykket. Kanskje han passar betre i meir moderne teateroppsetjingar? Min favoritt i denne forestillinga må bli Ketil Høegh som Mack. Viktigast er det at Høegh si tolking ligg nært opp til den Mack me kjenner i romanen. Han har bevart den spontane og litt stormannsgale Mack-figuren på ein flott måte i si rolletolking. Hovudkarakterane Anders Baasmo Christiansen og Ellen Birgitte Johannesen greier seg også brukbart, utan at dei greier å gjera noko varig inntrykk.

TF:- Marte Magnusdotter Solem gjør heller ikke noe varig inntrykk, men det er ikke skuespillerens feil. I boken personifiserer Edvarda den virkelig umulige og ulykkelige kjærligheten. Hun har betydelige relasjoner til både Benoni, sin far Mack, lappen Gilbert og ikke minst Parelius, men alt hun får gjort i teaterstykket er å lire av seg en tirade om løytnat Glahn, som ikke har noe å si for historien. Bikarakteren "Overkroppen" er også med i teaterforestillingen. Det burde han ikke vært. For de som ikke har lest boken på forhånd, må han fremstå som en fullstendig uforståelig karakter, som vralter vannskapt rundt uten noen funksjon eller forklaring. Derimot synes jeg at bikarakterer som fyrvokteren og Gilbert lapp fungerer, nettopp fordi de har klare funksjoner i historien.

AG:- Sjølv om det er mykje å setja fingeren på i oppsetjinga, skal me likevel ikkje gløyma det som er det viktigaste inntrykket etter å ha vore på besøk i Hålogaland Teater si nye storstove. Tromsø har no fått eit teaterhus med ein hovudscene som innleiar ei ny tid i nordnorsk teaterhistorie. Sjølv om hovudoppsetjinga i haust har mange svake sider, var det opplevinga av ein fabelaktig scene og eit storslege teaterhus som satt sterkast i minnet etter to timar

i følge med Benoni og Rosa.

TF:- Scenen er stor, høy og dyp, noe som blir utnyttet med bravur i "Benoni og Rosa". Selv om jeg har skjelt ut mange av karakterene, mener jeg likevel at teaterstykket som helhet er ordentlig severdig. Det har scenen mye av æren for. Og Baasmo Christiansen. Å høre en hedmarking snakke så til de breddegrader godt nordnorsk, er verdt billettpenge alene!

Kulturscenen & driv Studenthuset

Dette skjer på huset...

Onsdag 16. november
JOHAN SARA & GROUP
CC: 90,-/120,-

Torsdag 17. november
TORSDAGSVIN I DRIV CAFÉ
Rock-klubben ROCK presenterer:
RAGA ROCKERS
Bill: 220,-/250,-

Fredag 18. november
Club JAMAICA presenterer:
DJ KOHIB's RAGGAVAGANZA

Lørdag 19. november
Lørdagsuniversitetet - tema:
"Ekteskap, individualisme og
kjærlighet i et rettslig
perspektiv"
DJ: BERNTH
CC: 30,-

Tirsdag 22. november
Internasjonal språkkafé
NEW AMIGOS

Torsdag 24. november
TORSDAGSVIN I DRIV CAFÉ
Tromsø Rock Battle -
2. mellomrunde
CC: 50,-

Fredag 25. november
Club JAMAICA presenterer:
DJ Ducks
CC: 100,-/120,-

Lørdag 26. november
Lørdagsuniversitetet - tema:
"Psykologiske perspektiver på
kjærlighet før og nå"
DJ MØRTIS
CC: 30,-

Tirsdag 29. november
Internasjonal språkkafé
NEW AMIGOS

Onsdag 30. november
ADAM WEST + support (tba)
Bill: 100,-/120,-

Billetter selges i Driv café. Følg med på www.driv.no for programoppdateringer.
15 % studentrabatt på all mat fra vår rikholdige meny - ta med studentbeviset.

FRA VENSTRE: Asbjørn Larsen, Trine Lise Lockertsen, Trond Schjefstad, Øystein Sandengen

Nytt Tromsømagasin

I desember kommer første utgave av *=Tromsø ut*, og vi har tatt en prat med redaktør Trond Schjefstad.

TEKST: KJELL HÅKON NORÅS
FOTO: ESPEN SANDBERG

I England har de et magasin som heter *The Big Issue*, som blir laget av journalister og solgt på gata av hjemløse slik at de får et alternativ til tigging. Dette tiltaket inspirerte andre til å starte opp med det samme i Norge og magasinet *=Oslo* ble født. Nå kommer altså Tromsø utgaven.

Fra idé til magasin

– Jeg sover så lite under mørketida, sier Schjefstad som har akkurat bestilt seg en kaffelatte på Kaffe å Lars. Han har jobbet med data nesten hele sitt yrkesaktive liv, og bestemte seg for å slutte før han ble utbrent. Han har alltid likt å skrive, så steget over til å studere journalistikk var ikke langt. Schjefstad forteller at han hørte på radio om at *=Oslo* hadde startet, som et tiltak for hovedstadens hjemløse og andre vanskeligstilte. Han hadde veldig lyst til å bidra for at mennesker i samme situasjon her i Tromsø skulle få en lik sjanse og etter en telefon til Oslo og en del planlegging har han nå fått samlet en redaksjon som

jobber hardt for å få første utgave klar.

Mange har stilt seg positive til at et slikt tiltak starter opp i Tromsø. For å finansiere oppstarten har Marborg, brukerorganisasjonen for metadon og subutexbrukere i Nord-Norge, bidratt med kr. 10.000, og Rus og Psykiatritjenesten med kr. 30.000.

=Tromsø blir som etter modell av *The Big Issue* en ikke-kommersiell avis, og den skal inneholde reportasjer som er aktuelle for alle. Schjefstad forteller at de foretok en "6 på gata" undersøkelse for å finne ut om folk var villige til å kjøpe et slikt magasin, og responsen de

fikk var positiv. Førsteutgaven kommer til å bli trykt opp i 5.000 eksemplarer, og Schjefstad satser på å gi ut *=Tromsø* 4 ganger årlig.

– Det blir spennende å se hvor mange som kjøper førsteutgaven, sier Schjefstad.

Hjelp til selvhjelp

Hjemløse og rusavhengige som skal selge *=Tromsø* må selv kjøpe avisene de selger, men de selger dem for dobbel pris og beholder da halvparten. Schjefstad sier at det bidrar til å gi dem en bedre selvfølelse av å gjøre en ærlig jobb. – Det er klart at ingen gidder å stjele hvis man tjener penger, sier Schjefstad. Han har vært på varmestua og snakket med dem som holder til der om de kunne tenke seg å selge avisen, hvor han har fått mye positiv respons. Noen sier allikevel at de ikke har lyst til å selge for at de gidder ikke, mens andre ikke vil eksponere seg. Schjefstad forteller at rusmiljøet i Tromsø er veldig stort, og at midler som skal bekjempe rusavhengighet, slik som metadon og subutex, blir solgt på gata på lik linje med heroin. Asbjørn Larsen som jobber i redaksjonen til *=Tromsø*, er også daglig leder ved Nettverkskaféen X som holder til i Vestregata 66. Det er et tiltak for å gi tidligere rusmisbrukere en bedre sjanse til å holde seg vekke fra rusmiljøet, og gi dem støtte. Desember nærmer seg, det gjør også den første utgaven av *=Tromsø*, og vi gleder oss. Schjefstad vil fremdeles ha flere bidrag fra skribenter, og håper at interesserte tar kontakt med ham.

37 borettslagsleiligheter midt på Tromsøya

med gangavstand til Universitetet og sykehuset
– friluftsområde bak bygning – flott utsikt over Kvaløya

Inkl. gavesjekk på 25.000,- til bruk hos byggevareleverandør

SALGSSUKSESS:
Kun to-roms leiligheter igjen!

Innskudd fra kr 170.000,-

SOLENG

BORETTSLAG
-nært UNN og UiTø

Inntil 100% finansiering, 10 års avdragsfrihet på fellesgjeld.

Meld din interesse hos EiendomsMegler1, tlf. 77 62 21 00 - www.eiendomsmegler1.no

Terje Opland mob. 95 88 70 00

EiendomsMegler 1

Det er på tide å få inn nytt blod i Utopia-redaksjonen og følgende stillingar er ledige på åremål frå 1.januar 2006.

LEDIGE STILLINGAR

100% stilling Ansvarleg redaktør

Ansvarleg redaktør har det redaksjonelle ansvaret for utgjevinga av Utopia. Ved sida av vanleg journalistisk arbeid, har ansvarleg redaktør også ansvar for administrasjon, økonomi, rekruttering og annonsering i avisa. Ein jobb for deg som likar utfordringar og ynskjer å leia ein kreativ studentorganisasjon. Stillinga vert løna med 110 000/år.

100% stilling Nyhetsredaktør

Som nyhetsredaktør bør du vera iderik og ha god nase for nyheter. Det vert forventa at du har god kunnskap om norsk høgare utdanning, og kjennskap til studentmiljøet i Tromsø er heller ikkje å forakta. Nyhetsredaktøren skal sjølv arbeida fram saker til nyhetsdelen, samtidig som han eller ho aktivt skal rekruttera dei frivillige i Utopia til å skriva nyhetssaker. Stillinga vert løna med 110 000/år.

25% stilling Fotosjef

Som fotosjef har du ansvar for foto- og illustrasjonsmateriale i Utopia. Du bør ha kjennskap til Adobe photoshop og ha generell interesse for digitalt fotografi. Fotosjefen har ansvar for opplæring og organisering av dei frivillige fotografane i avisa. Stillinga vert løna med 27 500/år.

IT-ansvarleg

Som IT-ansvarleg må du kunne drifra 6 Windows 2000/XP maskiner, 1 Windows 2000-server og 2 Debian linux servere. Du vil og ha ansvaret for å leggja avisa ut på nett, vidareutvikla websida utopia.no, vedlikehalda infrastrukturen på desken og vera tilgjengeleg når det oppstår problemar i domenet.

Stillinga vert løna med 27 500/år.

Annonse selgar

Utopia er lokalavis for om lag 9000 studentar i Tromsø. Studentavisa er eit attraktivt annonsemedium i universitetsbyen Tromsø, så jobben vil gje ei solid inntekt til ein god selgar. Løn er provisjonsbasert.

Søknadsfrist 1. desember

For alle stillingane er personleg engasjement og erfaring frå frivillig arbeid viktige kvalifikasjonar. Kvinner vert spesielt oppfordra til å søka.

Søknad med CV, attestar og arbeidsprøvar sendes til Utopia v/Askild Gjerstad, Hovedgården, UiTø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til askild@utopia.no.

Meir informasjon om stillingane får du ved å kontakta ansvarleg redaktør Askild Gjerstad på telefon 77 64 59 01.

GEIR MARTIN JENSEN: Vil med i Kinosonen

ROSER TEATERET: Statsråd Trond Giske var ikke snau i ordrbruken ved HTs åpning

Studentrabatt på kino?

Studentrabatt er et ikke-eksisterende fenomen på kinoen i Tromsø, og heller ikke filmentusiastene tilbys noen rabatt.

TEKST HARALD B ZEIGLER
FOTO ESPEN SANDBERG

Tromsø Kino har ingen rabattordning. Med mindre du har falskt leg og lurer deg til barnebillett, må du betale fullpris. Andre steder i landet finner vi rabatter gjennom noe som heter Kinosonen. Det er en klubb som gir rabatter på visninger i byene Bergen, Trondheim, Kristiansand, Stavanger og Oslo. Ikke hvilke som helst byer, altså. Klubbkonseptet er slik at du får frynsegoder hvis du går mye på kino, for eksempel utvidet tilgang og prisavslag på førpremierer. Kinosonen er en ordning som kanskje stimulerer folks filminteresse, og trekker oss til kinoen. Tromsø er ikke inkludert i Kinosonen, men i følge fungerende kinosjef Geir Martin Jensen i Tromsø Kino, ønsker de å bli med i den eksklusive familien av Kinosone-kinoer.

– Vi har et stort ønske om å få være med i Kinosonen. Vi burde ha gode muligheter til det også, med tanke på de gode tallene som har vært etter åpningen av det nye kinoanlegget. Da Kinosonen ble etablert i fjor, var vi dessverre ikke gode nok, med våre to saler: Fokus og Verdensteateret. Men i år går det bedre, faktisk er vi i en unik posisjon i Norge, i forhold til gode besøkstall. Vi har hatt større økning enn noen, mens flere av

landets kinoer har hatt solid nedgang i besøket. Det er spesielt gledelig, og gjør at vi vil bli lagt merke til. Forhåpentligvis blir vi tatt med i Kinosonen til neste år, men her tør jeg ikke å love noe.

Oppgang

For det har gått bra for Tromsø Kino. De har hatt en økning som ingen andre kan vise maken til. Tredve prosent opp fra i fjor. Det overrasker for så vidt ikke, vi som var her i fjor husker jo den forferdelige kinosituasjonen. En by, to saler og deretter bare én, i et halvt år. Det kan ikke ha vært videre vanskelig å slå de lave tallene fra i fjor.

– Vi sammenliknet med perioden før stengningen av Fokus, og tredve prosent økning er bra. Vi er veldig fornøyde, og ser at det heller ikke har vært noe særlig med storfiler som trekker de store massene. Så alt i alt er det veldig bra.

Lave besøkstall på landsbasis kan tyde på at DVD, piratvirksomhet og hjemmekinemarkedet holder folk vekk fra kinoene, men Jensen mener at disse faktorene ikke er negative, men positive i form av at de trigger folks interesse for film. Mangelen på store filmer av Ringenes Herre-kaliber er en større faktor, tror han.

– Storfilmene trekker massene til kinoen. Jeg synes ikke kvaliteten på filmene i år har vært lavere enn normalt, men storfilmene har uteblitt. Jeg tror det er der det ligger.

Så hvis alt går som Jensen vil, kan du kanskje gå på kino for en billigere penge om et år.

Åpnet nøkkelinstitusjonen

Etter det som i følge åpningsforestillingen har vært en 4000 år lang kamp for overlevelse, åpnet endelig Hålogaland Teater sitt nye bygg den 4. november.

TEKST: ANDREAS MYRVOLD
FOTO: ANDREAS MYRVOLD

Et ikke ubetydelig vannskille i nordnorsk kulturliv ble derfor markert med stor tyngde, og i åpningsseremonien deltok da også en god håndfull lokale og nasjonale representanter for både den politiske og kulturelle elite.

Storslagent bygg

At dette var en gledens dag fikk de fleste fremmøtte erfare, da det lå lett for mange å ta disse ordene i sin munn, noe som slett ikke er uforståelig. Bygget er lite annet enn imponerende, og at dette faktisk ikke bare har latt seg gjøre å realisere, men å realiseres med et slikt storslagent resultat vitner om at Tromsø, og landsdelen som helhet står i en annen posisjon enn for bare få år siden, noe kulturminister Trond Giske har lagt merke til.

– Det er mye kreativ virksomhet som foregår i Nord-Norge, og Tromsø er nok motoren i det. På musikkfront, filmfront

og teaterfront.

Han bemerket også at åpningen av HT på mange måter representerer en kulminasjon av nordnorsk historie.

– Jeg tror Hålogaland Teater er en nøkkelinstitusjon i å bygge opp nordnorsk identitet. Det kan vel bare sammenlignes med Bodø/Glimt, TIL og Universitetet.

Høytidelig seremoni

Åpningen ble preget av mange store ord, og stor scenekunst. Det var gitt plass til mange innslag både innen skuespillerkunst og musikk. Blant annet hadde Bjørn Torske komponert et stykke musikk som han i samarbeid med Tromsø Symfoniorkester og en gruppe ballettdansere fremførte med stor bravur. Høydepunktet i seremonien var Dronning Sonjas dåp av av scenen i sjøvann fra Nordkapp, Harstad og Tromsøysundet. Dronningen virket godt fornøyd med både teateret i seg selv, og det hun anser for å være en flott beliggenhet. – Det må være gøy å jobbe her. I slike omgivelser, og i et så flott bygg, så nær Tromsøysundet, de flotte fjellene og Tromsø by. Lykke til, og gratulerer med dagen, var Dronningens kjappe kommentar.

MICHAEL KROHN: Tidligere trommis i Kjøtt.

Legendariske Raga Rockers

Den syttende denne måneden har man muligheten til å få med seg Raga Rockers, som regnes som en av de fire store innen norsk rock, på Driv.

TEKST: BÅRD FOLLERÅS
FOTO: [HTTP://GALLERY.KAK.NET/RAGA_ROCKERS](http://GALLERY.KAK.NET/RAGA_ROCKERS)

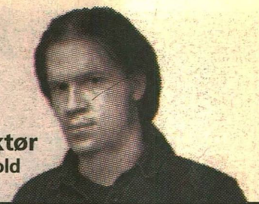
Raga Rockers har gledet flere generasjoner med musikkglade nordmenn. Etter en pause på omtrent fem år er de nå på en landsomfattende turne. Ryktene har begynt å svirre om at det blir fulle hus.

Det etter hvert så kjente og kjære bandet ble dannet helt tilbake i 1982 av Michael Krohn. Han hadde fram til det vært trommis og låtskriver i bandet Kjøtt, men han ønsket å få utfolde seg mer etter sin smak så han dannet dermed Raga Rockers. Musikken har helt klart sine røtter i 80-talls punken, men ettersom årene har gått er musikken blitt mer rolig, uten å bruke ordet mainstream. Den første plata til bandet hadde navnet *The return of the Raga Rockers*, og etter hvert fulgte plater som *Maskiner I Nirvana*, *Forbudte Følelser* og *Blaff*, som alle er høyt aktet. De fleste av oss har vært på vorspiel hvor Raga har ljomet godt fra høytaleranlegget med låter som *Drept kjendis*, *Ole og Ali* og

ikke minst *Noen og hate*. Uten unntak har jeg et adrenalin av de store når hele vorspielet reiser seg og synger om at vi må gjøre ovnene klare samt skru krana på fullt.

Personlig har jeg ikke hatt gleden av å overvære en Raga Rockers konsert enda, så denne opplevelsen gleder jeg meg som et lite barn til å få med meg. Jeg tør vedde på at dette blir nesten like godt som da Nils Solstad dundret ballen i mål fra 30 meter i cupfinalen i 1986, men bare nesten...

Kulturredaktør
Andreas Myrvold

Mens vi venter på verdens undergang

I skyggen av Janus

Nok en gang har mørket senket seg over vår engang så fagre landsdel. Den altoppslukende natten man så lenge har fryktet og skjært tenner ved tanken på. Solen har funnet sitt nirvana, og etterlatt denne allerede tilside-satte polare utposten i en uoverskuelig depresjonståke. Svart er det, og lysere skal det ikke bli. Her kommer vinteren, her kommer den kalde mørke tiden.

Men i glansen av våre gudsforlatte og dystre sjelers skinn gjenspeiles et nytt håp i våre blinde åsyn. En oppsummering av den Nordnorske historien har sett nattens mørke. Hålogaland Teater heter vårt nye fyrtårn. Det skal lose oss trygt i havn, og vi skal ikke lenger grunnstøte på våre hjerters pine og uvisshet. Utløpet for innstengte følelser vi i det lengste har fornektet har funnet sin arena, på et fristed med plass for både alvor, gråt og latter, samlet der hvor verden får plass i en boks.

Bygget føyer seg inn i rekken av Tromsøs underverker, som den siste arm på en syvdelt lysestake der Universitetet, Biblioteket, Fokus kino, Kulturhuset, Macks bryggeri og Blårock fra før har inntatt sine respektive plasser. Som et vedvarende Aurora Borealis skal de skinne over oss i en uvis fremtid og nære vår ånd, sjel og legeme når stien synes kronglete i skyggen og dalstrøkene innenfor.

Så fins det altså håp selv her oppe i villvinteren og den endeløse vidda. Hva skulle vi gjort uten denne fagre byen, med dens mange krypinn og varme kroker? Den forbannede nordlendingen har greid å holde seg oppreist helt på egenhånd, og med en sånn mengde kulturelle bærebjelker, holder kanskje noen slitne og bortskjemte søringer ut i enda et semester.

KONSERTER

Heartseekers

Tid: Onsdag 16.11

Sted: Kaos, kl. 22:30

Heartseekers – a tribute to AC/DC. Dette lover godt for alle AC/DC fans.

Johan Sara & Group

Tid: Onsdag 16.11

Sted: Driv, kl. 22:30

Jazz, joik og tekno i kombinasjon. Det kan da umulig gå galt!

Raga Rockers

Tid: Torsdag 17.11

Sted: Driv, kl. 22:30

Med 11 album i bagasjen kan man vel kalle Raga Rockers tungvektene innen sitt eget fag. Omtalt som Norges beste rockeband. Om du ikke har et forhold til dette bandet har du muligheten nå, ingen unskyldninger.

DDE-juleshow

Tid: Fredag 18.11

Sted: Kulturhuset, Storsalen, kl. 18:30

For enkelte kommer ikke julestemningen før de har fått sett DDEs juleshow og eventuelt drukket en flaske av deres egenproduserte cognac. Drammen må du ta hjemme, men juleshowet holder de.

Hilde Louise Ambjørnsen

Tid: Fredag 18.11

Sted: Kulturhuset, Lillescenen, kl. 18:30

Du har kanskje sett henne på TV som den ene halvdel av Ambjørnsen og Mo, men jenta kan mer enn å være festlig. Gullstrupen Ambjørnsen har sluppet plate også.

Onkel Huff

Tid: Onsdag 23.11

Sted: Kaos, kl. 22:30

Onkel Huff er i studio i disse dager å spiller inn plata *Full, kåt og sveiseblind*. Vi får høre alle låtene derifra pluss litt til.. Huff, for en kveld.

Tromsø Rock Battle, 2. mellomrunde

Tid: Torsdag 24.11

Sted: Driv, kl. 21:30

Diamond, The Considerate Lovers og Pristine.

Baby Woodrose

Tid: Torsdag 24.11

Sted: Blå Rock, kl. 22:30

Danske Baby Woodrose er tilbake i byen og spiller på Blå for deg og meg og alle som vil komme. Support

for kvelden er lokale Rocketboyz.

Vin og musikk fra Spania

Tid: Torsdag 24.11

Sted: Sjøgata XII, kl. 20:00

Tromsø Symfoniorkester serverer oss en smakebit av spansk musikkultur og i baren serveres smakebiter av spansk vinkultur.

Vazelina Bilopphøggers - Hemm at tel jul

Tid: Søndag 27.11

Sted: Rica Ishavshotell, Rica Hall, kl. 18:00

En hyggelig familiefest basert på julekalenderen som sendes på TV2 i desember.

DIVERSE

Siida – retten til land og vann i Finnmark gjennom tusen år

Tid: til og med 03.12

Sted: Bibliotek for psykologi og jus.

En flott utstilling som tar for seg den lange kampen om rett til land og vann i Finnmark. Kombinasjon av tekst, bilder, bøker, kart. En informativ og estetisk flott utstilling. Se omtale lenger bak.

Det er sikkert og visst

Tid: Tirsdag 15. - torsdag 17.11 og tirsdag 22. - torsdag 24.11

Sted: Hålogaland Teater, Kafé Nord, kl. 17:30

En musikalsk fortelling om H.C Andersen og hans eventyr. Framført av Lisbeth Linblad Knopper. Spilles også lørdag 19.11-lørdag 26.11, kl. 15:00.

Benoni og Rosa

Tid: Mandag-lørdag

Sted: Hålogaland Teater, Scene Vest, mandag-fredag kl. 19:03, lørdag kl. 18:00.

Knut Hamsuns berømte stykke spilles for fulle saler i Hålogaland Teaters nye praktbygg. Et stykke med mange tolkningsmuligheter, en hymne til kjærligheten.

I dag og i morgen

Tid: Mandag-lørdag

Sted: Hålogaland Teater, Scene Øst, mandag - fredag kl. 20:00, lørdag kl. 18:30.

Liv Heløes stykke "I dag og i morgen" hadde sin urpremiere ved Hålogaland Teaters åpning. Et dramastykke med høy aktualitet for Nord-Norge, små bygdesamfunn som rammes av nedskjæringer og hvordan arbeidsløsheten påvirker alles liv, ikke bare den arbeidsløse.

Sutr Fire Festival

Tid: Torsdag 17. - 19.11

Sted: Tromsø (Kulturhuset, Mandelasletta, Fyllinga, Erling Bangsunds Plass)

Tromsø får besøk av tre ild-kunstnere og sammen med lokale kunstnere vil de

servere oss et spennende program med utstillinger og forestillinger med dans, akrobatikk, musikk og performance.

Honningsvågrevyen

Tid: Fredag 18. - lørdag 19.11, søndag 20.11

Sted: Rica Ishavshotell, Ricahall, kl. 18:30
Underbuksehumor på høyt nivå. Honningsvågrevyen er tilbake med forestillingen *...sprer seg som ild i tørt hår*. Gjengen vet å ta både nordlendinger og søringer på kornet, faren for latterkrampe er tilstede.

Lørdagsuniversitetet

Tid: Lørdag 19.11

Sted: Driv, kl. 13:00

Hege Brække fra Juridisk fakultet holder foredrag om følgende tema: Ekteskap, individualisme og kjærlighet i et juridisk perspektiv.

Gutta på skauen - åpen skilavvu

Tid: Søndag 20. og 27.11

Sted: Skilavvuen i Tromsdalen, kl. 12:00
En av de flotteste og mest historiske søndagsaktivitetene er søndagsturen. Kle deg med godt humør og klær etter forholdene og ta turen til skilavvuen som ligger i Tromsdalen. Her er det gratis servering av noe varmt til kroppen, men Gutta på skauen setter pris på en slant i bøssa, slik at de kan fortsette med driften.

Kaffekantaten

Tid: Lørdag 26.11

Sted: Kulturhuset, Verkstedet, kl. 19:30
Kaffekantaten er det nærmeste Johan Sebastian Bach kom en opera, med teksten av Emmanuel Schinkander. Et litt humoristisk stykke om kaffedrikking, som på den tiden (skrevet i 1732) ble ansett som en last. Datteren drikker kaffe til tross for at hennes far nekter henne det. Ikke før han truer henne med å nekte henne giftemål med sin utkårede slutter hun. Ironisk nok, lar hennes ektemann henne drikke denne brune drikk.

Lørdagsuniversitetet

Tid: Lørdag 26.11

Sted: Driv, kl. 13:00

Karl Halvor Teigen fra institutt for psykologi holder foredrag med tittel: Psykologiske perspektiver på kjærlighet før og nå.

FILM

Torremolinos 73

Premiere 18.11

En blakk leksikonseger og hans kone begynner å lage instruksjonsfilmer om sex. Bøksalget går ikke akkurat strykende og når forlaget til Alfredo gir ham muligheten til å være med på et skandinavisk prosjekt, et audiovisuelt etnografisk leksikon, griper han og kona

sjansen. Barnløsheten deres har gått sterkt inn på kona hans, Carmen. Etter mye filming er de like barnløse, men Carmen derimot, er blitt et sexsymbol i Danmark.

Harry Potter og Ildbegeret

Premiere 18.11

Har du ikke sikret deg billett til premierehelga, er det en sjanse for at du ikke kommer deg inn. Men her er den altså, den etterlengtede fjerde filmen i serien om Harry Potter og hans venner. Ganske så uanmeldt dukker familien Wiltsen opp og tar Harry med på verdensmesterskapet i rumpeldunk. Harry og Ronny får se en av de beste utøverne i verden, Viktor Krum. Men under kampen får de se tegn som tyder på at Voldermort er på ferde igjen. Spennende, spennende! Om du ikke har lest bøkene er det på tide, husk: bok først, film etterpå!

The Descent

Premiere 18.11

Seks jenter på utforskning i en grotte blir litt for tøffe og plutselig er de fanget. Det finnes en vei ut, men hvor? Det blir snart klart for dem at de er byttet i en makaber jakt, i mørket, innestengt under jorda. Dette er ikke filmen om du er klaustrofobisk, redd for mørket eller ikke tåler synet av blod.. Hvor mange kommer ut igjen?

Amadeus

Tid: Søndag 17.11

Sted: Verdensteateret kl. 19:00
Hoffkomponist Antonio Salieri blir gal av misunnelse når han oppdager det guddommelige talentet til Wolfgang Amadeus Mozart. Salieri ønsker selv dette talentet og planlegger å ødelegge Mozart. Han skyr ingen midler.

Overraskelsesvisning

Tid: Søndag 20.11

Sted: Driv, kl. 20:00

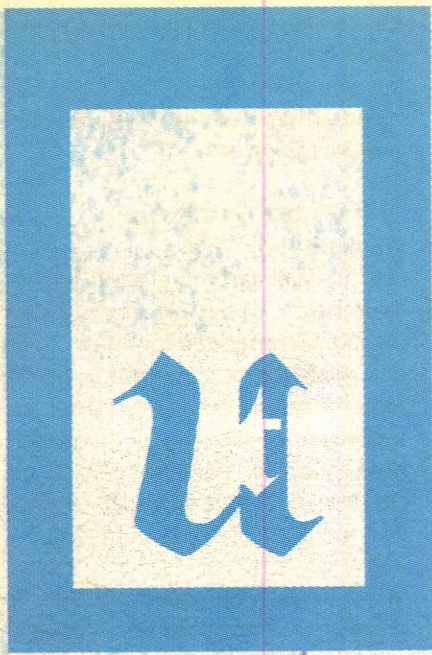
Filmklubben har lagt opp til to overraskelses-visninger dette semestret, og her kommer en. Hokus-pokus-filokus, opp av hatten kom en film!

Modigliano

Premiere fredag 25.11

Pablo Picasso drikker om kapp med Jean Cocteau og Amedeo Modigliani. Stedet er Paris, rett etter første verdenskrig og vi får et fascinerende innblikk i kunstnerens spesielle livssituasjon.

Nord-Norgebanen

Giske og Dronningen Side 4

Rom for kunstnere? Side 8 & 9

Plater Side 11 & 12

